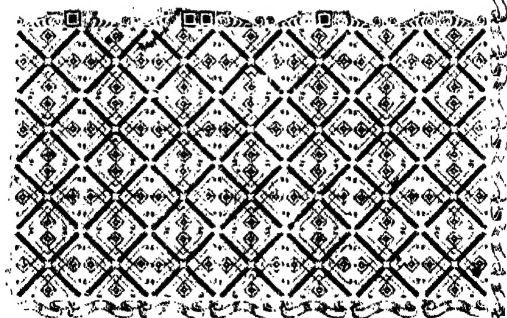

नवमेत शिक्षक.

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुंजराती कॉपीराइट विभाग]

अनुक्रमांक

७४५७

वर्गीक

पुस्तकनुं नाम वचनांत शि. ५१३

विषय ७८४५३

નવજોત્ શિક્ષક,

છઠ્ઠી આવૃત્તિ.

અવસ્તા:—જરથુશ્ત્રહે દુએનાંમ યજ્ઞમંદ્રે.

અર્થ:—અશો જરથોસ્તની દીન તરફ અમે
માનની નજરથી જોઈએ છીએ.

(ઇ. હા ૧૬ ફ. ૨ જો.)

કર્તા—એરવદ્ અરજોરજી એરચજી બજાં
તે

અથોરનાન બોડીંગ મદરેસાના પ્રીન્સીપાલ.

મુંબઈ.

૧૯૨૧.

કીંમત ૧૪ આના.

પાટલ
વિધાપીઠ
અમદાવાદ

તી કોપીરાઈટ-મુંબઈ

આ પુસ્તક દીનશાહ શાપુરજી મસાનીએ મુંબઈના
કોટમાં નં ૦ ૫૭-૫૯, કાવસજી પટેલ સ્ટ્રીટ ખાતે
ધી ક્રશો-ગર્લ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં છાપ્યું છે,
અને એરવદ બરજોરજી એરચજી બન્નંએ,
અથોરનાન બોર્ડીંગ મદરેસા, ગોલેનજી
હીલ, બમનજી હોરમજી જેનરલના
બોર્ડીંગ, વાઘેશ્વરી, પરેલ,
મુંબઈ મંચે પ્રગટ કીધું છે.

સર્વ હક સ્વાધીન છે.

ખુલાસો.

આ નવજ્નેત-શિક્ષક ચોપડી પેહલવેહલી
યજ્ઞદેજરદી ૧૨૬૮ નાં સાલમાં છપાવ્યા પછી
તેની બીજી આવૃત્તિ ૧૨૭૧ માં, ત્રીજી આવૃત્તિ
યજ્ઞદેજરદી ૧૨૭૩ માં, ચોથી આવૃત્તિ યજ્ઞદે-
જરદી ૧૨૮૦ માં, પાંચમી આવૃત્તિ યજ્ઞદેજરદી
૧૨૮૮ માં છપાઇ હતી તથા આ છઠ્ઠી આવૃત્તિ
છપાવવામાં આવી છે. અવસ્તા શુદ્ધ જોડા અને
ખોડા અક્ષરોથી છાપ્યા છે. તેમજ દરેક ભણ-
તરનો સાર ભણતરની તુરત નીચે આપ્યો છે.
ધર્મજ્ઞાનને લગતા પાઠો ભણતરની શેવટે સવાલ
જવાબનાં રૂપમાં આપ્યા છે. ચોપડીનું કદ,
બદીઆનના ખીસામાં રહી શકે એવું કરવામાં
આવ્યું છે. આ ચોપડી જેમ નવજ્નેત થનારાં
બાળકોને તેમજ મોટી ઉમરના દીનદાર જર-
થોસ્તીઓને શુદ્ધ ભણવા અને ધર્મજ્ઞાનને લગતા

પાઠો મનન કરવા જોગ છે. ઘણીએક નિશાળો-
માં આ ચોપડી “ટેક્સ્ટ બુક” તરીકે ચાલે
છે. એની આગળી આવૃત્તિઓ માટે નામીયા
અવસ્તા લાપાના સ્કોલરો અને વિદ્વાન દસ્તુર
સાહેબોએ ઉત્તમ મત આપેલું તે આવૃત્તિઓમાં
નોંધાયેલું છે.

શુદ્ધ વાંચવાની સમજ.

આ ચોપડીમાં જોડા અને ખોડા અક્ષરો
લખેલા છે જેથી વિદ્યાર્થીઓ અને ખીજા લણુ-
નારાઓ સ્પષ્ટ ઉચ્ચારથી લણી શકે. આ
ચોપડીમાં વ્યંજનની નીચે આવેા કાપો કાહડ-
વામાં આવ્યો છે તે દેખાડે છે કે એ વ્યંજનમાં
અ નથી. અર્ષમ એ શબ્દમાં મની નીચે એક
કાપો મુકવામાં આવ્યો છે તે દેખાડે છે કે એ
મ ખોડો છે એટલે અ વગરનો છે. અર્ષમનો
ઉચ્ચાર Ashem કરવો પણ Ashema નહી
કરવો. તેજ પ્રમાણે મજ્દનો ઉચ્ચાર Mazda

કરવો પણ Mazada અથવા Mazd નહીં
 કરવો. જે વ્યંજનની નીચે આવો કાપો નહીં
 હોય તેને અ સાથનો આખા શબ્દ વાંચવો.
 જેમકે દીદરેષતા એ શબ્દમાં દ અને ષ
 આખા અક્ષરો છે એને Didreshta નહીં પણ
 Didareshtatâ વાંચવો.

જ ની નીચે એક મીડું કહાડીને જ એ
 પ્રમાણે લખેલો હોય તેને ફારસીના જે અથવા
 ઇંગ્રેજ ટ ના જેવા ઉચ્ચારથી વાંચવો. તથા
 જ ની નીચે ત્રણ મીડાં કાઢડેલાં હોય તો તેવા
 જ નો ઉચ્ચાર ઇંગ્રેજ Azure બોલમાં જેવો
 ટ નો ઉચ્ચાર થાય છે તેમ કરવો. જ નીચે કંઈ
 મીડું નહીં હોય ત્યારે તેનો ઉચ્ચાર જમશેદ
 શબ્દ બોલતાં જેમ જ નો ઉચ્ચાર કરીએ છીએ
 તેમ કરવો. ઙ એ અક્ષરનો ઉચ્ચાર સંસ્કૃત
 ઙ ના જેવો કરવો. જેમકે વઙ્હેઉશ Vang-
 hêush, મનઙ્હા Mananghâ વગેરે. જે

અક્ષરને માથે ~ આવો માત્ર કહાડેલો હોય તેનો
 ઉચ્ચાર ઍના જેવો કરવો જેમકે અહુરૈમ
 શબ્દમાં રૈ નો ઉચ્ચાર ઇંગ્રેજી Rain (રૈમ)
 શબ્દમાં રૈ નો ઉચ્ચાર જેવો થાય છે તેવો
 કરવો. યાઁઁ શબ્દમાં ઁ નો ઉચ્ચાર ઇંગ્રેજી
 Not—નોટ શબ્દમાં જેમ ઁ નો ઉચ્ચાર
 કરીએ છીએ તેમ કરવો.

યજ્ઞેઝરદી ૧૨૬૦.

ઈં સં ૧૬૨૧.

}

બં બં બં.

સાંકળ્યું.

		સફે.
અર્પેમ્ વૉદ્	તથા તેનો સાર...	૧
યથા અદ્ વધર્થો	„ „ ...	૧
કેમના મજદા	„ „ ...	૨
નીરંગે કુસ્તી અસ્તન	„ „ ...	૪
જસમે અવડહે મજદ	„ „ ...	૬
નીરંગે ગઓમીજ	„ „ ...	૮
સરોશ બાજ	„ „ ...	૯
અહમાદ રએશય	„ „ ...	૧૩
હજ હરેમ્	„ „ ...	૧૪
જસ મે અવડહે મજદ	„ „ ...	૧૪
કેરફેહ મોજદ	„ „ ...	૧૫
હોશબામ	„ „ ...	૧૬
હાવન ગેહ	„ „ ...	૨૧
રપિથવન ગેહ	„ „ ...	૨૭

		સદે.
ઉજ્જરન ગેહ	તથા તેનો સાર...	૩૨
અધવિસૂશ્રેમ ગેહ	„ „ ...	૩૭
ઉશહેન ગેહ	„ „ ...	૪૪
ખુરશેહ નીઆએશ	„ „ ...	૪૯
મેહેરૂ નીઆએશ	„ „ ...	૬૧
દોઆ વીરપ હુમત	„ „ ...	૭૨
દોઆ નામ સેતાયશને	„ „ ...	૭૩
ચારે દિશાનો નમસ્કાર	„ „ ...	૭૭
માહ બોખૂતાર નીઆએશ	„ „ ...	૭૯
અરદ્વીસૂરૂ નીઆએશ	„ „ ...	૮૭
આતશ નીઆએશ	„ „ ...	૯૬
પતેત પશેમાની	„ „ ...	૧૦૯
દીનનો કલમો અવસ્તા લાપામાં	„ „ ...	૧૨૯
દીનનો કલમો પાજંદ જખાનમાં	„ „ ...	૧૩૪
નમસ્કાર ચેરાગૂનો	„ „ ...	૧૩૫
બાજ જમવાની	„ „ ...	૧૩૬
દોઆ તંદરોસ્તી	„ „ ...	૧૩૭

	સફે.
ત્રીસે રોજનાં નામ	... ૧૪૦
આરે મહીનાનાં નામ	... ૧૪૧
૭ ગદમ્બારનાં નામ	... ૧૪૨
પાંચ ગાથાનાં નામ	... ૧૪૩
હમકારનાં નામ	... ૧૪૩

ભાગ ૨ જો ધર્મ જ્ઞાન.

ખોદા ૧૪૪
જરથુસ્ત્ર ૧૫૧
જરથોસ્તી ધર્મનાં મુખ્ય ફરમાનો ૧૫૬
અષોધ ૧૬૧
નવજોત ધ્રિયા ૧૬૫
સુદરેહ કુસ્તીની ખુબી ૧૭૦
ખેલેસ્ત્ર અને દોજખ્ ૧૮૦
યજ્ઞદ, અમેષાસ્પદ, જશન ૧૮૫
ખોરશેદ ૧૯૬
આતશ ૨૦૨
પાણી ૨૧૩

	સફે.
હવા	૨૧૮
જમીન	૨૨૩
કિરવર	૨૩૦
ગોસ્પંદ	૨૩૬
સચ્ચાઇ	૨૪૦
ધર્મ	૨૫૦
સખાવત	૨૬૦
નવજોત કિયાની દુંક સમજણ ...	૨૬૬
ખોદાને અરજ (કવિતા) ...	૨૭૧
મોનાજાત	૨૭૪
“છેયે હમે જરથોસ્તી !” ...	૨૭૮

ખનામે યજ્ઞદે બક્ષાયંદેહે બક્ષાયશ્ગરે મેહરખાન.

અર્પમ્ વૌહુ.

અર્પમ્ વૌહુ વહિશત્તમ અસ્તી,
ઉશતા અસ્તી ઉશતા અહુમાધ,
હ્યત અપાધ વહિશતાધ અર્પમ્.

(અર્પમ્ વૌહુનો સાર.)

સઉથી ઉતમ દોલત સચ્ચાઈ છે. જે માણસ સાચું બોલે
અને સદાઈ સુધડાઈ જાળવે તે ખરું સુખ ભોગવે છે.

યથા અહુ વધર્યો.

યથા અહુ વધર્યો અથા
સ્તુશ અપાત ચીત હયા ;

વડ્ડેઉશ દજદા મનડ્ડો બ્યઝાથન-
 નાંમ અડ્ડેઉશ મજદાઇ,
 ખશઝમયા અહુરાઇ આ યિમ
 દ્રેગુબ્યો દદત વાસ્તારેમ.
 (યથા અહ વર્ધ્યોનો સાર.)

આપણે સઘળાઓએ ખોદાની ખુશી પ્રમાણે ચાલવું.
 ગરીબ તથા અશક્તોને મદદ કરવી. હાલયાં આદમીઓ
 સચ્ચાઇથી તે પ્રમાણે ચાલે છે, જેથી ખોદાતાલા તેઓને
 હિંચી મનશક્તિની બક્ષેશ કરે છે.

કેમના મજદા.

કેમના મજદા
 મવઇતે પાયુમ દદાત;
 દ્યત મા દ્રેવાઝો
 દીદરેપતા અઝેનડ્ડો;
 અન્યેમ થવહુમાત
 આશ્રસ્થા મનડ્ડસ્થા,
 યયાઝો બ્યઝાથનાઈશ
 અવેમ શ્રઝોશતા અહુરા,

તાંમ મોઢ હાંસ્તવાંમ
 દએનયાધ ક્રાવઝાયા.
 કે વેરેઝમ-જા, થવા
 પોધ સેન્ગાહા પોધ હુંતી,
 ચીથ્રા મોઢ હાંમ
 અહૂમ-ખિશ રતૂમ ચીજદી,
 અત હોધ વોહ
 સેરઝાપો જન્તૂ મનહહા,
 મજદા અહૂમાધ યહૂમાધ
 વપી કહૂમાધ ચીત.

પાત-નો તખીખ્યનતત પઢરિ, મજદા-
 ઝાસ્ય આરમઢતીશય સ્પેન્તસ્ય; નસે
 દએવી કુક્ષ, નસે દએવો ચિથ્રે, નસે
 દએવો ક્રકરશતે, નસે દએવો ક્રદાધતે, અપ
 કુક્ષ નસે; અપ કુક્ષ દાર, અપ કુક્ષ વીનસે,
 અપાખેઢે અપનસ્યેહે, મામૈરેન ચઢનીશ
 ગએથાઝા અસ્તવઢતીશ અપહે. નમસ્યા
 યા આર્મઢતીશ ઇજાયા. અપેમ વોહ ૧.

(કેમના મજદાનો સાર.)

ઓ ખોદા ખુરાઓથી તું અમારો ખચાવ કર, બલાં
મન અને અરોઈની તું અમોને બક્ષેશ કર. જરથોસ્તી દીન
ઉપરનાં અમારાં મજખુત એકીનથી તથા અવરતા કલાંમોની
ખુખીથી છુપા શતરૂઓ ઉપર તું અમોને ફતેહમંદ કર.
દીનને લગતું જ્ઞાન મેળવવા માટે અમોને એક કાબેલ
ઉસતાદની મદદ આપ. ઓ ખોદા અદેખાઓથી તું અમારો
ખચાવ કર અને નમનતાઈનો ગુણ તું અમારામાં ફેલાવ.
સઘળા દેવો, દરૂને અને તેઓને લગતી નાપાકીઓ અમા-
રેથી દૂર થઈ જશે અને તેઓનો નાશ થશે.

નીરંગે કુસ્તી ખસ્તન.

અહુરમજ્દદ ખોદાએ, આહુરેમન
અવાદશાંન દૂર અવાજ-દારતાર; જદ્દ
શીકસ્તેહ બાદ; આહુરેમન, દેવાન,
દુળાંન જાદૂઆન, દરવંદાંન, કીકાન,
કરફાંન, સાસ્તારાંન, ગુનાહુકારાંન,
આશમોગાંન દરવંદાંન, દુશમનાં ક્રીઆંન,

જદ શીકસ્તેહ બાદ. દુશ પાદશાહાંન
અવાદશાહાંન બાદ; દુશમનાં સ્તોહ બાદ;
દુશમનાં અવાદશાહાંન બાદ. અહુરમજદ
ખોદાએ, એજ હુમાં ગુનાહ, પતિત પશે-
માનઓમ, એજ હુરવસ્તીન દુશમત
દુક્ષાંત દુક્ષવરેશત, મેમ પ ગેથી મનીદ,
ઉમ ગુફત, ઉમ કદ, ઉમ જસ્ત, ઉમ
ખૂન, ખૂદ એસ્તદ; એજ આન ગુનાહ
મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની
ગેથી મધન્યુઆની, આખે અવાક્ષ પશેમાન,
પસે-ગવશની પ પતિત હોમ. જ્ઞનઓથ
અહુરહે મજદાઓ; તરોધદીતે અહુરહે
મધન્યેઉશ. હુધ્યાવરશતાંમ હ્યત વસ્ના
ક્રષોતેમમ; સ્તઓમિ અષેમ. અષેમ
વોહુ ૧) યથા અહુ વધર્યો ૨).

(પેહલી યથા અહુ વધર્યોનો ખ્યઓથનનાંમ
સખ્દ લલુતાં કુસ્તીનો પેહલો ગાંઠ જમના

હાથે વાળે તથા બીજી યથા અહ વાપર્યોનો
પ્રોથનનાંમ શબ્દ ભલુતાં બીજે ગાંઠ ડાભા હાથે
વાળે. અર્થેમ વૉહૂ ૧); અર્થેમ વૉહૂ પદતાં
પછવાડેના બંને ગાંઠ પેહલો જમણા હાથે અને
બીજે ડાભા હાથે વાળવા.)

(નીરંગે કુસ્તી અસ્તંનનો સાર.)

ઓ ખોદા તું હેરેમંદી શક્તીને દુર કરનાર છે. ખુરા
માણસો, જુઠાઓ, ભદુગરો, સારી શિખામાણની વાતને
નહી સ્વીકષણનારાઓ, જુલમગાર પાપીઓ અને દુશ્મનો
એઓનો નાશ થતો. ઓ ખોદા તમામ ખુરા વિચારો
વચનો અને કામો જે મેં આગે દુનિયામાં વિચાર્યાં હોય
હું ખોલ્યો હોઉં અને મેં કીધાં હોય, અગર અંભાણપણે
મારાથી થયાં હોય, તો તે અધા ગુનાહથી પસતાવો કરીને
માફ માગું છું. રાસતીના કામો કરનારાઓની ખાહિશ
મંહિથી થતી છે.

જસમે અવડહે મજદ.

(મજદયસની દીનનો એકરાર.)

જસમે અવડહે મજદ. (ત્રણ વાર)
મજદયસ્નો અહમિ, મજદયસ્નો કરથુ-

શત્રિશ, કવરાને આસ્તૂતસ્યા કવરેતસ્યા.
આસ્તુયે હુમતેમ મનો, આસ્તુયે હુખ્તેમ
વચ્ચા, આસ્તુયે હૃશતેમ ખ્યચ્ચાધનેમ.
આસ્તુયે દચ્ચેનાંમ વડ્ડિહિમ માજદ-
યસ્નીમ, કસ્પાયચ્ચાખ્ધાંમ, નિધાસ્નધથી-
ષેમ, અચેત્વદથાંમ, અપચ્ચાનીમ, યા
હાધતિનાંમચા, ખૂચ્ચેધન્તિનાંમચા, મજિશ-
તાચા, વહિશતાચા, સ્સચેશતાચા, યા આહુ-
ધરિશ કરથુશત્રિશ. આહુરાઇ મજદાઇ
વીસ્પા વૌહુ ચિનહુમી. અચેષા અસ્તી
દચ્ચેનયાચ્ચા માજદયસ્નોઇશ આસ્તૂધતિશ.
અષેમ વૌહુ ૧).

(જસમે અવડહે મજદનો સાર.)

હું મજદયસ્ની છું એટલે જગતના રચનાર હોરમજદની
ખંડગી કરનાર, મજદયસ્ની જરથોશ્ટી ધરમને વખાણનાર,
અને તેની હિપર એતેકાદ રાખનાર છું. સાચાં વિચાર, સાચાં
વચન અને સાચાં કામોને હું અંતઃકરણથી ચાહું છું.
માજદયસ્ની હીન કે જે સલાહ સંપન્નથી રહેવાને શીખવનાર,

પરોપકારી કામો કરવાને ઉશકેરનાર તથા સાચી છે તેની ઉપર હું શીદા છું. એ દીન લાવનાર અશો જરથોસ્ત છે. સઘળી જોઇતી ચીજો મને હોરમજદ આપે છે એમ હું કબુલ કરું છું. મજદયસ્તી દીન સરવથી ચઢતી છે એ દીનની વખાણ સદા ચાલુ રહો. આમીન !

નીરંગે ગયોમીજ.

શીકસ્તેહુ શીકસ્તેહુ શઅેતાંન; આહુરે
મન્ ગજસ્તેહુ કારો કેરદાર; નરસદ
ગજસ્તેહુ કારો કેરદાર; સીઓસે. અમે-
ષાર્પદ, દાદાર અહુરમજદ પીરોજગર
પાક; અપર્ચાને અર્ષેમ વૉહુ ૧). (ત્રણ વાર).

(નીરંગે ગયોમીજનો સાર.)

નાપાક શેતાન માઘી આગલથી નાશ પામો કારણકે તેનાં કામ અને ફેલ લેઆનત લરેલાં છે. તેનાં કામો અને ફેલો મને ના પોંહ્યો. દાદાર હોરમજદ તથા તેતરીસ મજદ અમશાર્પદો પાક અને અશો છે તેઓની અશોધ મને પોંહ્યો.

સરોશ બાજ.

દેનઝાંથ અહુરહે મજદાઝાં. અષેમ વૉહુ (૧).

પનામે યજદાંત અહુરમજદ ખોદાએ અવજની, ગુરજ ખરહે અવજનયાદ. સરોશ અષો, તગી તન ફરમાન, શેકફત જીન; જીન અવજર, સાલારે દામાન અહુરમજદ ઘેરસાદ. ઝંજ હુમા ગુનાહુ પતેત પશે-માન ઝોમ; ઝંજ હુર્વસ્તીન દુરમત દુજા-ખત દુજવરેશત, મેમ પ ગેથી મનીદ, ઉધમ ગુફત, ઉધમ કદ્દ, ઉધમ જસ્ત, ઉધમ ખૂન બુદ એસ્તેદ, ઝંજઆન ગુનાહુ, મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેથી મધન્યુઆંની, ઝોખે અવાક્ષ પશે-માન, પસે ગવસ્ની પ પતિત હોમ. યથા અહુ વધયો પ) અષેમ વૉહુ ૩).

ફવરાને મજદવસ્નો, જરથુશત્રિશ; વીદએવો, અહુર-તકએષો. (હાવન ગેહના

વખતમાં નીચે જણાવ્યા પ્રમાણે લાલુપું.)
 હાવનેએ અપઓને અપહે રથવે, યસ્નાઈય
 વહુમાઈય દનઓધાઈય કસસ્તયએય.
 સાવડહેએ વીસ્યાઈય અપઓને અપહે
 રથવે, યસ્નાઈય વહુમાઈય દનઓધાઈય
 કસસ્તયએય.

(રપિશ્વનના વખતમાં)

રપિશ્વનાઈ અપઓને અપહે રથવે,
 *ય૦ વ૦ દન૦ ક૦. કાદત-કૂપવે જન્તુ-
 માઈય અપઓને અપહે રથવે; ય૦ વ૦
 દન૦ *ક૦.

(ઉજ્જરના વખતમાં)

ઉજ્જરેઈરિનાઈ અપઓને અપહે રથવે;
 ય૦ વ૦ દન૦ ક૦.* કાદત વીરાઈ દખ્યુ-
 માઈય અપઓને અપહે રથવે; ય૦ વ૦
 દન૦ ક૦*

* યસ્નાઈય વહુમાઈય દનઓધાઈય કસસ્તયએય.

(અધવિસરથેમના વખતમાં)

અધવિસૂથ્રમાઇ અધબિગયાઇ અપચ્ચાને
અપહે રથવે, ૫૦ ૫૦ દિન ૦ રૂ૦; કાદલ
વીરપાંમ હુજ્યાઇતેચે જરથુશત્રોત્તમાઇચ
અપચ્ચાને અપહે રથવે; ૫૦ ૫૦ દિન ૦ રૂ૦.*

(ઉશહેનના વખતમાં)

ઉપહિનાઇ અપચ્ચાને અપહે રથવે ૫૦
૫૦ દિન ૦ રૂ૦; ઊરજ્યાઇ ન્માન્યાઇચ
અપચ્ચાને અપહે રથવે; ૫૦ ૫૦ દિન ૦ રૂ૦.
સૂચ્ચાપહે અપ્પેહે; તજમહે તનુ માંથહે;
દૂરિધ્રચ્ચાશ આહૂધૂરયેહે દિનચ્ચાથ્ર યસ્ના-
ઇચ વહુમાઇચ દિનચ્ચાથ્રાઇચ રસસ્તયચ્ચેચ;
યથા અહૂ વધૂચો જચ્ચાતા કામે ઝૂતે;
અથા રતૂશ અષાત ચીત હચ, કા અપવ
વીધ્વાચ્ચો ઝૂચાત.

* યસ્નાઇચ વહ્માઇચ દિનચ્ચાથ્રાઇચ રસસ્તયચ્ચેચ.

સર્વોપમ અર્પીમ હુરર્વોધેમ; વૈરથા-
જનેમ ક્રાદત-ગર્વેધેમ; અપવર્નમ અપહે
રતૂમ યજમધદે અહુર્નમ વધરીમ
તનૂમ પાધતિ. (ત્રણ વાર). યથા અહુ
વધર્યો ૧).

(કવરાનેનો સાર.)

હું એકલા એકજ ખોદાની બાંધી કરનાર છું. અરો
જરથોસ્તને પેગંબર તરીકે કબુલ રાખું છું. દેવનાં કામોનો
ધીકાર કરું છું અને ખોદાની ખુશીનાં કામો કરવાની કબુલાત
આપું છું. અરો સરોશ ઇજને ખુશાલ કરવાને માટે યથા
અહુ વધર્યોના કલામો લાલું છું. એ કલામો તનનો
ખચાવ કરનારા છે.

કેમના મજદા* (તા) ઇજાયા. અર્પમ
વૌહુ ૧. યથા અહુ વધર્યો ૨). યસ્નમચ
વહુર્મમચ અઓજસ્ય કવર્ય આક્રીનામી;
સર્વોપહે અપ્યેહે, તજમહે તનુ માંધહે;
દરુષિ-દ્રર્વોશ આહુધર્યેહે. અર્પમ વૌહુ (૧)

* આખી કેમના મજદા લાણી જવી.

અહુમાઇ રએશય.

અહુમાઇ રએશય ખેરેનસ્ય; અહુમાઇ
તન્વો દ્રવતાતેમ; અહુમાઇ તન્વો વજ્રદરે,
અહુમાઇ તન્વો વેરેથ્રેમ, અહુમાઇ ઇશીમ
પચ્ચાઉરેશ ખાથ્રાંમ, અહુમાઇ આસ્નાંમ
ચિત્ કજન્તીમ; અહુમાઇ દરેધાંમ દરેધો
જીતીમ, અહુમાઇ વહિશતેમ અહુમ
અપચ્ચનાંમ, રચ્ચાચહુમ વીરપો ખાથ્રમ.
અથ જમ્યાત યથ આક્રી નામિ. અવેમ
વૌહુ ૧.

(અહુમાઇ રએશયનો સાર.)

ઓ ખોહા ! ખંદગી કરનારને આપ આએ કુન્યામાં, સુખ
આપનારી દોલત અને કીર્તી, તંદરોસ્તી અને કૃતેહમંદી
લાંબી જીંદગી અને ચાલાક ફરજંદ, તથા મીનોઇ કુન્યામાં
આપને તેને સહી સરસ ખેહુશતનું ઉતમ સુખ. જે કુઆ
હું ચાહું હું તે આમીન હોજો.

હ જ્ઞ હ્રે મ્.

હજ્ઞ હ્રેમ અએષજનાંમ અએવરે
અએષજનાંમ (ત્રણ વાર) અર્ષમ વૉહૂ ૧).

(હજ્ઞ હ્રેમનો સાર.)

હજર બાણી તથા દસ હજર બાણી તંદરોસ્તી મને હોળે
એટલે માફ શરીર હમેશાં નીરોગી હોળે.

જસ મે અવહ્લે મજદ.

જસ મે અવહ્લે મજદ. (ત્રણ વાર)
અમહે હુતાશતહે હુરઔધહે, વૈરથમ્નહે
અહુરધાતહે, વનઘનત્યાઔસ્ય ઉપરતાતો,
રામનસ્ય ખાસ્ત્રહે, વયઔશ ઉપરો-
કધર્યેહે, તરધાતો અન્યાઘશ દામાંન,
અએતત તે વયો, યત તે અસતી, સ્યેન્તો
મઘન્યઔમ, થ્વાપહે ખધાતહે, જરવાનહે
અકરનહે જરવાનહે દરેધા ખધાતહે. અર્ષમ
વૉહૂ ૧).

(જસ મે અવંડહે મજદનો સાર.)

ઓ ખોદા તું મારી મદદે આવી મને હીંમત, કૃતેહ અને ખુશી આપ. રૂપેનામીનોની પેદાયશને લગતા વાઝે ઇજદ તથા ખુદરતી કાઝેદાસર ફરતા આરમાન, અને ખેષીનાર જમાનાની તું મને મદદ આપ.

કેરકેહ્ મોજદ.

કેરકેહ્ મોજદ ગુનાહ્ ગુજરેશનેરા
કુનમ, અવહી રવાંન દુશારમરા, હમ
કેરકેહ્ હમા વેહાને, હકત કેધર જમીન,
જમીન પેહના, રદ-દરાના, ખુરશીદ આલા,
ખુનદેહાદ ખેરસાદ, અપો ખેદ દરજી. અથ
જમ્યાત યથ આફ્રીનામિ. અર્ષમ વૉહુ ૧.

(કેરકેહ્ મોજદનો સાર.)

ગુનાહનાં નીવારણને માટે તથા રવાનની ખુશાલીને માટે સારાં કામોનો બદલો હું મેલવું. સઘલાં ભલાં માણસો જેઓ આઝે હકતેકેશવર જમીન ઉપર રહે છે તેઓને પુરતી અશોઈ મલે તથા તેઓની જીંદગી લાંબી થાય એવી દુઆ હું માંગું છું તે આમીન હોજો.

(સરૌશ બાળનો સાર.)

હાહાર અહુરમજ્દને હું ખુશાલ કરું છું. એકજ ખોદાને માનવાનો, પેગમ્બર અશો જરથોસ્તની દીન પ્રમાણે ચાલવાનો, દેવનાં કામનો ખીસ્કાર કરવાનો અને અહુરમજ્દના તરીકા પ્રમાણે ચાલવાનો હું એકરાર કરું છું. સરૌશ ઇજ્દ જે ભેરાવર, માંઘના તનવાલો તથા અહુરમજ્દના તરીકા મુજબ ચાલનાર છે તેની વખાણ હું કરું છું. ઓ ખોદા જ્યારે ખુરાઓ મારા ઉપર ધુપી રીતે હુમલો કરે ત્યારે તારા સીપાય મારો બચાવ કરનાર બીજો કોણ છે ? ઓ સાહેબ બીજો કોઈજ નહીં પણ તુંજ અને તારા માંઘવાણીના ભેદી કલામો. તમામ દેવો દરજો અને તેઓને લગતી નાપાકીઓ મારેથી દુર થઈ જશે અને તેઓનો નાશ થશે. અશો સરૌશ ચબ્દની આરાધના કરનારને તંદરોસ્તી, સુખ આપનારી દોલત અને જાતી અક્કલનાં ફરજંદ હોશે, તથા તેને અશો લોકનું સહથી ઉત્તમ બહેસ્ત હોશે.

હોશબામ.

અથ ઇમાં વચો દ્રેનજયોઘશ, યોઘ અહુરુન વાર્ઘધન્યોત્તમમય બએવજયોત્તમમય ; પન્ય અહુન વધરય દસાવયોઘશ.

યથા અહુ વધર્યો ૫); અહુનૈમ વધરીમ
તનૂમ પાધતિ, અહુનૈમ વધરીમ તનૂમ
પાધતિ, અહુનૈમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ.
યથા અહુ વધર્યો ૧) કેમના મજદા *(તા)
નૈમસ્યા યા આરમધતિશ ઇજાયા. અષેમ
વૉહુ ૧). યથા અહુ વધર્યો ૨૧) અષેમ
વૉહુ ૧૨.)

નૈમસ-તે હોશબામિ. (ત્રણ વાર)
અએતત દિમ વીસ્પનામ મજિશતૈમ દજ-
દ્યાધ, અહુમચ રતૂમચ યિમ અહુરૈમ
મજદામ. સ્નથાઇ અહુરહે મધન્યેઉશ
દ્રવતો, સ્નથાઇ અએખમહે પ્રવીદ્રઅૉશ,
સ્નથાઇ માજધન્યનામ દએવનામ, સ્નથાઇ
વીસ્પનામ દએવનામ, વરૈન્યનામ્ય દ્રવ-
તામ, . (બાજમાં પઢે) શીકસ્તે ગનાહ-
મધન્યો, બરઆહુરૈમન લેઆનત સદ-હુજર

* આખી કેમના મજદા લાણી જવી.

બાર. (પ્રગટ પદે) કદથાઇ અહુરોડે મજ-
દાઓ રએવતો ખરેનડુંહિતો, કદથાઇ
અમેષનાંમ સપેન્તનાંમ, કદથાઇ નિશત્રયેહો
સ્તારો રએવતો ખરેનડુંહિતો, કદથાઇ
નર્શ અષઓનો, કદથાઇ વીસ્પનાંમ
સપેન્તહે મધન્યેઉશ દામનાંમ અષઓનાંમ.
યથા અહુ વધર્યો ર)

વડહુચ વડહુચાઓસ્ય આક્રીનામિ,
વીસ્પયાઓ અષઓનો સ્તોમશ, હુધથ્યા-
ઇચ બવાંઇથ્યાઇચ બુખ્યાંઇથ્યાઇચ, અપીમ
રાસેન્તીમ દરેધા-વારેધમનંમ, મિષાચિમ
હુવો અધવિષાચિમ, મિષાચિમ આક્રસા-
ઓડુંહીતીમ. ખરેન્તીમ વીસ્પાઓ અમેષ-
જાઓ, અપાંમચ ગવામચ ઉરવરનાંમચ.
તઉરવયેઇન્તીમ વીસ્પાઓ તપએષાઓ,
દએવનાંમ મધ્યાનાંમચ. અરેખ્યન્તાંમ
અહુમાઇચ ન્માનાઇ, અહુમાઇચ ન્માનાહે
ન્માનો પતેએ.

વડ્ડિહીશ્ય અધાઓ, વડ્ડિહીશ્ય
અપયો, હુપડિરવાઓ વહેહીશ, અપરાઓ
રાસનતીશ દરેધા-વારેથમનો, યથનો મજિ-
શતાઓસ્ય, વહિશતાઓસ્ય સ્વએશતા-
ઓસ્ય, અપયો ઓરેન્વન્તે. અમ્પનાંમ
સ્પેન્તનાંમ, યસ્નાઇય વહુમાઇય દ્વનઓ-
ધ્રાઇય ક્સસ્તયએય, ક્દથાઇ અહે ન્માનહે,
ક્દથાઇ વીસ્પયાઓ અપઓનો સ્તોઇશ,
હુમિસ્તેએ વીસ્પયાઓ દ્રવતો સ્તોઇશ.
સ્તવસ્ અષા યે હુદાઓ યોઇ હેન્તી.

વસસ્ય તુ અહુરમજદ, ઉશતાય
ક્ષએષ, હુવનાંમ દામનાંમ, વસો આપો,
વસો ઉર્વરાઓ, વસો વીસ્પ વોહુ અપ-
ચિથ્ર, ક્ષયમ્નેમ અપવન્નેમ દાયત. અક્ષય-
મ્નેમ દ્રવન્નેમ. વસો-ક્ષથ્રો ખ્યાત અપવ,
અવસો-ક્ષથ્રો ખ્યાત દ્રવાઓ, ગતો હુમિ-
સ્તો નિજઔરેતો, હુય સ્પેન્તહે મઇન્યેહીશ

દામખ્યો, વરતો અવસો કષ્ટો. હુક્ષય
અર્જમ ચિત થો કરથુશત્રો, કૃત્તેમાં ન્માન-
નાંમચ, વીસાંમચ, અન્તુનાંમચ, દાખ્યુ-
નાંમચ, અડ્હાઓ. દએનયાઓ, અનુમ-
તયએચ અનુપ્તયએચ અનવર્ષતયએચ,
યા આહુધરિશ કરથુશત્રિશ.

યથ નો આઓડ્હાંમ ખ્યાતો મનાઓ,
વહિશતો ઉરવાંનો, ખાથવધતીશ તનવો
હુંતો, વહિશતો અડ્હેઉશ, આકાઓસ
ચોઇત, આહુધરે મજદ જસેન્તાંમ.

અપ વહિશત, અપ સએશત, દરેસામ
થવા, પધરિ થવા જમ્યામ, હુમ્મ થવા
હુપ્મ. અર્પમ વોહુ ૧) (ત્રણ વાર અપ
વહિશતથી અર્પમ વોહુ સૂધાં પદે).

અહુમાઇ રએસચ, હુજફરેમ, જસ
મે અવડ્હે મજદ, કેરેફે મોજદ.

(હોશ્યામનો સાર.)

અહુનવરના કલામો ઘણા ફતેહ આપનારા છે. તે ગાંધને લાલવા જોઈએ. ખામદાદનો વખત જે ચલકાવ આપનારો અને ખુશનુમાં છે તેને નમીને આવકાર આપું છું. હોરમજદને ખુશાલ કરીને અંધરોમીનોને તોડું છું. સખાવતનું કામ સઉથી ઉત્તમ અને સુખ આપનારું છે ખોદા પોતાની મરજી પ્રમાણે સઘલી પેદાયશો ઉપર સત્તા ધરાવે છે. તે અશો માણસને મરજી પ્રમાણે સુખ ભોગવવા દે છે તથા પાપી માણસને દુખી અને નામુરાદ કરે છે. લક્ષી મજદયસ્ની દીનનાં ફરમાન પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા દોરોશ કરીશ, અને ખીજઓને તે પ્રમાણે ચાલવાને શીખવીશ, કારણકે મજદયસ્ની દીનમાં જણાવેલા હુકમો પ્રમાણે ચાલવાથીજ આત્માનું કલ્યાણ થાયછે. અશો અથવા સ.સ્વો માણસ હોરમજદનો દોસ્ત છે અને તેજ માણસ તેની સનમુખ જઈ તેને જોઈ શકે છે.

હાવન્ ગેહ.

દેનઝાંથ્ર અહુરહે મજદાઝાં. અર્ષમ વૉહુ ૩ (ત્રણ). ફવરાને મજદયસ્નો જર-થુશત્રિશ વીઢએવો અહુર ત્કએષો. હાવ-

નેએ અપચ્છાને અપહિ રથ્વે, યસ્નાઇય વહુમાઇય દનચ્છાઇય ક્સસ્તયચ્ચેય, સાવહુએ વીસ્થાઇય અપચ્છાને અપહિ રથ્વે, યસ્નાઇય વહુમાઇય દનચ્છાઇય ક્સસ્તયચ્ચેય. મિથાહે વોઉર ગચ્છાચ્છાઇ-તોઇશ હુજરો-ગચ્છાપહે, ખચ્ચેવર ચખ્ખનો, અચ્છાખ્ખનો નામનો યજ્ઞતહે, રામનો ખાસ્ત્રહે, દનચ્છાઇ યસ્નાઇય વહુમાઇય દનચ્છાઇય ક્સસ્તયચ્ચેય.

યથા અહુ વધર્યો જચ્છાતા ક્રામે ઋતે, અથા રતુશ અપાત ચિત હુચ, ક્રા અપવ વીહવાચ્છા ઋચ્છાતૂ.

અહુરેમ મજદાંમ અપવનંમ અપહિ રતૂમ યજ્ઞમહદે, જરથુશત્રેમ અપવનંમ અપહિ રતૂમ યજ્ઞમહદે, જરથુશત્રહે અપ-ચ્છાનો ક્વષીમ યજ્ઞમહદે, અમષે રપંતે અપચ્છાનાંમ યજ્ઞમહદે, અપાઉનાંમ વહુઉ-

હીશ સૂરાઓ સપેન્તાઓ ક્રવપયો યજ્ઞમધદે,
અસ્તવતો મનખ્યાય, અપનોત્તેમ રથવાંમ
યજ્ઞમધદે, યએતુશત્તેમ યજ્ઞતનાંમ, હૃડ્-
તુશત્તેમ અપહે રથવાંમ અધવિનસાસ્ત-
તેમ, જધમૂશત્તેમાંમ અપઓનો અપહે
રથો રતુક્રિતીમ યજ્ઞમધદે.

હાવનીમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ
યજ્ઞમધદે, હૃતિર્વતાતેમ અપવન્તેમ અપહે
રતૂમ યજ્ઞમધદે, અમેરતાતેમ અપવન્તેમ
અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે, આહુધરીમ ક્રશ-
નેમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે,
આહુધરીમ હૃએષેમ અપવન્તેમ અપહે
રતૂમ યજ્ઞમધદે, યસનેમ સુરેમ હૃપ્ત-
હૃધતીમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે,
સાવહૃએમ વીસીમચ અપવન્તેમ અપહે
રતૂમ યજ્ઞમધદે, અધર્યમનેમ ધૃષીમ અપવ-
ન્તેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે, અમવન્તેમ

વેરંદ્રાજનંમ વિત્ત્યએષડ્દેમ, વીરપ ત્યએ-
 પાઓ તઉર્વયન્તંમ, વીરપ ત્યએપાઓ
 તિતરેન્તંમ, યો ઉપ્પેમો યો મધ્ધેમો યો
 કૂતંમો, જઓજ્જુયે તરેમાંધંમ પન્થ
 ગાથાઓ. મિદ્ધંમચ વોઉર-ગઓયઓધતીમ
 યજ્ઞમધદે; રામચ ખાસ્ત્રેમ યજ્ઞમધદે,
 વીર્યેહુ રથ્વો યસ્નાધચ વહુમાધચ, વીસી-
 મચ અપવન્તંમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે.

મિદ્ધંમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ, હુજ-
 ડર-ગઓપ્પેમ, યએવરં-ચખનંમ, અઓ-
 ખ્ખેતો નામનંમ યજ્ઞતંમ યજ્ઞમધદે, રામ
 ખાસ્ત્રેમ યજ્ઞમધદે.

થ્વામ આતરંમ અહુરહે મજ્ઞદાઓ
 પુદ્ધંમ અપવન્તંમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે;
 હુધ જઓધંમ હુધ અધવ્યાઓડ્દહનંમ
 ઇમિત્ત યરંસમ અપય કૂસ્તરેતંમ અપવન્તંમ
 અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; અપાંમ નપ્પતારેમ
 યજ્ઞમધદે. નધરીમ સડ્દહંમ યજ્ઞમધદે,

તખમેમ દામોઘશ ઉપમનેમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞ-
મઘદે; ધરિસ્તનાંમ ઉરવાનો યજ્ઞમઘદે,
યાઝ્ઞો અપઝ્ઞનાંમ ક્રવપયો. રતૂમ ઔર-
જન્તેમ યજ્ઞમઘદે, યિમ અહુરેમ મજ્ઞદાંમ.
યો અપહે અપનોતેમો યો અપહે જપ્મ-
શતેમો. વીસ્પ સ્તવાઝ્ઞો કરથુશત્રી યજ્ઞ-
મઘદે, વીસ્પય હુવર્ષત ધ્યઝ્ઞોઽથ યજ્ઞમઘદે,
વરશતય વરેધ્યમનય.

યેંઝ્હે હાતાંમ આઝ્ઞત યેસ્ને પઘતી
વઝ્હો, મજ્ઞદાઝ્ઞો અહુરો વઝેથા અપાત
હયા, યાઝ્ઞોઝ્હાંમ્યા તાંસ્યા તાઝ્ઞોસ્યા
યજ્ઞમઘદે. યથા અહુ વઘર્યો ૨)

યસ્નેમ્ય વઘ્નેમ્ય અઝ્ઞોજસ્ય કવરેય
આફ્રીનામિ, મિથ્રહે વૉઉર-ગઝ્ઞોયઝ્ઞોઽઘ-
તોઘશ હુજ્ઞરો-ગઝ્ઞપહે ળઝેવરે અમનો,
અઝ્ઞોખ્તો નામનો યજ્ઞતહે રામનો

ખાસત્રહે. અર્ષમ વૉહૂ ૧). અહુમાઇ રએ-
શય; હજંધરમ; જસ મે અવંડહે મજદઃ
કરેહૂ મોજદ. અર્ષમ વૉહૂ ૧).

(હાવન ગેહનો સાર.)

સહિથી પેહેલાં દાદાર હોરમજદને ખુશાલ કરીને. હાવન ગેહના વખતમાં જંગલો અને ખેતરોના પારખાન મેહર ઇજદ જે હાવન ગેહનો હમકાર છે તેને અમો ખુશાલ કરીએ છીએ. દાદાર હોરમજદ અને અશો જરથોસ્તના કરો-હરને અમો યાદ કરીએ છીએ હાવન ગેહના વખતને, ખોર-દાદ અને અમરદાદ અમશારપંદને તેમજ હપ્તન યસ્તને હમો વખાણીએ છીએ. પવિત્ર આતશ અને પાણીનો અમે ગુણ ગાઇએ છીએ. ગુજર પામેલાં લલાંઓના આત્માઓને અમો યાદ કરીએ છીએ. પવિત્રાઇમાં પુરા હોરમજદની પેશંખર અશો જરથોસ્તનાં લાવેલાં સઘલાં ધરમ પુસ્તકોની તથા સઘલાં લલાં કામો જે હાલમાં થાય છે, આગલ ઘઇ ગયાં અને હવે પછી થશે, તે બધાં કામોની અમે સ્તુતી કરીએ છીએ.

રપિથવન ગેહ.

દનઔઞાથ અહુરહે મજદાઔ. અષેમ
વાહુ (૩).

કવરાને મજદયસ્નો કરથુશત્રીશ વીદ-
એવો અહુર ત્હએષો. રપિથિવનાઈ અપ-
ઔને અપહે રથે, યસ્નાઈય વહુમાઈય
દનઔઞાઈય કસસ્તયએય. ક્રાદત-કૃષવે
જન્તુમાઈય અપઔને અપહે રથે, યસ્ના-
ઈય વહુમાઈય દનઔઞાઈય કસસ્તયએય.
અપહે વહિશતહે આધસય અહુરહે મજ-
દાઔ, દનઔઞાથ યસ્નાઈય વહુમાઈય દનઔ-
ઞાઈય કસસ્તયએય. યથા અહુ વધર્યો
જઔતા ક્રામે ઝૂતે, અથા રતુશ અપાત-
ચિત્ હુય ક્રા અપવ વીધવાઔ ઝઔતૂ.

અહુરેમ મજદાંમ અપવનમ અપહે
રતૂમ યજમંદે, કરથુશત્રેમ અપવનંમ
અપહે રતૂમ યજમંદે, કરથુશત્રહે અપ-

ઔનો દ્રવષીમ યજ્ઞમધદે, અમેષે સપેન્તે
 અપઔનાંમ યજ્ઞમધદે, અપાઉનાંમ વડ્ડિ-
 હીશ સૂરાઔ સપેન્તાઔ દ્રવષયો યજ્ઞ-
 મધદે, અસ્તવતો મનઞ્યાય અપનોત્તેમમ
 રથવાંમ યજ્ઞમધદે, યએતુશત્તેમમ યજ્ઞત-
 નાંમ, હડ્ડહુનુશત્તેમમ, અપહે રથવાંમ
 અધવિનસાસ્તેમમ, જઘમૂશત્તેમાંમ અપ-
 ઔનો અપહે રથો રતુક્રિતીમ યજ્ઞમધદે.

રપિથિવનંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ
 યજ્ઞમધદે. અહુનવધતીમ ગાથાંમ અપઔ-
 નીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; ઉશતવધ-
 તીમ ગાથાંમ અપઔનીમ અપહે રતૂમ
 યજ્ઞમધદે; સપેન્તા મધન્યૂમ ગાથાંમ અપ-
 ઔનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; વાહુ
 હાઘ્રાંમ ગાથાંમ અપઔનીમ અપહે રતૂમ
 યજ્ઞમધદે; વહિશલોઘરતીમ ગાથાંમ અપઔ-
 નીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે.

ક્રાદત-કૃપાઉમ કન્તુમેમચ અપવર્તમ
અપહ્લે રતૂમ યજમમદે; કૃષુષેમચ માંથ્રેમ
યજમમદે; અરુષુખ્યેમચ વાચ્ચેમ યજમમદે;
વચ અરુષુખ્ય યજમમદે, વાર્દ્રધ્રીશ દ્યેવો
ધ્રીત યજમમદે, અપસચ ક્ષેમસચ યજ-
મમદે ઉર્વરાચ્ચાસચ, મધન્યવચ યજત
યજમમદે, યોધ વહ્લુજદાચ્ચા અપવનો,
અમેષેસચ સ્પેન્તે અષાઉનાંમ યજમમદે.

અપચ્ચાનાંમ વહ્લુહીશ સૂરાચ્ચા સ્પે-
ન્તાચ્ચા કૃવપયો યજમમદે. ખરેન્નૂશચ
અપહ્લે યત વહિરતહ્લે, મજિરત માંથ્ર,
મજિરત વૅરેજય, મજિરત ઉર્વધથ્ય, મજિ-
રત હુધથ્યા-વૅરેજય, મજિરત વીન્દધથ્ય,
દ્યેનયાચ્ચા માજદયસ્નોધશ યજમમદે.

અવત વ્યાખર્તમચ હુંજમર્તમચ યજ-
મમદે, યત અસ્તિ અમેષનાંમ સ્પેન્તાનાંમ,
ખરેન્નવો અવહ્લે અપ્નો ધિમર્તમ કન્તુ-

મહે રથ્યો, યસ્નાઘચ વહ્નાઘચ જન્તુમ્મચ
અષવન્મ અપહે રતૂમ યજમઘદે. અષમ
વહિરત્તમ આતરમચ અહુરહે મજદાઘ્યા
પુઘ્મ યજમઘદે.

થ્યામ આતરમ અહુરહે મજદાઘ્યા
પુઘ્મ અષવન્મ અપહે રતૂમ યજમઘદે;
હુધ જઘ્યાઘ્મ હુધ અઘવ્યાઘ્યાહુદન્મ.
ઈમત ખરસ્મ અષય ફસ્તરત્તમ, અષવ-
ન્મ અપહે રતૂમ યજમઘદે. અપામ નષ-
તારમ યજમઘદે. નઠરીમ સહુહમ યજ-
મઘદે, તખ્મેમ દામોઘશ ઉપમન્મ યજ-
તેમ યજમઘદે. ધરિસ્તનામ ઉરવાનો યજ-
મઘદે, યાઘ્યા અષઘ્યાનામ ફવષયો. રતૂમ
ખરજન્તમ યજમઘદે, યિમ અહુરમ મજદ-
દામ. યો અપહે અપનોત્તમો યો અપહે
જધમૂશત્તમો. વીસ્પ સ્તવાઘ્યા જરથુશત્રી-
યજમઘદે; વીસ્પચ હુવર્શત ધ્યઘ્યામ યજ-
મઘદે, વરશતચ વરંધ્યમનચ.

યંધહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પધતી
વજ્જહે, મજ્જદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ત
હયા, યાઓજ્જાંમયા તાંસ્યા તાઓસ્યા
યજ્જમધદે. યથા અહૂ વધર્યો ૨).

યસ્નેમય વહુમેમય અઓજસ્ય
જવરેય આક્રિનામિ, અપહે વશિતહે
આથ્રસ્ય અહુરહે મજ્જદાઓ. અર્ધમ
વોહૂ (૧) અહુમાઇ રએશ્ય; હુજ્જરેમ;
જસ મે અવજ્જહે મજ્જદ; કરેરેહુ મોજ્જદ.

(રપિથ્વન ગેહનો સાર.)

રપિથ્વનનો વખત પશુઓને આરામ આપવા માટેનો તથા
ગામના વડા હાકેમનું કામ ચાલવા માટેનો છે. તે વખતમાં
દાદાર હોરમજ્જદન તથા આતશન હું ખુશાલ કરું છું.
રપિથ્વનને, અહુનવત, ઉશતવદ, રપેતોમદ, વોહુક્ષત્ર અને
વહિસ્તોધરિત ગાયને હું વખાણું છું. માંત્રવાણીના કલામોને
સાચા બોલેલા સપ્તુતને પાણી જમીન તથા ઓરવરને, મીના
પંજદો અને અમશાસ્પદાની મીજલસ જે આસમાનની
જિંધાઇએ ખનાવેલી છે તેને હું આરાધું છું.

ઉજ્જરન ગેહ.

દનઘ્ઘાંથ અહુરહે મજદાઘ્ઘાં. અષેમ
 યાહુ ૩) ફવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ
 વીદઘ્ઘેવો અહુરતકઘ્ઘેવો. ઉજયેધરિનાધ
 અપઘ્ઘાને અપહે રથે, યસ્નાધય વહ્માધય
 દનઘ્ઘાંથાધય ફસસ્તયઘ્ઘેય. ક્રાદત—વીરાધ
 હજયુમાધય અપઘ્ઘાને અપહે રથે, યસ્ના-
 ધય વહુમાધય દનઘ્ઘાંથાધય ફસસ્તયઘ્ઘેય.
 ઔરજતો અહુરહે નેદ્રો અપાંમ અપસ્ય
 મજદધાતયાઘ્ઘો, દનઘ્ઘાંથ યસ્નાધય વહ્મા-
 ધય દનઘ્ઘાંથાધય ફસસ્તયઘ્ઘેય. યથા અહુ
 વધર્યો જઘ્ઘાંતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ
 અપાત ચિત હય ક્રા અપવ વીધ્વાઘ્ઘાં
 ઝઘ્ઘાંતૂ.

અહુરેમ મજદાંમ અપવર્નમ અપહે
 રતૂમ યજમધદે. જરથુશત્રેમ અપવર્નમ
 અપહે રતૂમ યજમધદે, જરથુશત્રહે અપ-

ઓનો ક્રવપીમ યજ્ઞમધદે. અમેષે સ્પેન્તે
અપઓનાંમ યજ્ઞમધદે. અપાઉનાંમ વફુ-
હીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ક્રવપયો યજ્ઞમધદે.
અસ્તવતો મનખ્યાય અપનોત્તેમ રથવાંમ
યજ્ઞમધદે. યએતુશત્તેમ યજ્ઞતનાંમ હુફહ-
નુશત્તેમ અપહે રથવાંમ અધવિન-
સાંસ્તેમ, જધ મુશત્તેમાંમ અપઓનો
અપહે રથવો રતુક્રિતીમ યજ્ઞમધદે.

ઉજયેધરિનેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ
યજ્ઞમધદે. કઓતારેમ અપવનેમ અપહે
રતૂમ યજ્ઞમધદે; હાવનાનેમ અપવનેમ
અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; આતરેવક્ષેમ અપવ-
નેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; કબરેતારેમ
અપવનેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; આર્ષેર-
તેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે;
આસ્તેનતારેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞ-
મધદે; રથિવશકરેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ

યજ્ઞમધદે; સ્વર્ચોપાવર્ચ્ચમ અપવર્નમ
અપહ્ને રતૂમ યજ્ઞમધદે.

ક્રાદત-વીરમ દખ્યુર્મમચ અપવર્નમ
અપહ્ને રતૂમ યજ્ઞમધદે; સ્ત્રેઉશચ માચ્ચો
ફૂલ્મચ ફૂરચ રચ્ચોચાચ્ચો યજ્ઞમધદે,
અનધ રચ્ચોચાચ્ચો યજ્ઞમધદે, અક્રસંધ
હામચ ખાથ્રેમ યજ્ઞમધદે, યા નર્શ સાદા
દ્રગવતો.

હુધથ્યાવર્ચ્ચમ અપવર્નમ અપહ્ને રતૂમ
યજ્ઞમધદે, અપર્ચ્ચમ ત્વચ્ચેષેમ યજ્ઞમધદે.
હુધથ્યાવર્ચ્ચમ અપવર્નમ અપચ્ચોનો સ્તીમ
યજ્ઞમધદે, પધતિ અસ્તિન પધતિ ક્ષકૂને,
યસો-ઔરેતાખ્યો કચ્ચોથ્રાખ્યો, દખ્યુમહ્ને
રથ્ચો યસ્નાધચ વહ્માધચ; દખ્યુર્મમચ
અપવર્નમ અપહ્ને રતૂમ યજ્ઞમધદે. ઔર-
જન્તેમ અહુર્મ ક્ષત્રીમ ક્ષચ્ચેતેમ, અપામ
નપાતેમ અઉર્વત-અસ્પેમ યજ્ઞમધદે, અપે-
મચ મજ્જદધાતામ અપચ્ચોનીમ યજ્ઞમધદે.

શ્વાંમ આતરેમ આહુરહે મજદાઓ
પુથ્રેમ, અપવર્તેમ અપહે રતૂમ યજમમદે.
હુધ જઓથ્રેમ હુધ-અમવ્યાઓહુનંમ,
મમત બરેસ્મ અપય કસ્તરેતેમ અપવર્તેમ
અપહે રતૂમ યજમમદે. અપાંમ નપ્તારેમ
યજમમદે; નમરીમ સહુમ યજમમદે,
તખમેમ દામોમશ ઉપમનેમ યજતેમ યજ-
મમદે, મરિસ્તનાંમ ઉર્વાનો યજમમદે યાઓ
અપઓનાંમ કવપયો.

રતૂમ બરેજન્તેમ યજમમદે યિમ આહુ-
રેમ મજદાંમ, યો અપહે અપનોતેમો, યો
અપહે જધમૂશતેમો. વીરપ સ્તવાઓ કર-
થુશત્રિ યજમમદે. વીરપય ઉરશત પ્યઓમ
યજમમદે, વરશતય વરેપ્યમ્નય.

ચેંહુહે હાતાંમ આઅત ચેસ્તે પમતી
વહુહે, મજદાઓ આહુરો વએથા અપાત
હયા, યાઓંહુહાંમ્યા તાંસ્યા તાઓંસ્યા
યજમમદે. યથા આહ વમર્યો ર.

યસ્મૈભ્ય વહુમૈભ્ય અર્ચ્યોઽજસ્ય જવરેચ
આક્રીનાભિઃ ઔરજતોઃ અહુરહે નફ્દ્રો
અપાંમ અપસ્ય મજદધાતયાઓ અર્ષમ
વૌહૂ (૧).

અહુમાઽ રઔશ્ય-હુજફ્રેમ-જસ મે
અવફ્રહે મજદ-કેરફ્રેહ મોજદ.

(ઉજ્જવન ગેહનો સાર.)

પાક ખોદાતાલાને ઉજ્જવન ગેહના વખત ઉપર હું આરાધું
હું કે જે વખત માણસોને કામથી પરવારીને આરામ લેવાનો
તથા શેહરના પાદશાહને લગતું કામ ચાલવાનો છે. પવિત્ર
ઉજ્જવનને, અશો નેતીને, હોમની ક્રિયા કરનારને, આતર
વધીને, તથા જુદી જુદી ક્રિયા માટે મુકરર કીધેલા અશો
મુરવને હું વખાણું છું. સેતારા, માહાતાબ, આદ્રતાબ અને
રોશણીઓને હું આરાધું છું.

અધવિસરૂથ્રેમ ગેહ.

દનઘ્ઘાથ્ર અહુરહે મજદાઘ્ઘા અષેમ
 વૉહૂ (૩) કવરાને મજદયસ્નો, જરથુશ-
 ત્રીશ, વીદઘેવો, અહુર-તકઘેવો; અધવિ
 સૂથ્રેમાઘ અધમિગયાઘ અપઘ્ઘાને અપહે
 રથેવે, યસ્નાઘય વહ્માઘય, દનઘ્ઘાથ્રાઘય
 કસસ્તયઘેય, ક્રાદત વીસપાંમ હુજ્યાઘતેઘે,
 જરથુશત્રોતેમાઘય, અપઘ્ઘાને અપહે રથેવે,
 યસ્નાઘય વહ્માઘય, દનઘ્ઘાથ્રાઘય કસસ્તય-
 ઘેય, અષાઉનાંમ કવપીનાંમ, ગેનાંનાંમય
 વીરેવાંથવનાંમ, યાઘર્યાઘ્ઘાસ્ય હુષિતોઘશ,
 અમહેય હુતાશતહે હુરઘ્ઘોઘહે, વૈરથ્રઘ્ઘહેય
 અહુરધાતહે, વનઘનત્યાઘ્ઘાસ્ય ઉપરતાતો,
 દનઘ્ઘાથ્ર યસ્નાઘય વહ્માઘય, દનઘ્ઘાથ્રાઘય
 કસસ્તયઘેય, યથા અહૂ વઘર્યો જઘ્ઘોતા
 ક્રામે ઋતે, અથા રતૂશ અષાત ચિત હય,
 ક્રા અપવ વીધ્વાઘ્ઘા ઋઘ્ઘોતૂ. અહુરેમ

મજ્જદાંમ અપવર્તેમ અપહિ રતૂમ યજ્ઞમઙ્દે,
 કરથુશત્રેમ અપવર્તેમ અપહિ રતૂમ યજ્ઞ-
 મઙ્દે, કરથુશત્રહિ અપર્ચાનો ક્રવર્ષીમ યજ્ઞ-
 મઙ્દે, અર્ષે સ્પેન્તે અપર્ચાનાંમ યજ્ઞમઙ્દે,
 અપાઉનાંમ વહ્ઉહીશ સૂરાર્ચા સ્પેન્તાર્ચા
 ક્રવર્ષયો યજ્ઞમઙ્દે, અસ્તવતો મનાજ્યાઅ
 અપનોતેમ રથવાંમ યજ્ઞમઙ્દે, યએતુશ-
 તેમ યજ્ઞતનાંમ. હહ્હુતુશતેમ અપહિ
 રથવાંમ અધવિનસાસ્તેમ, જઘમૂશતેમાંમ
 અપર્ચાનો અપહિ રથવો રતુક્રિતીમ
 યજ્ઞમઙ્દે.

અધવિસૂઢ્રેમ અપવર્તેમ અપહિ રતૂમ
 યજ્ઞમઙ્દે. અધિગાધમ અપવર્તેમ અપહિ
 રતૂમ યજ્ઞમઙ્દે. થવાંમ આતરેમ અહુરહિ
 મજ્જદાર્ચા પુઢ્રેમ, અપવર્તેમ અપહિ રતૂમ
 યજ્ઞમઙ્દે, અસ્મન હાવન અપહિ રતવો
 યજ્ઞમઙ્દે. અયહ્હ્યેન હાવન અપહિ રતવો.

યજ્ઞમહદે, હૃદય જર્ણાશ્રમે હૃદય-અધવ્યા-
આહુત્ત્વમે, ઇમત બરેસ્મ અપય કસ્ત-
રેત્તમે, અપવર્તમે અપહિ રતૂમે યજ્ઞમહદે.
આપ ઉર્વિત્તરે યજ્ઞમહદે, અઆઉર્વિતાંમ
ઉરને અપવર્તમે અપહિ રતૂમે યજ્ઞમહદે.

ક્રાદત-વિસ્પાંમ-હુજ્યાતીમ અપવર્તમે
અપહિ રતૂમે યજ્ઞમહદે. જરથુશત્રેમે અપવ-
ર્તમે અપહિ રતૂમે યજ્ઞમહદે. માશ્રમે સ્પ-
ન્તમે અપવર્તમે અપહિ રતૂમે યજ્ઞમહદે.
ગેઉશ ઉર્વાન્તમે અપવર્તમે અપહિ રતૂમે
યજ્ઞમહદે. જરથુશત્રોત્તમેમય અપવર્તમે
અપહિ રતૂમે યજ્ઞમહદે. જરથુશત્રેમે અપવ-
ર્તમે અપહિ રતૂમે યજ્ઞમહદે.

આશ્રવર્તમે અપવર્તમે અપહિ રતૂમે
- યજ્ઞમહદે. રથએશતારેમે અપવર્તમે અપહિ
રતૂમે યજ્ઞમહદે. વાસ્ત્રીમ કૃષુયન્તમે અપવ-
ર્તમે અપહિ રતૂમે યજ્ઞમહદે. ન્માનહિ

ન્માનો-પમ્તીમ અપવર્ત્તમ અપહિ રતૂમ
 યજ્ઞમમ્દે. વીસો વીરપમ્તીમ અપવર્ત્તમ
 અપહિ રતૂમ યજ્ઞમમ્દે. જન્તેઉશ જન્તુ-
 પમ્તીમ અપવર્ત્તમ અપહિ રતૂમ યજ્ઞમમ્દે.
 દ્વહિઉશ દ્વહિપમ્તીમ અપવર્ત્તમ અપહિ
 રતૂમ યજ્ઞમમ્દે.

યવાર્ત્તમ હુમનદ્વિમ, હુવચદ્વિમ
 હુધ્યર્ત્તમ, હુદ્યર્ત્તમ, અપવર્ત્તમ, અપહિ
 રતૂમ યજ્ઞમમ્દે. યવાર્ત્તમ ઉર્ધ્વો-વચદ્વિમ
 અપવર્ત્તમ અપહિ રતૂમ યજ્ઞમમ્દે. પ્રત્યે-
 ત્વદ્યર્ત્તમ અપવર્ત્તમ અપહિ રતૂમ યજ્ઞમમ્દે.
 દ્વહિઉર્ધ્વર્ત્તમ અપવર્ત્તમ અપહિ રતૂમ
 યજ્ઞમમ્દે. હુમાર્ત્તમ પમ્તિર્ત્તમ અપવ-
 ન્તમ અપહિ રતૂમ યજ્ઞમમ્દે. ન્માનહિ
 ન્માનોપર્ત્તીમ અપવર્ત્તમ અપહિ રતૂમ
 યજ્ઞમમ્દે.

નાઠરિકાંમચ અપચ્ચાનીમ યજ્ઞમઢદે,
 ક્રાયો-હુમતાંમ ક્રાયો-હુખ્તાંમ ક્રાયો
 ઈરશતાંમ, હુશ-હાંમ-સાસ્તાંમ, રતુક્ષત્રાંમ
 અપચ્ચાનીમ, યાંમ આર્મઢતીમ સ્પંન્તાંમ,
 યાચ્ચાસ્ય તે ઘેનાચ્ચા અહુરમજ્ઞદ. નરે-
 મચ અપવર્તેમ યજ્ઞમઢદે, ક્રાયો હુમર્તેમ,
 ક્રાયો હુખર્તેમ ક્રાયો ઈર્શર્તેમ વિસ્તો
 ક્રચ્ચાર્ઢતીમ, એવિસ્તો-કયધેમ. યેહુહે
 બ્યઓથનાઢશ ગએથાચ્ચા અપ ક્રાદંન્તે;
 જરથુરત્રોર્તેમઢદે રથ્વો યસ્નાઢચ વહુમાઢચ,
 જરથુરત્રોર્તેમચ અપવર્તેમ અપઢે રતૂમ
 યજ્ઞમઢદે.

અપાઉનાંમ વહુઉહીશ સૂરાચ્ચા સ્પં-
 ન્તાચ્ચા ક્રવપયો યજ્ઞમઢદે. ઘેનાચ્ચાસ્ય
 વીરો-વાંથવાચ્ચા યજ્ઞમઢદે. યાઢર્થ્યામચ
 હુષિતીમ યજ્ઞમઢદે. અર્મેમચ હુતર્તેમ
 હુરચ્ચાધેમ યજ્ઞમઢદે. વેરેથ્રધ્નેમચ અહુર-

ધાતેમ યજ્ઞમઙ્ગદે. વનઘન્તીમય ઉપરતાતેમ
યજ્ઞમઙ્ગદે.

થવાંમ આતરેમ આહુરહે મજ્જદાઝ્ઞા
પુથ્રેમ, અષવનેમ અષહે રતૂમ યજ્ઞમઙ્ગદે
હુધ જઝ્ઞાથ્રેમ હુધ-અઘવ્યાઝ્ઞાહુહનેમ,
મમત્ત ઔરેસ્મ અષય કસ્તરેતેમ અષવનેમ
અષહે રતૂમ યજ્ઞમઙ્ગદે. અપામ નપ્તારેમ
યજ્ઞમઙ્ગદે, નધરીમ સહુહેમ યજ્ઞમઙ્ગદે,
તજ્ઞમેમ દામોઘશ ઉપમનેમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞ-
મઙ્ગદે, ઘરિસ્તનાંમ ઉર્વાનો યજ્ઞમઙ્ગદે યાઝ્ઞા
અષઝ્ઞાનાંમ કવષયો.

રતૂમ ઔરેજન્તેમ યજ્ઞમઙ્ગદે યિમ આહુ-
રેમ મજ્જદાંમ, યો અષહે અપનોતેમો, યો
અષહે જઘમૂશતેમો. વીરુપ સ્ત્રવાઝ્ઞા જર-
થુશત્રી યજ્ઞમઙ્ગદે. વીરુપય ધ્રુરશત ધ્યઝ્ઞાઘ
યજ્ઞમઙ્ગદે, વરશતય વરેજ્યઘ્રય.

ચેહ્હે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પમતી
વહ્હે, મજ્જદાઅો અહુરે વએથા અપાત
હુઆ, યાએહ્હામઆ તાંસ્યા તાઅોસ્યા
યજ્જમમ્હે. યથા આહ વમર્યો (૨)

યસ્નેમચ વહ્મંમચ અઅોજસ્ય જવ-
ર્ય આક્રીનામિ, અપઅોનાંમ ક્વપિનાંમ,
ધેનાંનાંમચ વીરો-વાંથવનાંમ યાધર્યયાઅોસ્ય
હુષિતોમ્શ, અમહેચ હુતાશતહે હુરઅો-
ધહે, વરેથ્રમ્હેચ અહુરધાતહે, વનધનત્યા-
અોસ્ય ઉપરતાતો. અષેમ વોહૂ (૧).
અહ્મામ રએશચ; હજ્જરેમ; જસ મે
અવહ્હે મજ્જદ; કરેકે મોજ્જદ.

(અધવિસરૂથ્રેમ ગેહનો સાર.)

દાદાર અહુરમજ્જદને અધવિસરૂથ્રેમ ગેહના વખતમાં હું
પુશાલ કરું છું, કે જે વખત તમામ જીવ જંતુઓને આરામ
માટેનો છે. જંદગી ઉપર પાસખાની કરનાર અધવિસરૂથ્રેમને,
પાક આતશને; પાણી અને ઓરવરને; અશો જરથોશતને;
વરધી કરનાર માથરને; અશો દસતુરાન દસતુરને; આશ્રવન,

રથેસ્તાર અને વાસ્ત્રયોશને, ઘર મોહલ્લા, કર્યા અને દેશના
અશો ધણીને, દેશહિતકારી, પુરૂષને, દેશેદેશ ફરી મજ્જયસ્ની
દીનનો ફેલાવો કરનાર અશો માણસને; અશો નારી જે નેક
વિચારવાલી, નેક સખુન ધોલનારી અને નેક કામો કરનારી,
કળવણી પામેલી, પોતાના ધણીને તાબેદાર તથા અરૂપદારમહ
અમશારૂપદના જેવી હોય તેને; અશો નર કે જે નેક વિચાર
કરનાર, નેક સખુન ધોલનાર તથા નેક કામો કરનાર, ધર્મ
સમજનાર, ગુનાહ નહી કરનાર હોય તેને, તથા અશો લોકોનો
ફરોહરોને અમો થાદ કરીએ છીએ.

ઉશહેનુ ગેહ.

દેનઝોઘ્ર અહુરહે મજ્જદાઝો. અપમ
વોહૂ (૩) ફવરાને મજ્જદયસ્નો જરથુશિત્રશ
વીદઝેવો અહુર તઝેવો. ઉપહિનામ અપ-
ઝોને અપહે રથે, યસ્નામય વહ્મામય
દેનઝોઘ્રામય ફસસ્તયઝેય, ઊરંજયામ ન્મા-
ન્યામય અપઝોને અપહે રથે, યસ્નામય
વહ્મામય દેનઝોઘ્રામય ફસસ્તયઝેય,
સઝોપહે અપ્યેહે, અપિવતો વરંધ્રાજનો,

ક્રાદત ગએથહે, રખનઓશ રજિશતહે,
અરશતાતસય ક્રાદત ગએથયાઓ વરેદત-
ગએથયાઓ, દનઓથ યસ્નાઘય વહુમાઘય
દનઓથાઘય કસસ્તયએય, યથા અહૂ
વધરયો જઓતા, ક્રા મે ઋતે અથા રતૂશ
અપાતચિત હય, ક્રા અપવ વીધવાઓ
અઓત.

આહુરેમ મજદાંમ અપવનંમ અપહે
રતૂમ યજમઘદે, જરથુશત્રેમ અપવનંમ
અપહે રતૂમ યજમઘદે, જરથુશત્રહે અપ-
ઓનો કવષીમ યજમઘદે, અમેષે સ્પેન્તે
અપઓનાંમ યજમઘદે, અપાઉનાંમ વહુઉ-
હીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ કવષયો યજમઘદે,
અસ્તવતો મનાઘયાય અપનોતંમેમ રથવાંમ
યજમઘદે, યએતુશતંમેમ યજતનાંમ હુશહ-
તુશતંમેમ અપહે રથવાંમ અઘવિનસાસ્તંમેમ,
જધમૂશતંમાંમ અપઓનો અપહે રથ્વો
રતુક્રિતીમ યજમઘદે.

ઉપહિનંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ
 યજમઘદે, ઉપાંમ સ્તીરાંમ યજમઘદે, ઉપા-
 ઝાંહુમ યજમઘદે, ક્ષોધનીમ રઘવત-
 અસ્પાંમ, ક્રમેન-નરાંમ ક્રમેન નરો-વીરાંમ,
 યા ખાથ્રવઘતિ ન્માનવઘતિ. ઉપાઝાંહુમ
 યજમઘદે, રંવીમ રંજત-અસ્પાંમ, યા
 સનત અવિ હુક્રતો કર્ણવઘરીમ જમ,
 અંવામ ઉપાંમ યજમઘદે. અહુરેમ મજ-
 દાંમ અપેવનંમ અપેહે રતૂમ યજમઘદે,
 વૉહુ મનો યજમઘદે, અપેમ વહિશતંમ
 યજમઘદે, ક્ષથ્રેમ વઘરીમ યજમઘદે, સ્પે-
 ન્તામ વહુઉહીમ આર્મઘતીમ યજમઘદે.

ઔરંજમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજ-
 મઘદે, ઔરંજ વંહુઉશ અપહે, ઔરંજ
 દઝેનયાઝાં વહુહુયાઝાં માજદયસ્નોધશ,
 ન્માન્યેહે રથ્વો યસ્નાધ્ય વહુમાધ્ય, ન્મા-
 નીમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમઘદે;
 ઘઝાંપેમ અપીમ હુરઝાંધેમ વેરંથ્રાજનંમ

ક્રાદત-ગએથેમ અપવનંમ અપહિ રતૂમ
યજમઘદે, રંનૂમ રજિરતંમ યજમઘદે,
અરશતાતંમ ક્રાદત-ગએથાંમ વરદત-ગએ-
થાંમ યજમઘદે.

થવામ આતરંમ આહુરહે મજદાઝ્યા
પુઞ્નમ અપવનંમ અપહિ રતૂમ યજમઘદે;
હુધ જઝ્યાઞ્નમ હુધ અઘવ્યાઝ્યાહુહનંમ
ધમત ઔરંસ્મ અપય કસ્તરંતંમ અપવનંમ
અપહિ રતૂમ યજમઘદે; અપાંમ નપૂતારંમ
યજમઘદે. નઘરીમ સહુહંમ યજમઘદે,
તઞ્મેમ દામોઘશ ઉપમનંમ યજતેમ યજ-
મઘદે; ઇરિસ્તનાંમ ઉરવાનો યજમઘદે,
યાઝ્યા અપઝ્યાનાંમ ક્રવષયો. રતૂમ ઔર-
જન્તંમ યજમઘદે, યિમ આહુરંમ મજદાંમ.
યો અપહિ અપનોતંમો યો અપહિ જઘ-
મુશતંમો. વીરપ સ્તવાઝ્યા જરથુશત્રી યજ-
મઘદે; વીરપય હુવર્શત ધ્યઝ્યાઞ્ન યજ-
મઘદે, વરશતય વરંધ્યમનય.

ચેફહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી
વફહે, મજદાઅો આહુરો વએથા અષાત
હચા, યાઅોફહાંમ્યા તાંસ્યા તાઅોસ્યા
યજમધદ. યથા આહૂ વધર્યો (૨).

યસ્નેમ્ય વહ્મંમ્ય અઅોજસ્ય જવ-
ર્ય આક્રિનામિ, સ્વએપહે અપ્યેહે અપિ-
વતો વરંધ્રાજનો ક્રાદત-ગએથહે રંનઅોશ
રજિશતહે અર્શતાતસ્ય ક્રાદત ગએથયાઅો
વરંદત-ગએથયાઅો. અષમ વોહૂ (૧)

આહુમાધ રએશય-હુજ'ધરંમ-જસ મે
અવફહે મજદ-કરંફેહ મોજદ.

(ઉશહેન ગેહનો સાર.)

અશોધના સરદાર અશો ઉશહેનને અમો વખાણીએ છીએ.
ચલકતી ખામદાદને, નુરમંદ રોશનીને, અશોધના સરદાર અશો
હોરમજદને, એહમન, અરદીએહસ્ત, રોહરેવર અને અરપંદ.રમદ
અમશારપંદને, અશો સરોશ, રશમિ નાસ્ત, અને આસ્તાદ
ધજદને પવિત્ર ઉશહેન ગેહના વખતમાં અમો વખાણીએ છીએ.

પુરુશેદ નીઆએશ.

દનઝાંથ અહુરહે મજદાઝાં. અષેમ
યોહુ (૧).

પ નામે યજદાંન . સ્તાએમ જાઆ-
એમ દાદાર અહુરમજદ, રયોમંદ, ખરેહ-
મંદ, હરવેસ્પ આગાહુ કેરદગાર, ખુદા-
વંદાંન, ખુદાવંદે પાદેશાહુ, ખર હુમા
પાદેશાહાંન, નગાહુદારે ખાલેકે મખ્લુક,
અલરજક રોજી દહેન્દે, કાદર ઓ કવી
ઓ કદીમ, બક્ષાયનદે બક્ષાયેશગર મેહુર-
ખાંન . ત્વાનાં ઓ દાના ઓ દાદાર, ઓ
પાક પરવરદેગાર, આદેલ પાદેશાહીએ તો
બેજવાલ ખાશદ . અહુરમજદ ખોદાએ
અવજૂની ગુરજ ખરહે અવજાયાત . પુર-
શેદ અમર્ગ રયોમંદ અઉર્વદ અસ્પ બેર-
સાદ . ઐજ હુમા ગુનાહુ પતિત પશે-
માનઝોમ . ઐજ હરવસ્તીન દુશમત

દુઃખાત દુઃખવરેશત, મેમ પ ગેથી મનીદ, ઉએમ ગુફત ઉએમ કદ ઉએમ જસ્ત, ઉએમ બુન બુદ અસ્તેદ. અંજન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેથી મધન્યુઆની આખે અવાક્ષ પશે- માંન, પસે ગવશની પ પતિત હોમ.

નમસે તે અહુરમજદ, (ત્રણ વાર) શ્રીશચિત પરો અન્યાધશ દામાંન. નમો વે અમૃષા સ્યેન્તા, વીસ્યે ફૂર હુજઆષાઆ, અએતત જહાત અહુરેમ મજદાંમ, અએ- તત અમૃષે સ્યેન્તે, અએતત અપઆનાંમ ક્રવષિશ, અએતત વયાંમ દરેધોખધાતેમ, ક્ષનઆથ અહુરહે મજદાઆ, તરોધદીતે અહુરહે મધન્યેઉશ, હુધ્યાવરશતાંમ હિત વસ્ના ફરેષોતેમ. સ્તઆમિ અષમ. અષમ વોહુ ૧).

ક્રસ્તુયે હુમતોધબ્યસ્યા, હુપ્તોધબ્ય- સ્યા, ફૂરશતોધબ્યસ્યા; માંથવોધબ્યસ્યા

વર્ષદ્યોઘજ્યસ્યા વરશત્વોઘજ્યસ્યા અઘ-
ખિગઘર્યા દઘથે, વીરૂપા હુમતાયા,
હૂખતાયા ઈરશતાયા; પઘતિરિચ્યા દઘથે,
વીરૂપા દુશમતાયા, દુઙ્ગૂખતાયા દુઙ્ગ-
વરશતાયા. ફેરા વે રાહી અમ્પાસ્પેન્તા,
યસ્નેમયા વહ્મમયા, ફેરા મનફહા ફેરા
વચફહા ફેરા બ્યઓથના, ફેરા અફહુયા,
ફેરા તન્વસ્યીત ખખ્યાઓ ઉશતનમ;
સ્તઓમી અપ્મ. અપ્મ વૉહુ ૧).

નમો અહુરાઘ મજદાઘ (ત્રણ વાર)
નમો અમ્પએઘજ્યો સ્પેન્તએઘજ્યો, નમો
મિથ્રાઘ વૉઉર-ગઓયઓઘતેએ, નમો ઈરેક્ષ-
એતાઘ અઉરવત અસ્પાઘ, નમો આખ્યો
દાઘથ્રાખ્યો, યાઓ અહુરહે મજદાઓ.
નમો ગેઉશ નમો ગયેહે, નમો જરથુશત્રહે
સ્પિતામહે અપઓનો ક્રવપેએ, નમમ
વીરૂપયાઓ અપઓનો સ્તૉઘશ, હુઘથ્યા-
ઘય ખવાંઘથ્યાઘય ઊખ્યાંઘથ્યાઘય.

(હાવન ગેહમાં) ૐ વૉહૂ ઉખખ્યા
મનફહા ક્ષત્રા અપાચા ઉશતા તનૂમ
(ત્રણ વાર) અર્ષેમ વૉહૂ ૩).

(રપિથવન ગેહમાં) ૐ ઇમા રચ્ચોચાચ્ચો
ખરેજિશતેમ ખરેજિમનાંમ (ત્રણ વાર)
અર્ષેમ વૉહૂ).

(ઉજીરન ગેહમાં) ૐ યહૂમી રપેન્તા
થવા મધન્યૂ ઉરવએસે જસો. (ત્રણ વાર)
અર્ષેમ વૉહૂ ૩).

હુવરેક્ષએતેમ અર્ષેમ રએમ અઉરવત
અસ્પેમ યજમઘદે. મિથેમ વૉઉર ગચ્ચોય-
ચ્ચોમીમ યજમઘદે, અર્શ-વચફહૂમ વ્યા-
ખનંમ હુજફર-ગચ્ચોર્ષેમ હુતાશતેમ, ખએ-
વરે-ચખનંમ, ખરેજનંતેમ, પેરથુ-વએધય-
નંમ સૂરેમ અખફનંમ, જઘાઉરવાચ્ચોફ-
હૂમ. મિથેમ વીરપનાંમ દખયુનાંમ દફહુ-
પમીમ યજમઘદે, ચિમ કદથત અહુરો

મજ્જદાઓ, ખરેનફુહસ્તેમમ મધન્યવ-
નાંમ યજ્ઞતનાંમ, તત્તો જમ્યાત અવફુહે,
મિથ્ર અહુર ઐરજન્ત. ઈરેક્ષએતેમ અમે-
પેમ રએમ અઉરવત—અસ્પેમ યજ્ઞમઘદે.

 તિશત્રીમ દરવો અખનંમ યજ્ઞ-
મઘદે. (તણ વાર) તિશત્રીમ યજ્ઞ-
મઘદે. તિશત્રયેન્યો યજ્ઞમઘદે, તિશત્રયો
રએવાઓ ખરેનફુહસ્તેમ યજ્ઞમઘદે,
વનન્તેમ સ્તારેમ મજ્જદધાતેમ યજ્ઞમઘદે.
તિશત્રીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનફુહ-
હન્તેમ યજ્ઞમઘદે. થવાપેમ ખધાતેમ યજ્ઞ-
મઘદે, જરવાનંમ અકરનેમ યજ્ઞમઘદે.
જરવાનંમ દરેધો-ખધાતેમ યજ્ઞમઘદે.
વાતેમ સ્પેન્તેમ હુધાઓફુહમ યજ્ઞમઘદે.
રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજ્જદધાતાંમ અપ-
ઓનીમ યજ્ઞમઘદે. દએનાંમ વફુહીમ
માજ્જદયસ્નીમ યજ્ઞમઘદે. પથાંમ ખાસ્તા

ધર્મીમ યજ્ઞમધદે. જરેનુમન્તેમ સૂરેમ
 યજ્ઞમધદે. સચ્ચાકન્તેમ ગાધરીમ મજ્ઞદ-
 ધાતેમ યજ્ઞમધદે. વીર્યેમચ અષવન્તેમ
 મધન્યચ્ચામ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે. વીર્યેમચ
 અષવન્તેમ ગએથીમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે.
 હુઓમ ઉરવાન્તેમ યજ્ઞમધદે. હુવાંમ ક્રવ-
 પીમ યજ્ઞમધદે. જસમે અવફહે મજ્ઞદ
 અપાઉનાંમ વફુઉહિશ સૂરાચ્ચા સ્પેન-
 તાચ્ચા ક્રવષયો યજ્ઞમધદે. ધૃરેક્ષએતેમ
 અમૅષમ રએમ અઉરવત-અસ્પેમ યજ્ઞ-
 મધદે. અષેમ વાહુ (૩).

ક્રવરાને મજ્ઞદયસ્નો કરથુરાત્રિશ;
 વીદએવો, અહુર-ત્તએષો. (હાવન, રપિથવન
 કે ઉજ્જરન જે ગેહ હોય તે પદવી), ક્રસસ્તયએચ.
 ધૃરેક્ષએતહે અમૅષહે રએવહે અઉરવત-
 અસ્પહે, દનચ્ચાથ યસ્નાધય વહુમાધય
 દનચ્ચાથાધય ક્રસસ્તયએચ, યથા અહુ

વધર્યો જર્ઝાતા ક્રામે ઝૂતે, અથા રતુશ
અપાતચિત હુય, ક્રા અપવ વીધ્વાઓ
ઝર્ઝાતૂ.

ફૂરંક્ષએતંમ અમ્પેમ રએમ અઉરવત
અરપેમ યજમન્દે. આઅત યત ફૂરં-
રઓક્ષને તાપયેન્તિ, આઅત યત ફૂરં-
રઓચો તાપયેન્તિ, હિશતંનતિ મઘન્ય-
વાઓહ્લો યજતાઓહ્લો, સતંમચ હુજ-
ફરંમચ. તત ખરંનો હામખારયેન્તિ,
તત ખરંનો નીપારયેન્તિ, તત ખરંનો
ખક્ષન્તિ, જ્ઞમ પઘતી અહુરધાતાંમ.
ક્રાધતિચ અપહે ગએથાઓ, ક્રાધતિચ
અપહે તનુયે. ક્રાધતિચ ફૂરં, યત અમ્પેમ
રએમ અઉરવત અરપેમ.

આઅત યત ફૂરં ઉજુક્ષયેતિ, જ્ઞવત
જ્ઞમ અહુરધાતાંમ યઓજ્ઞદાથેમ, આપેમ
તાચિન્તાંમ યઓજ્ઞદાથેમ, આપેમ ખચ-

નાંમ ચર્ચાજ્ઞદાથ્રમ, આપેમ વરચનાંમ
 ચર્ચાજ્ઞદાથ્રમ, આપેમ અરમએશતાંમ
 ચર્ચાજ્ઞદાથ્રમ, ળવત્ દાંમ અપવ ચર્ચાજ્ઞ-
 દાથ્રમ, યાઓ હુનતિ સ્પેન્તાહે મધન્યેઉશ.

ચેધધી-જિ ફૂરે નોમત ઉબુદ્યેમતિ,
 અધ દ્યેવ વીસ્પાઓ મરેનચિનતિ, યાઓ
 હુનતિ હુપ્તો-કરુવોફૂ, નવ-ચીશ મધન્યવ
 યજ્ઞત, અહુહવ અસ્તવમતિ પમતિ-દ્રાંમ,
 નોમત પમતિશતાંમ વિધેનતિ.

ચો યજ્ઞમતે ફૂરે, યત અમર્ષમ રચેમ
 અઉરવત્ અસ્પેમ. પમતિશતાતેએ તમ-
 ફહાંમ, પમતિશતાતેએ તમસચિથનાંમ
 દ્યેવનાંમ, પમતિશતાતેએ તાયુનાંમચ
 હુજસનાંમચ, પમતિશતાતેએ યાતુનાંમચ
 પમરિકનાંમચ, પમતિશતાતેએ મધ્યેજફહો
 મરેષઓનહે. યજ્ઞમતે અહુરેમ મજદાંમ,
 યજ્ઞમતે અમર્ષે સ્પેન્તે, યજ્ઞમતે હુઓમ

ઉરવાનંમ, કનાવયેધતી વીરુપે મધન્યવચ
યજ્ઞત ગએથ્યાચ, યો યજ્ઞધતે હૃદે, યત
અમૃષમ રએમ અઉરવત-અરુપમ.

યજ્ઞમ મીથ્રમ વૉઉર-ગઅૉયઅૉમતીમ,
હુજ્ઞરુગઅૉષમ અએવરે અખનંમ. યજ્ઞમ
વજરેમ હુનિવીખતંમ, કમરેધે પમતિ દએવ-
નાંમ, મિથ્રો યો વૉઉર-ગઅૉયઅૉમતોધશ.
યજ્ઞમ હુખંધ્રમચ, યત અસ્તિ હુખંધ્રનાંમ,
વહિશતંમ અન્તરે માઅૉહુહમચ હૃદચ.

અહે રય ખરેનહુહચ, તંમ યજ્ઞમ
સુરન્વત યસ્ન, હૃરેક્ષએતંમ અમૃષમ રએમ
અઉરવત-અરુપમ, જઅૉધ્રાખયો, હૃરેક્ષએ-
તંમ અમૃષમ રએમ અઉરવત અરુપમ
યજ્ઞમધદે. હુઅૉમ યો ગવ ખરેસ્મન,
હિજવો હહુહહુહ, માંધચ વચચ ખઅૉ-
ધનચ, જઅૉધ્રાખ્યસ્ય અરુશુખધએમખ્યસ્ય
વાધજિખયો.

ચેહ્હે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી
વહ્હે, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત
હયા, યાઓહાંમયા તાંસ્યા તાઓસ્યા
યજમધે.

(બાજમાં પઢવું) હોરમજદ ખોદાએ
અવજની મરદુમ, મરદુમ સરદગાં, હુમા
સરદગાં, હુમબાયશતે વહાં, ઉએમ વહે-
દીને માજદયસ્નાં, આગાહી આસ્તવાંની
નેકી રસાંનાદ એદુન બાદ. (પ્રગટ પઢવું)
યથા અહ વધ્યો ૨) યસ્નેમચ વહ્મેમચ
અઓજસ્ય જવર્ય આફ્રીનામી, ઉરેક્ષઅ-
તહે અમેષહે રએવહે અઉરવત-અસ્પહે.
અષેમ વોહુ ૩).

અહુરાનીશ અહુરહે વહિશતાબ્યો
જઓથાબ્યો, સ્તએશતાબ્યો જઓથાબ્યો,
દહુમો-પધરિ-અહુરશતાબ્યો જઓથાબ્યો.
અષેમ વોહુ ૧). અહુમાધ રએશચ-હુજ-

હું રેમ-જસ મે અવડુંહે મજદ, -કરેરે
મોજદ. અર્ષેમ વોહૂ ૧).

રોજ નેકનાંમ રોજ પાકનાંમ રોજ
પાક મુખારક (જે રોજ હોય તે પઢવો)
માહ મુખારક (જે માહ હોય તે પઢવો)
ગાહ (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ
દાદારે ગેહાન દામાન. ફનઆથ અહુરહે
મજદાઓ, તરોધીતે અંડરહે મધ્યેઉશ,
હુમથ્યા વરશતાંમ હયત વસ્ના ક્ષોતેમમ.
સ્તઓમિ અર્ષેમ, અર્ષેમ વોહૂ ૧).

ગુરજ ખરહે અવજાયાદ. પુરુશેદ-
અમર્ગ, રયોમંદ અઉરવત અરુપ ખેરસાદ.
અમાવન્દ પીરોજગર, અમાવંદી પીરોજ-
ગરી દાદ દીને વેહે માજદયસ્નાં, આગાહી
રવાધ ગવાક્રીંગાની બાદ, હુકત કેધર
જમીન એદુન બાદ. મન આનો આવાયદ.

શુદ્ધ, મન આનો આવાયદ શુદ્ધ, મન
આનો આવાયદ શુદ્ધ. અર્પેમ વૉલૂ ૧).

(દખલુ દીશા તરફ મોહું કરીને ભણવું)
દાદારે ગેહાં દીને માજદયસની દાદે જરથુ-
શતી. નમસે-તે અપાઉમ સેવિશતે, અરે-
દૂવી સુરે અનાહિતે. અપઅંને અર્પેમ
વૉલૂ ૧). નમો ઉર્વધરે વહુઉહી મજદવાતે
અપઅંને. અર્પેમ વૉલૂ ૧). ધ્રુરેક્ષએતેમ
અર્પેમ રએમ અઉરવત અર્પેમ યજ-
મદે. અર્પેમ વૉલૂ ૧). પુરુશેદ અમર્ગી
રયોમંદ અઉર્વત અરપ બેરસાદ. અર્પેમ
વૉલૂ ૧).

(પુરુશેદ નીઆએશનો સાર.)

બીજી સઘળી પેઠાયશોની આગમજ એા હોરમજદ નેહું
ત્રણ મરતએ અમો નમીએ છીએ. અમર વરધી કરનાર
ખેરશેદ ઇજદ અમારી મદદે પોંહયો. સાચા વિચાર, સાચા
વચન અને સાચાં કામને અમે પકડી રાખીએ. અને જુઠા
વિચાર, જુઠા વચન અને જુઠાં કામોને અમો છોડી દઈએ.

ચલકાતમેઢ અને નુરમેઢ ખોરશેઢને અમો આરાધીએ છીએ,
જેની રોશની અને તડકાંથી આએ દુન્યા માહેલી તમામ
અપવીત્રાઇ અને ગલીચીનો નાશ થાયછે. પાણી, જમીન અને
ઝાડપાનો સુરજના ઉગવાથી ખીલે છે, વધે છે, અને પવિત્ર
થાય છે. જે સુરજ નહીં હોય તેો આએ દુન્યામાં કોઇખી
જનદાર પેદાયશ જીવી શકે નહીં. સઘળે ઉકાળે અંધારૂં
પંથરાઇને આપ્પાદીનો નાશ થાય. જે કોઇ ખોરશેઢની ખુબી
પીછાંનવા સાથે તેની આરાધના કરે તે ગોયા દાદાર હોરમજદને
પીછાંનવા અને તેની આરાધના કરવા ખરાખર છે.

મેહેર નીઆએશ.

પ નાંમે યજદાંન હોરમજદ ખોદાએ
અવજુની, ગુરજ ખરહે અવજનયાત. મેહેર
ક્રાગયોદ દાવરે રાસ્ત ખેરસાદ. અંજ હુમા
ગુનાહ પતિત પશેમાનઓમ. અંજ હુર-
વસ્તીન દુશમત દુજૂપત દુજવરેશત, મેન
પ ગેથી મનીદ, ઉએમ ગુફત ઉએમ કદ
ઉએમ જસ્ત, ઉએમ ખુન ખુદ અંસ્તેદ.
અંજાંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની,

તની રવાંની ગેથી મધન્યુઆંની, આખે
અવાક્ષ પશેમાંન, પસે ગવશની પ પતિત
હોમ.

નંમસે-તે અહુરમજદ, (ત્રણ વાર)
શ્રીશચિત પશે અન્યામશ દામાંન. નંમો
વે અમંષા સપેન્તા, વીસપે ફૂર હજઅ-
ષાઓ, અએતત જહાત અહુરેમ મજદાંમ,
અએતત અમંષે સપેન્તે, અએતત અષઓ-
નાંમ ક્રવષિશ, અએતત વયાંમ દરેધા-
ખધાતંમ, દનઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ,
તરોઇદીતે અહુરહે મધન્યેઉશ, હુમથ્યાવર-
શતાંમ હિત વસ્ના ફરષોતંમંમ. સ્તઓમિ
અષંમ. અષંમ વોહુ ૧).

કસ્તુયે હુમતોઇખ્યસ્થા, હૂખ્તોઇખ્ય-
સ્થા, ફૂરશ્તોઇખ્યસ્થા; માંધવોઇખ્યસ્થા
વખંધવોઇખ્યસ્થા વરશત્વોઇખ્યસ્થા, અઇ-
ખિગઇર્યાદધથે, વીસપા હુમતાયા, હૂખ્તાયા

ફૂરશતાઆ; પદતિરિઆ દધથે, વીરપા
દુશમતાઆ, દુજૂખતાઆ દુજૂવરશતાઆ.
ફેરા વે રાહી અમેષાસપેન્તા, યસ્નેમઆ
વહુમેમઆ, ફેરા મનફહા ફેરા વચફહા
ફેરા ખ્યઓથના, ફેરા અફહુયા, ફેરા તન્વ-
સ્થીત ખખ્યાઓ ઉશતનેમ; સ્તઓમિ
અપેમ. અપેમ વોહૂ ૧).

નંમે અહુરાધ મજદાધ, (ત્રણ વાર)
નંમે અમેષએધખ્યો સપેન્તએધખ્યો, નંમે
મિથ્રાધ વોઉર-ગઓયઓધતેએ, નંમે
ફૂરફએતાધ અઉરવત અસ્પાધ, નંમે
આખ્યો દોધધાખ્યો, યાઓ અહુરહે મજ-
દાઓ. નંમે ગેઉશ નંમે ગયેહે, નંમે જરુ
થુશતહે સિપતામહે અપઓનો ફવપેએ,
નંમેમ વીરપયાઓ અપઓનો સ્તોધશ,
હુધથ્યાધય ખવાંધથ્યાધય બુખ્યાંધથ્યાધય.

(હાવન ગેહમાં) ૐ વૉહુ ઉખ્યા
મનફહા ક્ષત્રા અપાયા ઉશતા તનૂમ.
(ત્રણ વાર) અપેમ વૉહુ ૩).

(રપિથવન ગેહમાં) ૐ ધમા રઝોઆઝો
ખરેજિશતેમ ખરેજિમનાંમ. (ત્રણ વાર)
અપેમ વૉહુ ૩).

(ઉજરન ગેહમાં) ૐ યહુમી સપેન્તા
થવા મધન્યુ ઉરવએસે જસો. (ત્રણ વાર)
અપેમ વૉહુ ૩).

મિથેમ વૉહિર ગઝોયઝોધતીમ યજ-
મધદે, અશી-વચફહુમ વ્યાખનંમ હજફર
ગઝોપેમ હુતાશતેમ, ખએવરે-ચખનંમ,
ખરેજનંતેમ, પેરેથુ-વએધયનંમ, સૂરેમ
અખફનંમ, જઘાઉરવાઝોફહુમ. મિથેમ
વીરપનાંમ દખ્યુનાંમ—દફહુપધતીમ યજ-
મધદે, યિમ કદથત આહુરો મજદાઝો,
ખરેનફહુસતેમ મધન્યવનાંમ યજતનાંમ,

તતનો જમ્યાત અવડહે, મિથ અહુર ઔર-
જન્ત. મિથ્રમ વાઉર-ગવ્યાયવ્યાધતિમ યજ્ઞ-
મધદે. તિશત્રીમ દુરવો અખનંમ યજ્ઞ-
મધદે. (ત્રણ વાર) તિશત્રીમ યજ્ઞમધદે.
તિશત્રુએન્યો યજ્ઞમધદે, તિશત્રુઓ રએવાઓ
ખરેનડુહિહાઓ યજ્ઞમધદે, વનન્તંમ સ્તા-
રંમ મજદધાતંમ યજ્ઞમધદે. તિશત્રીમ
સ્તારંમ રએવન્તંમ ખરેનડુહિન્તંમ યજ્ઞ-
મધદે. ધવાપંમ ખવાતંમ યજ્ઞમધદે, કરવા-
નંમ અકરનંમ યજ્ઞમધદે. કરવાનંમ દરેધો
ખવાતંમ યજ્ઞમધદે. વાતંમ સપેન્તંમ હુધા-
ઓહુમ યજ્ઞમધદે. રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ
મજદધાતાંમ અષઓનીમ યજ્ઞમધદે. દએ-
નાંમ વડુહિહીમ માજદયસ્નીમ યજ્ઞમધદે.
પથાંમ ખાસ્તાધતીમ યજ્ઞમધદે. કરેનુ-
મન્તંમ સુરેમ યજ્ઞમધદે. સઓકન્તંમ ગધ-
રીમ મજદધાતંમ યજ્ઞમધદે. વીરેપંમચ
અષવર્નંમ મધન્યઓમ યજ્ઞતંમ યજ્ઞમધદે.

વીરપેમચ અપવનંમ ગએથીમ યજતંમ
 યજમધદે. હુઓમ ઉરવાનંમ યજ-
 મધદે. હુવાંમ ક્રવષીમ યજમધદે. જસ મે
 અવફહે મજદ, અષાઉનાંમ વફઉહીશ
 સૂરાઓ રપેનતાઓ ક્રવષયો યજમધદે.
 મિથેમ વૉઉર-ગઓયઓઇતીમ યજમધદે.

અર્ષમ વૉહૂ (૩). ક્રવરાને મજદયસ્નો,
 જરથુશત્રિશ, વીદએવો, અહુર-તુએષો;
 (જે ગેહ હોય તે પઢવી) મિથાહે વૉઉર-
 ગઓયઓઇતોઇશ, હુજફર ગઓપહે,
 અએવર-અખમનો, અઓખ્તો નામનો યજ-
 તહે, રામનો ખાસ્ત્રહે, દનઓથ્ર યસ્નાઇચ
 વહાઇચ દનઓધ્રાઇચ કસસ્તયએચ. યથા
 અહૂ વધર્યો જઓતા ક્રામે ઝૂતે, અથા
 રતુશ અષાતચિત્ર હુચ ક્રા અપવ વિધ્વાઓ
 ઝઓતૂ. મિથેમ વૉઉર-ગઓયઓઇતીમ
 યજમધદે, અર્શ વચફહૂમ વ્યાખનંમ,

હજર ગઝાએમ, હતાશતેમ, અએવરે-
યખનેમ ઔરજનતેમ, પેરથુ-વએધયનેમ,
સૂરેમ અખફનેમ, જઘાઉરવાઓફહુમ.

મિથેમ અધવિ-દખયૂમ યજમધદે,
મિથેમ અન્તરે-દખયૂમ યજમધદે. મિથેમ
આ-દખયૂમ યજમધદે. મિથેમ ઉપધરિ-
દખયૂમ યજમધદે. મિથેમ અધધરિ-
દખયૂમ યજમધદે. મિથેમ પધરિ-દખયૂમ
યજમધદે. મિથેમ અધપિ-દખયૂમ
યજમધદે.

મિથ અહુર ઔરજનત અધથેજફહુ
અપવન યજમધદે. રેરેઉશય માઓફ-
હુમય ફેરેય. ઉરવરાઓ પધતિ ઔરસ્મ
ન્યાઓ, મિથેમ વીસ્પનાંમ દખયૂનાંમ
દફહુપધતીમ યજમધદે. અહે રય ખરેનફ-
હુય તેમ યજમધ સુરન્વત યસ્ત, મિથેમ
વોઉર-ગઝાયઓધતીમ, જઓધાખયો

મિથ્રેમ વૉઉર-ગઅૉયઅૉધતીમ યજમધદે.
રામપયનૅમ હુપયનેમ અધરયાખ્યો દહુહુખ્યો.

આચનો જમ્યાત અવહુહે, આચનો
જમ્યાત રવહુહે, આચનો જમ્યાત રફનહુહે,
આચનો જમ્યાત મર્દદિકાધ, આચનો
જમ્યાત બએષજયાધ, આચનો જમ્યાત
વૅરધ્રધાધ. આચનો જમ્યાત અવહુહાધ,
આચનો જમ્યાત અપવસ્તાધ. ઉધ્રો
અધવિથૂરો, યસન્યો વહુમ્યો, અન-
અધવિ-દુખ્તો, વીરપૅમાધ અહુહિહે અસ્ત-
વધતિ, મિથ્રો યો વૉઉર-ગઅૉયઅૉધતિશ.

તૅમ અમવન્તૅમ, યજતૅમ સુરૅમ,
દામોહુ સૅવિશતૅમ, મિથ્રેમ યજ્ઞધ જઅૉ
ધ્રાખ્યો. તૅમ પધરિજસાધ, વન્તય નૅમહુ-
હુય, તૅમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ
વૉઉર-ગઅૉયઅૉધતીમ, જઅૉધ્રાખ્યો,
મિથ્રેમ વૉઉર-ગઅૉયઅૉધતીમ યજમધદે,

હુઆમ યો ગવ બરેસ્મન, હિજવો દફહફહ,
માંથય વચય બ્યઆથનય, કચ્ચોધાબ્યસ્ય,
અરશુબ્યએમબ્યસ્ય વાધજ્જિબ્યો.

ચેફહે હાતાંમ આચત ચેસ્તે પધતી
વફહે, મજદાચ્ચો અહુરો વએથા અષાત
હયા, યાચ્ચોફહાંમયા તાંસયા તાચ્ચોસયા
યજમમદે. યથા અહૂ વધયો (૨).

(બાજમાં પઢવું) હોરમજદ ખોદાએ
અવબુની મરદુમ મરદુમ સરદગાં હુમા
સરદગાં, હુમ બા યશતે વહાં, ઉએમ વહે-
દીને માજદયસ્નાં, આગાહી આસ્તવાંની,
નેકી રસાંનાદ એદુન બાદ. (પ્રગટ પઢવું)
યથા અહૂ વધયો ૨) યસ્નેમ્ય વહુમેમ્ય,
અચ્ચોજસ્ય કવરેચ આક્રીનામિ, મિથહે
વોઉર-ગચ્ચોયચ્ચોમ્તોમ્શ, હુજફર-
ગચ્ચોપહે બએવરે-ચખંતો, અચ્ચોખ્તો
નામનો યજતહે, રામનો ખાસ્તહે. અર્ષમ

વોહૂ (૧). અહુમાઇ રએશય-હુજરેમ-જસ મે અવહુદે મજદ-કેરેદેહુ મોજદ. અષેમ વોહૂ ૧).

રોજ નેકનાંમ, રોજ પાકનાંમ, રોજ પાક મુખારક (જે રોજ હોય તે પદવો) માહ મુખારક (જે માહ હોય તે પદવો) ગાહે (જે ગેહ હોય તે પદવી) નમાજ દાદારે ગેહાન દાંમાન. કનઓથ અહુરહે મજદ-દાઓ, તરોઇદીતે અંહુરહે મધન્યેઉશ. હુધ્યાવરશતાંમ હુયત વસ્ના કષોતેમમ. સ્તઓમિ અષેમ, અષેમ વોહૂ ૧) ગુર્જ ખરહે અવજયાત. મેહુર કાગયોદ દાવરે રાસ્ત ઘેરસાદ. અમાવન્દ પીરોજગર, અમાવંદી પીરોજગરી દાદ દીને વેહે માજદયસ્નાં, આગાહી રવાઇ ગવાક્રીંગાની બાદ. હુકત કેધર જમીન એદુન બાદ. મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ

શુદ્ધ. અર્પમ વૉહૂ ૧). (દખણ દીશા
તરફ મોઢું કરીને લણપું) દાદારે ગહાંદીને
માંજદયસની દાંદ જરથુશતી. નમસે તે
અપાઉમ સંવિશતે અરેહવી સૂરે અનાહિતે.
અપઅંને અર્પમ વૉહૂ ૧). નમો ઉર્વધરે
વહુઉહિ મજદધાતે અપઅંને. અર્પમ
વૉહૂ ૧). મિથ્રમ વૉઉર ગઅાયઅાધતીમ
યજમધદે. અર્પમ વૉહૂ ૧). મેહર ક્રાગ-
યોહ દાવરે રાસ્તે ઁરસાહ અર્પમ વૉહૂ ૧).

(મેહર નીઆએશનો સાર.)

ખેતરોમાં આખાદી પાંચરનાર તથા વાજળી ઈનસાફ કરનાર
મેહર ઇજદ અમારી મદદે પાંહચો. તમામ દેશોનો દેશ
પતી મેહર ઇજદ જે સાચા શણુન બાલનાર, મીજલસમાં
આદરમાન પામેલો, સાંલણવા અને જોવાની તીક્ષણ શક્તિવાળો,
ખુલંદ હરજીનો, જગરૂત અને બહાદુર છે તેને અમો
વખાણીએ છીએ. અમારી તંદરોસ્તીને માટે, અમારી
આખાદીને માટે, અમારી મદદને માટે તથા અમારી અને
અમારાં કુટુંબોની વરૂધીને માટે મેહર ઇજદની રોશની દુન્યાના
સઘળા લાગોમાં પંચરાધ રહો.

દોઆ વીરપ હુમત.

❧ વીરપ હુમત વીરપ હૂખત વીરપ
 ફૂશત, બઝાધો-વશત. વીરપ દુશમત
 વીરપ દુજૂખત વીરપ દુજૂવશત, નોઇત
 બઝાધો-વશત. વીરપ હુમત વીરપ
 હૂખત વીરપ ફૂશત, વહિશત અફહુઇમ
 અશએત. વીરપ દુશમત વીરપ દુજૂખત
 વીરપ દુજૂવશત, અચિશત અફહુઇમ
 અશએત. વીરપનામચ હુમત નાંમ હૂખત-
 નાંમ ફૂશતનામ, વહિશત અફહુઇ;
 આઅત હુચ ચિદ્રમ. અપમ વાહૂ ૧).

❧ (ત્રણ વાર પઢવું)

(દોઆ વીરપ હુમતનો સાર.)

બુધિવાન માણસો સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં
 કામો કરે છે, પણ બુદ્ધિ હીન માણસો જુઠા વિચાર, જુઠા
 વચન અને જુઠાં કામો કરે છે. સાચા વિચાર, સાચા વચન
 અને સાચાં કામો માણસોને બેહુશત તરફ લઇ જાય છે તથા
 જુઠા વિચાર, જુઠા વચન અને જુઠાં કામો તેઓને દોજખ તરફ
 ધસડી જાય છે.

દોઆ નામ સેતાયશને.

ફનઝાથ અહુરહે મજદાઝા. અપેમ
વોહૂ ૧). બનામે યજદે બક્ષાયન્દેહે બક્ષા-
યેશગરે મેહુરબાન. નામ સેતાયશને ઓએ
અહુરમજદ, હુમા ખુદ ઓ હુમા હસ્ત
ઓ હુમા ખેદ. નામે યજદે રપેનામીનો.
અન્દરઅચ્ મીનોયાંન મીનો. અજશ
ખુદ-અશ-યદ નામ અહુરમજદ અચ્.
ખોદાએ મહેસ્ત, ઓ તવાના ઓ દાના
ઓ દાદાર, ઓ પરવરતાર ઓ પાના ઓ
ખાવર, ઓ ફરેફરગર ઓ અવક્ષીદાર,
અવીજેહ વેહ-દાદસ્તાંની ઓ હુમાજોર.

સેપાસ ઓએ વજોર્ગે હસ્ત્યાંન,
આફ્રીદ અવનીદ, ઓપ-ખેશ અન્ગાં
બતી જોર ઓ દાનાઇ, અવરતર શ
અમશાસ્પન્દાંન, અવદ વેશ યજદાં
રોશન બહેશત ગરોથમાન, ઓ ઓ

આસ્માન, ઓ ખૂરે તાવા, ઓ માહે
 ઓંમી, ઓ સતરે વશ-તોખમ, ઓ બાદ
 ઓ અન્દર-વાએ, ઓ આવ ઓ આતશ,
 ઓ જમીન ઓ ઉરવર, ઓ ગોસ્પન્દ
 ઓ અયોક્ષસ્ત ઓ મરદુમ.

યજશને ઓ ન્યાયશને, ઓજ ઓએ
 ખોદાએ કુરેંગર, કે મેહુ કઈ ઓજ હર
 ગતીહા દહેશનાન, મરદુમ પ ગોઆએશ,
 માદાંન દાદ ઓ શેહ્યારીએ હુન્ગાંમ,
 રાઇનીદારીએ દામાંન, પરખમ અંગીજશને
 પરહીજ દીવાન.

નમાજ ઓએ વીસ્પ-આગાહુ અશ
 ખાવર. કેશ કેસ્તીદ પ કરધુશત સપ્તમાંન
 ખશો ફરોહર, અશતશએ ઓઇ દામાંન,
 નીનદાનેશને વરોએશને, આસ્ન ખેરદી,
 શો સૂતે-ખેરદી. દાનાઇ ઓ રાઇની-
 રીએ વીસ્પ હસ્તાંન, ઓ બૃદાંન ઓ

બેદાંત, કહન્યાન કહન્યા માથ્ર-સ્પેન્ત, કું
બેદ રવાન હુ-પૂલ, ઓ બુખ્તારી ઔજ
દુજખ, વદાર દાર, ઓએ આંતે પહેલમ
અખોઆંત, અશોઆન રોશન હેન્દ,
હુબોધ હુમા-નેકી.

પ ક્રમાને તો ખાવર, પ ક્રમાને તો
ખાવર, પ ક્રમાને તો ખાવર; પદીરમ
ઓ મીનમ ઓ ગાયમ, ઓ વરજમ દીને
વેહ અવીજેહ, આસ્તવાન હોમ પ હર
કરકે, અવાક્ષ ઔજ વીસ્પ બજે, અવીજે
દારમ ખુદશ આસ્તીદે કુનશને, પરહી-
જશને ઓ પાક, શશ જેરાંને જાન,
મનશને ગવશને કુનશને, ઓવીર ઓ હોશ
ઓ ખેરદ.

પ કાંમે તો કરકેગર તવાનમ કર્દ
આંતે તો પરસ્તશને, પ વેહ-મનશ
વેહ ગવશને વેહ વર્જશને, વશાએમ ર

રોશન, કે આમ નરસદ્ ગેરાન પજદ
 દાજખ, વદીરમ પચેશદર્ગ. આ રસમ
 આને બેહુશતે પૂર—બોએ, હરવસ્થપેસીદ
 આ હુમાખારી.

સેતાયશને આએ અવક્ષીદાર બોદાએ,
 કુકાંમે કર્કે, પાદ દહેશને કુનન્દ, ક્રમાંન
 રાઇનીદારાંન, અવદ્દમ બૂજેદ દરવન્દાંન
 અચ અજ દાજખ, આ અવીજેહા વીના-
 રેદ વીસ્પ. સેતાયશનેએ દાદાર
 અહુરમજદ, હરવસ્થ આગાહ, આ તવાના
 આ તવન્ગર. હકૂત અમૈશાસ્પન્દ, આ
 મૈહરામ યજદે પીરોજગર, દુશમન
 યદાર, અમ હુતાશતે બેરસાદ. અર્થમ
 ૧૬૧. (ત્રણ વાર પઢે.)

(દોઆ નામ સેતાયશનેનો સાર.)

પ્રાક બોદા જે નેઆમતનો બક્ષનાર, ગુનાહ માફ કરનાર,
 દરબાનનો, ધનસાફી, સર્વ સકિતવાન, ગેબીઓમાં ગેબી,
 ખાની તથા સઘજાનું પોષણ કરનાર છે તેની હું સ્તુતી

કરું છું. તેજ સાહેબ સઘળી દુન્યાને પેદા કરનાર અને તેનો અંત લાવનાર છે. તેણેજ આસમાન, જમીન, પાણી, સુર્ય, ચંદ્ર, તારા, રોશની, હવા, ગરમી, ઝાડપાન, ગોરખંદ વગેરે પેદા કરીયું છે. એ બધાઓમાં તેણે માણસને અકલ આપીને સઉથી વધતે દરજ્જેનું બનાવ્યું છે. તેણેજ પેગંબર જરથોસ્તને દીન આપી આગે દુન્યામાં મોકલ્યા. તમામ બદ હવસોને દાબી સવાબના કામો હું કરું જેથી કરીને મારા મરણ પછી ચીનવત પુલ આસાંનીથી પસાર કરું અને બુલંદ બેહશતનું કિતમ સુખ મેલવું, દાદાર હોરમજદ, સાતે અમશાસ્પંદ અને ફનેહમંદ બેહરામ ઇજદ મારી મદદે પોહયા.

ચારે દિશાનો નમસ્કાર.

અંજ હુમા ગુનાહ પતિત પશે માંન-
ઓમ. અપ્પમ વોહૂ ૧).

ૐ નમો આઝ્ઝાહાંમ અસહાં-
મય પોઇથનાંમય, ગઝ્ઝાયઝ્ઝાઇતિનાંમય,
મઝ્ઝેથનનાંમય અવો-ખરંનનાંમય, અપાં-
મય, જ્ઞાંમય ઉર્વરનાંમય, અહહાઝ્ઝાસ્થ
જ્ઞો, અવહ્હેય અખ્નો, વાતહેય અપ-

ઔનો, સ્ત્રાંમ માઔહો હુરો, અનધ-
નાંમ રઔઅહાંમ પ્રધાતનાંમ, વીરપ-
નાંમચ, સ્પેન્તાહે મધન્યેઉશ દામનાંમ
અપઔનાંમ, અપઔાનિનાંમચ અપહે
રથવાંમ. અર્ષેમ વૉહૂ ૧). (ચારે દિશા
તરફ ફરીને પઢવું, હાવન ગેહમાં પુર્વ, દક્ષિણ,
પશ્ચિમ અને ઉત્તર તરફ તથા રપિથ્વન અથવા
બીજી હાવન તથા ઉજરન ગેહમાં પશ્ચિમ,
દક્ષિણ, પુર્વ અને ઉત્તર એમ અનુક્રમે અકેકાવાર
ફરીને પઢવું.) અહુમાઇ રએશચ, હુજફરેમ,
જસમે અવહુ મજદ, કરેકે મોજદ. અર્ષેમ
વૉહૂ ૧).

(ચારે દિશાના નમસ્કારનો સાર.)

આએ જગાએ શેહરો, ખેતરો, રેહવાનાં મકાનો, પાણી,
જમીન, ઝાડપાન, આસ્માન પવન, તારા, ચંદ્ર અને સુરજ
એ બધાએને નેમાંજ હોળે. રપેનામીનોને લગતી તમામ
અશો પેદાયશના નર અને નારીએને નમસ્કાર હોળે.

માહ અખતાર નીઆએશ.

પ નામે યજ્ઞદાંત અહુરમજ્દ ખોદાએ
અવજ્ઞની, ગુરજ ખરહે અવજ્ઞયાદ. માહ
અખતાર માહ યજ્ઞદ ખેરસાદ.

અંજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ,
અંજ હર્વસ્તીન દુશમત દુજ્ઞાત દુજ્ઞ-
વરેશત, મેમ પ ગેથી મનીદ, ઉએમ ગુફત
ઉમ કદ ઉમ જસ્ત, ઉમ ખૂન ખૂદ
એસ્તેદ; અંજ આંત ગુનાહ મેનશની
ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી
મધન્યુઆંની, આએ અવાજ્જશ પશેમાન,
પ સે ગવસ્ની પ પતેત હોમ

 સર નમાવતાં નમાવતાં લણુવું)
નૈમો અહુરાધ મજ્દાધ, નૈમો અહુરાધ
મજ્દાધ, નૈમો અહુરાધ મજ્દાધ; નૈમો
અમૈષએધજ્યો સ્યેન્તએધજ્યો, નૈમો
માઓહહાધ ગઓચિથાધ, નૈમો પધતિ

દીતાઇ નૅમો પધતિ-દીતે; નૅમો અહુરાઇ
 મજદાઇ, નૅમો અમૅષએમજયો સ્પૅન્ત-
 એમજયો, નૅમો માઝ્ઝાહુહાઇ ગઝ્ઝાચિથ્રાઇ,
 નૅમો પધતિ-દીતાઇ નૅમો પધતિ-દીતે.
 નૅમો અહુરાઇ મજદાઇ, નૅમો અમૅષએ-
 મજયો સ્પૅન્તએમજયો, નૅમો માઝ્ઝાહુહાઇ
 ગઝ્ઝાચિથ્રાઇ, નૅમો પધતિ દીતાઇ નૅમો
 પધતિ-દીતે.

દનઝ્ઝાથ્ર અહુરહે મજદાઝ્ઝા, તરૅ-
 ઇદીતે અંહુરહે મઝન્યેઉશ; હુઘથ્યાવરશતાંમ
 હિંત વસ્ના ક્ષેત્તમૅમ. સ્તઝ્ઝામિ અવૅમ.
 અવૅમ યાહૂ ૩).

કવરાને મજદયસ્નો કરથુશિત્રશ વીદ-
 એવો અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોય તે પદે)
 કસસ્તયએય. માઝ્ઝાહુહાહે ગઝ્ઝાચિથ્રાહે,
 ગેઉશય અએવો-દાતયાઝ્ઝા, ગેઉશય પોઉર-
 સરંધયાઝ્ઝા, દનઝ્ઝાથ્ર યસ્નાઇય, વહ્માઇય,

ક્ષનચ્ચાંત્રાધ્ય, ક્ષસસ્તયએચ, યથા અહૂ
વધર્યો જચ્ચાંતા ક્રામે ઝૂતે, અથા રતુશ
અષાત ચિત્ત હચ, ક્રા અષવ વીધ્વાચ્ચાં
ઝચ્ચાંતૃ.

નંમો અહુરાધ મજદાધ, નંમો અમંષ-
એધજ્યો ર્યેન્તએધજ્યો, નંમો માચ્ચાંદ્હાધ
ગચ્ચાંચિત્રાધ, નંમો પધતિ-દીતાધ નંમો
પધતિ-દીતે.

કત્ત માચ્ચાં ઉક્ષ્યેધતિ, કત્ત માચ્ચાં
નૅરૅક્ષસધતિ, પન્થ-દસ માચ્ચાં ઉક્ષ્યેધતિ,
પન્થ-દસ માચ્ચાં નૅરૅક્ષસધતિ. યાચ્ચાં હે
ઉક્ષ્યાંસ્તાતો, તાચ્ચાં નૅરૅક્ષસાંસ્તાતો, તાચ્ચાં
નૅરૅક્ષસાંસ્તાતો, યાચ્ચાં હે ઉક્ષ્યાંસ્તાતસ
ચિત્ત.

કે યા માચ્ચાં ઉક્ષ્યેધતિ નૅરૅક્ષસધતિ
થવત્.

માઝ્યાંહુમ ગઝ્યાંચિઞ્મ, અપવનંમ
અપહિ રતૂમ યજમઢદે. તત માઝ્યાંહુમ
પઢતિ-વએનંમ, તત માઝ્યાંહુમ પઢતિ-
વીસંમ, રઝ્યાંક્ષનંમ માઝ્યાંહુમ અઢવિ-
વએનંમ, રઝ્યાંક્ષનંમ માઝ્યાંહુમ અઢવિ-
વીસંમ, હિશતંન્તિ અમંપાઝ્યાંસપંન્ત, ખરેનો
દારયેઢન્તિ, હિશતંન્તી અમંપાઝ્યાં સપંન્ત,
ખરેનો ખક્ષન્તી જતમ પઢતિ અહુરધાતાંમ.

આઅત્ત યત માઝ્યાંહુહિ રઝ્યાંક્ષિનિ
તાપયેઢતિ, મિશિત ઉર્વરનાંમ કઢરિગ-ઝ્યાંન-
નાંમ, કરમએમ પઢતી જેમાત ઉજુક્ષયે-
ઢતિ. અન્તરે-માઝ્યાંહુહાઝ્યાંસય, પેરેનો-
માઝ્યાંહુહાઝ્યાંસય, વીષત્તથાઝ્યાંસય.
અન્તરે માઝ્યાંહુમ અપવનંમ અપહિ રતૂમ
યજમઢદે, પેરેનો-માઝ્યાંહુમ અપવનંમ
અપહિ રતૂમ યજમઢદે, વીષત્તથંમ અપવ-
નંમ અપહિ રતૂમ યજમઢદે.

યજ્ઞમં માચ્છાહુમં ગચ્છાચિથ્રમં, બ
ધમં રચેવન્તમં, ખરેનહુન્તમં, અશ્નહ-
હુન્તમં, તશ્નહુન્તમં, વરેચહુન્તમં,
ક્ષતાવન્તમં, ધૃશિતવન્તમં, યચ્છાક્ષિતિવન્તમં,
સચ્છાકવન્તમં, જઘરિમ્યાવન્તમં, વૌહવા-
વન્તમં, બધમં બચેષજમં.

આહે રચ ખરેનહુચ, તમ યજ્ઞમં
સુરેન્વત યસ્ત, માચ્છાહુમં ગચ્છાચિથ્રમ-
જચ્છાધ્રાખ્યો, માચ્છાહુમં ગચ્છાચિથ્રમ
અપવન્તમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમંદે.

હચોમ યો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-
દહુહુહ, માંથ્રચ વચચ બ્યચ્છાથનચ,
જચ્છાધ્રાખ્યસ્ય અરુશુખધચેધખ્યસ્ય વાધ-
જિખ્યો.

ચેહુહે હાતાંમ આચત યેસ્તે પધતી
વહુહે, મજ્ઞદાચ્છો અહુરો વચેથા અપાત
હચા, યાચ્છાહુહાંમચા તાંસચા તાચ્છાસચા
યજ્ઞમંદે.

૮૪ માહ અખતારૂ નીઆએશ.

(ખાજમાં પઢવું) હોરમજદ ખાદાએ
અવજુની મરદુમ, મદદુમ સરદગાં, હુમા
સરદગાં, હુમ ખા યશતે વહાં, ઉએમ
વહેદીને માજદયસ્નાં, આગાહી આસ્ત-
વાંની નેકી રસાંનાદ એદુન ખાદ. (પ્રગટ
પઢવું) યથા અહૂ વધરયો ૨).

યસ્નેમચ વહુમેમચ અઓજસચ જવ-
રેચ આફ્રીનામિ, માઓહુહુહુ ગઓચિથ્રહુ,
ગેઉશચ અએવો દાતયાઓ, ગેઉશચ
પોઉર-સરંધયાઓ, અષેમ વોહૂ ૩).

દસ્ત અમેમ વેરંથ્રમેમચ, દસ્ત ગેઉશ
ખાથ્રોનહીમ, દસ્ત નરાંમ પેઉર્વતાતેમ,
સ્તાહીનાંમ વ્યાખનનાંમ, વનતાંમ અવ-
નેમનનાંમ, હુથ્ર-વનતાંમ હુમેરંથે, હુથ્ર-
વનતાંમ દુશમધન્યુશ, સ્તેરપતાંમ ચિથ્ર
અવંહુહીમ.

યજ્ઞત પોઉર-ખરેનહુ, યજ્ઞત પોઉર-
અએષજ, ચિથ્રવો બુયારેરા મસાંનાઓ,
ચિથ્ર વો જવતો સવો. ચિથ્રમ બોધત
યુજ્ઞમાયત, ખરેલા યજ્ઞમનાઇ આપો
દાયત. અષ્ટમ વોહૂ ૧.

અહુમાઇ રએશ્ય-હજહૂરેમ, -જસ મે
અવહુહે મજદ-કેરેકે મોજદ.

રોજ નેકનાંમ, રોજ પાકનાંમ,
રોજ પાક મુખારક; (જે રોજ હોય તે પદવો)
માહ મુખારક (જે માહ હોય તે પદવો)
ગાહ (જે ગેહ હોય તે પદવી) નમાજ
દાદારે ગેહાન દાંમાન. દનઓથ અહુરહે
મજદાઓ, નંમો અહુરાઇ મજદાઇ, નંમો
અમેષએમજ્યો સ્પેન્તએમજ્યો, નંમો
માઓહુહાઇ ગઓચિથ્રાઇ, નંમો પઘતિ-
દીતાઇ નંમો પઘતિ-દીતે. અષ્ટમ વોહૂ ૧).
ગુરજ ખરહે અવજયાદ, માહ બખ્તાર

માહ યજ્ઞ ઘેરસાદ, અમાવંદ પીરોજગર,
અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન બેહ
માજદયસ્નાન, આગાહી રવાઇ ગોઆ-
ફરંગાની બાદ, હકૂત કેશવર જમીન,
અએદૂન બાદ. મન આનો આવાયદ
શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન
આનો આવાયદ શુદન. અપેમ વોહૂ ૧.

 (દક્ષિણ દીશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે)
દાદારે ગેહાં દીને માજદયસ્ની દાદે જર-
થુશ્તી. નેમસે-તે અપાઉમ સેવિસ્તે અર-
દ્વિસૂરે અનાહિતે. અપેઆને અપેમ
વોહૂ ૧).

નેમો ઉરવધરે વફુહિ મજદધાતે
અપેઆને અપેમ વોહૂ ૧).

માઆફહેમ ગઆચિથેમ અપવનેમ
અપહે રતુમ યજ્ઞમધદે. અપેમ વોહૂ ૧.

માહુ બાખ્તાર માહુ યજ્ઞ ઁરસાદ.
અર્ષમ વાહુ ૧).

(માહુ બાખ્તાર નીઆઁશનો સાર.)

હાતાર હોરમજ્ઞ, અમશારપંદ અને માહાતાખને હું નમું
હું. ઁા ઁોહા તારા સિવાય બીજો કોણ છે કે જે ચંદ્રની કળા
૧૫ દિવસ વધારે છે અને ૧૫ દિવસ ઘટાડે છે? અમશારપંદો
ચંદ્રની રોશનીને જમીન ઉપર પાંચરી નાંખે છે, જેની રોશની-
થી ઝાડોના પિલા કુટે છે; માહુ યજ્ઞ જે બક્ષેશ કરનાર,
ઁોરેહવાળો, પાણીવાળો, ગરમીવાળો, રોશનીવાળો, મહત્ત
કરનાર, સંપત્તી બક્ષનાર, કકિવત ધરાવનાર, કાયદો કરનાર,
હીલોતરી આપનાર, તંદરોસ્તી આપનાર અને ઁોહાઈ શક્તિ
ધરાવનાર છે. તેને હું વખાણું છું.

અરઢીસૂર નીઆઁશ.

પ નામે યજ્ઞદાન, હોરમજ્ઞ ઁોહાઁ,
અવબૂની, ગુરજ ખરહે અવજ્ઞયાત.
આવાં અરઢવીસૂર બાંનુ ઁરસાદ.

અંજ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાન-
ઓમ . અંજ હરવસ્તીન દુશમત દુજ
ખત દુજવરેશત; મેમ પ ગેથી મનીદ ,
ઉએમ ગુફત ઉએમ કદ ઉએમ જસ્ત,
ઉએમ છુન છુદ એસ્તેદ. અંજતન ગુનાહ
મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની
ગેથી મમન્યુઆની, ઓખે અવાક્ષ પશે-
માન, પસે ગવશની પ પતિત હોમ.

દનઆથ અહુરહે મજદાઆ, તરો-
મદીતે અંહુરહે મમન્યેઉશ; હુમથ્યાવર-
શતાંમ હાત વસ્ના ફરષોત્તેમ . સ્તઆમી
અર્ષેમ . અર્ષેમ વોહુ ૩).

ક્રવરાને મજદયસ્તેા જરથુશિત્રશ
વીદએવો અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોય તે
પઢવી) ક્રસસ્તયએચ.

અપાંમ વંહુઉહીનાંમ મજદધાતનાંમ,
અરેદુયાઆ આપો, અનાહિતયાઆ અપ-

આન્યાઓ; વીરપનાંમય અપાંમ મજદ-
ધાતનાંમ. વીરપનાંમય ઉર્વરનાંમ
મજદધાતનાંમ, કનઓથ્ર યસ્નાધ્ય વહ્મા-
ધ્ય કનઓથ્રાધ્ય કસસ્તયએચ. યથા
અહૂ વધ્યૌ જઓતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા
રતુશ અપાતચિત હ્ય, ક્રા અપવ
વિંધ્વાઓ ઝઓતૂ. યથા અહૂ વધ્યૌ ૧૦.

ઝઓતૂ અહુરે મજદાઓ, સ્પિતમાધ
જરથુરત્રાધ, યજએષ મે હીમ, સ્પિતમ
જરથુરત્ર, યાંમ અરદ્વીમ સરાંમ અના-
હિતાંમ, પૈરથુ-ક્રાકાંમ, બએષજયાંમ,
વીદએવાંમ, અહુરે-ત્કએષાંમ, ચેસ-
ન્યાંમ અહુહિ હે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ
અહુહિ હે અસ્તવધતે. આધુ-ક્રાધનાંમ
અષઓનીમ, વાંધ્વો-ક્રાધનાંમ અષઓ-
નીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ,
ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ, દહુ-
ક્રાધનાંમ અષઓનીમ.

યા વીરૂપનાંમ અરૂપનાંમ, ક્ષુદ્રાઓ
 યઓજ્જદધાઘતિ. યા વીરૂપનાંમ હાઘરિ
 પિનાંમ, જ્ઞંથાઘ ગરેવાંન્ યઓજ્જદધાઘતિ.
 યા વીરૂપાઓ હાઘરિષીશ, હુજ્જમીતો
 દધાઘતી. યા વીરૂપનાંમ હાઘરિપિનાંમ,
 દાઘતીમ રથવીમ પએમ અવ-અરઘતિ.

મસિતાંમ દૂરાત કસૂતાંમ, યા અસ્તિ
 અવવઘતિ મસો, યથ વીરૂપાઓ ઇમાઓ
 આપો, યાઓ જોમા પઘતિ ક્રતચન્તિ,
 યા અમવઘતી ક્રતચઘતિ, હુકઘચ્યાત હુચ
 ઔરજ્જહુત, અવિ જરયો વોઊરકપ્પમ.

યઓજ્જન્તિ વીરૂપે કરેનો, જરયા વોઊર
 કપયા આ, વીરૂપો મઘધ્યો યઓજ્જઘતિ.
 યત હીશ અવિ ક્રતચઘતિ, યત હીશ
 આવિ ક્રજગરઘતિ, અરદ્રિ સૂર અનાહીત.
 ચેહુહે હુજ્જહુરેમ વઘરયનાંમ, હુજ્જહુરેમ
 અપઘજ્જારનાંમ. કસૂચીતચ અએષાંમ

વધર્યનાંમ, કસચિત્તય અએષાંમ અપ-
ઘજ્જારનાંમ, ચથવરેસતેમ અયરે ખરનાંમ,
હ્રસ્વાઘ નધરે ખરેઆઘ.

અહ્હાઘ્યાસય મે અએવહ્હાઘ્યા,
આપો અપઘજ્જરો વીજસાઘતિ, વીરપા
ઘશ અવી કરપવાંન યાઘશ હ્રસ્ત. અહ્હા
ઘ્યાસય મે અએવહ્હાઘ્યા, આપો હ્રમથ
અવ-ખરઘતી, હાંમિનંમય જયનંમય.
હામે આપો યઘ્યાજ્જદ્ધાઘતિ, હા અર-
ખનાંમ કુદ્રાઘ્યા, હા ક્ષત્રીનાંમ ગરવાંન,
હા ક્ષત્રિનાંમ પએમ. યાંમ અજ્જમ યો
અહુરો મજ્જદાઘ્યા, હુજ્જવરેન ઉજ્જખમરે,
કદ્ધાઘ ન્માનહેય, વીસસય જન્તેઉશય
દહ્હેઉશય.

યા અહ્માત્ત સ્તઘ્યાત યસન્ય સ્તાવયેનિ,
અહુનંમય વધરિમ સ્તાવયેની, અપંમય
વહિરતંમ હુસવાની, અપસય વહ્હુહીશ
યઘ્યાજ્જદ્ધાની; હુથ અન ગાથવ્ય વચ,

ગરો-ન્માને અહુરહે મજદાઝ્ઝા, જસત
પઝ્ઝાઝ્ઝે. દથત અઢ્ઢાત તત અવત
આયત્તેમ.

અહે રય ખરેનહુય, તાંમ યજ્ઞઢ
સુરેન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞઢ હુયશત
યસ્ન, અન બુયાઝ્ઝા જવનો-સાસ્ત,
અન બુયાઝ્ઝા હુયશતર. અરઢ્વીમ સૂરાંમ
અનાહીતીમ અપઝ્ઝાનીમ; જઝ્ઝાઢ્રાબ્ઝે
અરઢ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવન્નમ
અપહે રતૂમ યજ્ઞમઢદે.

હુઝ્ઝામ યો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો
દહુદહુ, માંથય વચય બ્યઝ્ઝાથનય,
જઝ્ઝાઢ્રાબ્ઝસ્ય અરબુબ્ઝએઢબ્ઝસ્ય
વાઢઝ્ઝિબ્ઝો.

યેહુહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઢતી
વહુહે; મજદાઝ્ઝા અહુરો વઝ્ઝેથા અપાત
હુયા; યાઝ્ઝાહુહાંમયા તાંસ્યા તાઝ્ઝાસ્યા
યજ્ઞમઢદે.

(જાજમાં પદવું) હોરમજદ ખોદાએ
 અવજુની મરદુમ , મરદુમ સરદગાં હમા
 સરદગાં, હમ આ યશતે વહાં, ઉએમ
 વહેદીને માજદયસ્નાં, આગાહી આસ્તવાંની
 નેકી રસાંનાંદ એદુન બાદ. (પ્રગટ પદવું)
 યથા અહ વઝ્યો ૨) યસ્નેમચ વહુમેમચ
 અઓજસ્ય જવરેચ આક્રીનામી, અપાંમ
 વહુઉહિનાંમ મજદધાતનાંમ , અરેદુયાઓ
 આપો, અનાહિતયાઓ અપઓન્યાઓ;
 વીસ્પનાંમચ અપાંમ મજદધાતનાંમ,
 વીસ્પનાંમચ ઉર્વરનાંમ મજદધાતનાંમ.
 અષેમ વોહુ ૧). અહુમાઝ રએશચ, હુજહુ-
 રેમ , જસમે અવહુદે મજદ, કેરેદે મોજદ.
 અષેમ વોહુ ૧)

રોજ નેક નાંમ , રોજ પાક નાંમ ,
 રોજ પાક મુખારક; (જે રોજ હેય તે
 તે પદવો) માહુ મુખારક (જે માહ હોય

તે પઢવો) ગાહે (જે ગેહ હોય તે પઢવી)
 નમાજ દાદારે ગેહાન દાંમાન . ક્ષનઁઓથ
 અહુરહે મજદાઓ, તરોમ્દીતે અંદુરહે
 મધન્યેઉશ , હુથ્યા વરશતાંમ હુયતવસ્ના
 ક્ષેપોત્તેમ . સ્તઓમી અર્ષેમ , અર્ષેમ
 વોહ ૧.

ગુરજ ખરહે અવજાયાહ. આવાંઅરઢી
 સૂર ળાંનુ ખેરસાહ. અમાવન્દ પીરોજગર ,
 અમાવંદી પીરોજગરી, દાદ દીને વેહે
 માજદયસ્નાં, આગાહી રવાઝ ગવાકી-
 ન્ગાની બાહ, હુફત કેથર જમીન એદુન
 બાહ . મન આનો આવાયહ શુદન ,
 મન આનો આવાયહ શુદન , મન આનો
 આવાયહ શુદન . અર્ષેમ વોહ ૧)

(દક્ષીણ દીશા તરફ મોઢું કરીને બણવું)

દાદારે ગેહાં દીને માજદયસ્ની દાદ
 કરથુશતી. નેમસે-તે અષાઉમ સેવિશતે,

અરઢીસૂરે અનાહિતે. અપઞ્ચાને અપેમ
વોહૂ ૧). નેમો ઉર્વધરે વહુઉહી મજદ-
ધાતે અપઞ્ચાને. અપેમ વોહૂ ૧). અર
ઢીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનંમ અપહે
રતમ યજમઢદ. અપેમ વોહૂ ૧) આવાં
અરઢી સૂર ળાંનુ ળેરસાહ. અપેમ વોહૂ ૧).

(આવાં અરઢીસૂર નીઆએશનો સાર.)

ઓ અરઢિસુર ળાનું તું મારી મઢદે પોંહચ. જે પ્રમાણે
તાહાર હોરમઢદે પેગામ્પર જરથોરતનં કહયું હતું કે “ઓ
સ્પીતમાન જરથોસ્ત મારી અરઢિસુર જે નિર્મળ, ળોહોલી
વહેતી, તંદરોરતી આપનાર, ગલીચી દુર કરનાર, ઢજવા
અને આરાધના કરવાને લાયક, જીંદગી અને દુનયાને આપાદ
કરનારી, માલમિલકત વધારનારી અને દેશોને આપાદ કરનારી
છે તેને તું વખાણ.” તેજ પ્રમાણે હું તારી વખાણ કરું છું.
અએ અરઢિસુર ળાનુ તું સઘળા મરદોને જોર બક્ષે છે અને
જનનારી માતાઓના ગર્ભસ્થાનને સ્વચ્છ કરે છે. તથા માતા-
ઓને લાયક અને વખતસરનું દુધ આપે છે. આવી અરઢિ-
સુરને હોરમઢદે ઘેરની, મોડલાની, કર્યાની અને દેશની
આપાદીને મઢે પેઢા કીધી છે. તેટલા માટે અરઢિસુરની
વખાણ હું કરું અને તેણીની નધયેતે અપેમ તથા યથાના
કલામે રાગ કહાડીને લખ્યું તથા પાણીઓને હું પાક કરું.

આતશ નીઆએશ.

(નમવું) કનઝાંથ અહુરહે મજદાઝાં. નેમ-સે તે આતશે મજદાઝાં અહુરહે, હુધાઝાં મજિશત યજત. અષેમ વોહૂ ૧).

૫ નામે યજદાંન, હોરમજદ ખોદાએ અવજુની, ગુરજ ખરહે અવજતયાદ.

(જો આતશ બેહરામ જઈને પઢતા હોઈએ તો નીચે પ્રમાણે)

 આતશ બેહેરામ આદર કરા.

(જો આતશ આદરાન નજદીક પઢતા હોઈએ તો નીચે પ્રમાણે)

 આતશ આદરાંન આદર કરા.

(ધેરના અથવા બીજા કોઈ સાધારણ આતશની નજદીક પઢતા હોઈએ તો નીચે પ્રમાણે)

 આતશ દાદગાહુ આદર કરા.

અંજ હુમા ગુનાહુ પતેત પશેમાન-ઓમ, અંજ હુરવસ્તીન દુશ્મત, દુશ્મત

દુજવરેશત, મેમ પ ગેથી મનીદ, ઉએમ
ગુફત ઉએમ કદ ઉએમ જસ્ત, ઉએમ
બુન બુદ અસ્તેદ; અજન ગુનાહ, મનશની
ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેથી
મધન્યુઆંની, એએ અવાક્ષ પશેમાન,
પસે ગવશની પ પતેત હોમ.

ઉસ્-મોઇ ઉજરેવા અહુરા,
આરમઇતી તવીષીમ દસ્વા;

સ્પેનીશતા મધન્યૂ મજદા,
વફહુયા જવો-આદા;

અપા હકો એમવત, વોહૂ
મનફહા ફેસરતૂમ.

રફ્રાઇ વોઉર-અપાને, દોઇષી
મોઇ યાવે અખીકા;

તા કાથદા અહુરા, યા
વફહુઉશ અપિશ મનફહો;

ક્રો સપેન્તા આર્મધતે, અપા

દએનાઓ કદક્ષયા.

અત રાતાંમ કરથુશત્રો, તન્વસચીત

ખખ્યાઓ ઉશતનેમ

દદાધતી, પઉર્વતાતેમ મનહ-

હસ્ત્યા વહ્લેઉશ મજદાધ;

ખ્યઓથનહ્યા અપાધ યાચા, ઉખ્ધ-

. ખ્યાચા સ્તઓપેમ ક્ષત્રેમચા.

દનઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ. (તમવું)

નેમસે-તે આતર્શ મજદાઓ અહુરહે,
હુધાઓ મજિશત યજત. અપેમ વોહૂ ૩).

કવરાને મજદયસ્તો, કરથુશત્રિશ,
વીદએવો, અહુર-તએવો. (જે ગેહ હોય
તે પટે). કસસ્તયએચ.

આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર, તવ
આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઓ. આથ્રો
અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર, ખરેનહુહો

સવફ્હો મજદ્ધાતહે, અધર્યનાંમ ખરેનો
 મજદ્ધાતનાંમ, કાવયેહેચ ખરેનફ્હો
 મજદ્ધાતહે, આથો અહુરહે મજદ્દાઓ
 પુથ્ર, કવોધશ હુઓસ્રવંફ્હો, વરોધશ
 હુઓસ્રવફ્હો, અસ્નવન્તહે ગરોધશ
 મજદ્ધાતહે, ચએચસ્તહે વરોધશ મજદ્-
 ધાતહે, કાવયેહેચ ખરેનંફ્હો મજદ્ધાતહે,
 આથો અહુરહે મજદ્દાઓ પુથ્ર. રએવન્તહે
 ગરોધશ મજદ્ધાતહે, કાવયેહેચ ખરેનંફ્હો
 મજદ્ધાતહે. આથો અહુરહે મજદ્દાઓ
 પુથ્ર. આતર્શી રપેન્ત રથએશતાર, યજત
 પોઉર-ખરેનફ્હો, યજત પોઉર-ખએષજ,
 આથો અહુરહે મજદ્દાઓ પુથ્ર. મત
 વીરપએધખયો આતેરખયો, ક્ષથો-નફ્ધો
 નધર્યો-સફ્હો યજતહે. દનઓથ યસ્ના-
 ધચ વહુમાધચ, દનઓથાધચ કસસ્તયએચ.
 યથાં અહૂ વધર્યો જઓતા કામે ક્રૂતે, અથા

રતૂશ અપાતચિત હુચ, ક્રા અપવ વીધવાઓ.
અઓતૂ.

યસનેમ્ય વહુમેમચ, હુએરતીમચ
ઉશતએરતીમચ, વન્તએરતીમચ આક્રી-
નામિ, તવ આતશ પુથ અહુરહે મજ-
દાઓ. યેસ્નયો અહિ વહુમ્યો, યેસ્નયો
બુયાઓ, વહુમ્યો ન્માનાહુ મખ્યાકનામ.
ઉશત બુયાત અહુમાધ નધરે, યસે થવા
આધ ક્રાયજનધતે, અએસ્મો-જસ્તો,
અરેસ્મો-જસ્તો, ગઓ જસ્તો, હાવનો
જસ્તો.

દાધત્યો અએસ્મે બુયાઓ, દાધત્યો
અઓધધિ બુયાઓ, દાધત્યો પિથિવ
બુયાઓ, દાધત્યો ઉપસયેને બુયાઓ,
પેરેનાયુશ હરેથે બુયાઓ, દહુમાયુશ
હરેથ બુયાઓ, આતશ પુથ અહુરહે
મજદાઓ.

સર્વોએ બુયે અહમ્ય ન્માને, મત-
સર્વોએ બુયે અહમ્ય ન્માને, રર્વોચહિ
બુયે અહમ્ય ન્માને, વક્ષથે બુયે અહમ્ય
ન્માને, દરેદમચિત અધપિ જરવાનંમ,
ઉપ સૂરાંમ ક્રપો કરેદતીમ, હુધ સૂરયાઓ
વંદુહુયાઓ ક્રપો કરેતોધત.

દાયાઓ મે આતર્શ પુથ અહુરહે મજ-
દાઓ, આસુ ખાથેમ, આસુ થાધતીમ,
આસુ જીતીમ, પોઉર ખાથેમ, પોઉર
થાધતીમ, પોઉર જીતીમ, મસ્તીમ
સ્થાનો, ક્ષવિવરેમ હિજવાંમ, ઉરને ઉષી
પ્રતૂંમ, પસ્થએત મસિત મજાઓન્તેમ,
અપધરી આથેમ, નધર્યાંમ પસ્થએત
હાંમ વરેતીમ.

અરેથો-જંગામ, અખકુન્યાંમ, થિપુમ
અસ્નાંમચ દ્વક્ષનાંમચ, આસીતો ગાતૂમ,
જઘાઉરમ, તુથુપાંમ આસ્નામ ક્રજન્તીમ,

કર્ષો-રાજમ, વ્યાખનાંમ, હામ રચ્ચોધાંમ,
 હાપાંમ, આંજો-બુજમ હુવીરાંમ, યા મે
 કાધયાત, ન્માર્નમચ, વીસંમચ, જન્તૂમચ,
 દાખ્યૂમચ, દફ્ફુ સસ્તીમચ.

દાયાઓ મે આતર્શ પુથ અહુરહે
 મજદાઓ, યા મે અફહત અક્રસાઓ-
 ફહાઓ, નૂર્મચ યવએચતામતે, વહીશ
 તેમ અહૂમ અષઓનાંમ, રચ્ચોચફહૂમ
 વીરપો-ખાથેમ, જજો-બુયે વંફહાઉચ
 મીજદે, વફહાઉચ સવહી, ઉરનએચ દરેધે
 હવફહે.

વીરપએમખ્યો સસ્તીમ ખરમતિ,
 આતર્શ મજદાઓ અહુરહે. યએમખ્યો
 અએમ હામપચામતે, ક્ષાફૂનીમચ સૂધરી
 મચ, વીરપએમખ્યો હચ મજયેમતે,
 હુર્ષેરતીમચ, ઉશત-એરતીમચ, વન્ત-
 એરતીમચ રિપતમ.

વીરપનાંમ પર-ચરેન્તાંમ, આતર્શ
 જસ્ત આદિધય. ચીમ હુખ હુષે બરધતી,
 ક્રચરેથવાઓ અરમએષાધધે. આતરેમ
 સેપેન્તેમ યજમધદે, તાજમેમ હુન્તેમ
 રથએશતારેમ. આઅત્ત યેજિ-ષે અએમ
 બરધતિ, અએસમેમ વા અપય બરેતેમ,
 બરેસમે વા અપય ક્રસ્તરેતેમ, ઉર્વરાંમ
 વા હુધાનએપતાંમ, આહે પસ્યએત
 ક્રીનધતિ, આતર્શ મજદાઓ અહુરહે,
 દનૂતો અતિબરતો હુધધહુહુમ.

ઉપ-થવા હુક્ષોધત ગેઉશ વાંથવ, ઉપ
 વીરનાંમ પોઉર-તાસ. ઉપ-થવા વેરેજ-
 વતચ મનો, વેરેજવતિચ હુક્ષોધત
 અહુઉહુ ઉર્વાક્ષ-અહુઉહુ ગય જિઘએષ,
 તાઓ ક્ષપનો યાઓ જવાહી. ધમત્ત આથો
 આક્રિવનેમ, યો અહ્યાધ અએસમેમ
 બરધતિ હુકૂશ, રઓચસ પધરિશતીમ.
 અપહે બેરેજ યઓજદાતાંમ.

(બાજમાં પઢવું) હોરમજદ ખોદાએ
 અવજની મરદુમ, મરદુમ સરદગાં, હુમા
 સરદગાં, હુમ બા યશતે વહાં, ઉએમ
 વહેદીને માજદયસ્નાં, આગાહી આસ્તવાંની
 નેકી રસાંનાદ એદુન બાદ. (પ્રગટ પઢવું)
 યથા અહૂ વધ્યો ૨) યસ્નેમચ વહુમેમચ
 અઓજસચ જવરેચ આફ્રીનામિ. આથો
 અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર, તવ આતર્શ પુથ્ર
 અહુરહે મજદાઓ, આથો અહુરહે
 મજદાઓ પુથ્ર, ખરેનફહો સવફહો
 મજદધાતહે, અધ્યનાંમ ખરેનો મજદ-
 ધાતનાંમ. કાવયેહેચ ખરેનફહો મજદ-
 ધાતહે, આથો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર,
 કવોધશ હુઓસવફહો, વરોધશ હુઓસ-
 વફહો, અસ્તવન્તહે ગરોધશ મજદધાતહે,
 ધએચસ્તહે વરોધશ મજદધાતહે. કાવયે-
 હેચ ખરેનફહો મજદધાતહે. આથો
 અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર. રએવન્તહે

ગરોધશ મજદદાતહે, કાવયેહેચ ખરેનફહે
મજદદાતહે. આથો અહુરહે મજદદાઓ
પુથ્ર. આતર્શ રપેન્ત રથએશતાર, યજત
પોઉર ખરેનફહે, યજત પોઉર-અએષજ.
આથો અહુરહે મજદદાઓ પુથ્ર. મત
વીરપએધજ્યો આતરેજ્યો, કથો નદેધો
નમર્યો સફહે યજતહે. અષેમ વૉહ (૩).
અત તોધ આતરેમ અહુરા

અઓળેફહવન્તેમ અષા ઉસેમહી,
અસીશતેમ એમવન્તેમ, સ્તોધ-
રપેન્તેમ, ચિથા અવફહેમ;
અત મજદદા દધિખ્યન્તે, જસ્તા-
મશતામશ દેરેસ્તા અએનફહેમ.

અષેમ વૉહ (૧) અહુમાધ રએશય,
હજફરેમ. જસમે અવફહે મજદ, કેરે
મોજદ.

રોજ નેકનાંમ રોજ પાકનાંમ રોજ
 પાક મુખારક (જે રોજ હોય તે પઢવો)
 માહ મુખારક (જે માહ હોય તે પઢવો)
 ગાહિ (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ
 દાદારે ગેહાન દામાંન. ફનઆથ અહુરહે
 મજદાઓ, નમસેતે આતશ મજદાઓ
 અહુરહે, હુધાઓ મજિશત યજત. અષમ
 વાહુ (૧) ગુરજ ખરહે અવજતયાહ.

(જે આતશ બેહરામના કેબલા નજદીકમાં પઢે
 તો નીચે પ્રમાણે)

આતશ બેહરામ આદર ફરા.

(જે આદરાનના આતશ આગળ પઢે
 તો નીચે પ્રમાણે)

આતશ આદરાન આદર ફરા.

(જે આતશ દાદગાહ અથવા ઘેરના આતશ
 આગળ પઢે તો નીચે પ્રમાણે.)

આતશ દાદગાહ આદર ફરા.

આદરાંન શાહ પીરોજગર, આદર
ગુશસ્પ, આદર ખોરદાદ, આદર ખુરજીન
મેહુર, અવરે આદરાંન આ આતશાંન, કે
પ દાદગાહ નેશાસ્ત એસ્તેદ, ગુરજ ખરેહ
અવજતયાદ મીનોકરકો, અમાવંદ પીરોજગર
અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીને વેહે
માજદયસ્નાં, આગાહી રવાઝ ગવાફીન્ગાની
બાદ. હુશ્ત કેશ્વર જમીન એદુન બાદ.
મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો
આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ
શુદન. અપેમ વોહૂ ૧).

(દખાણ દીશા તરફ મોઢું કરીને બાણવું.)

દાદારે ગહાં દીને માજદયસની દાદ
જરથુશતી. નમસં-તે અપાઉમ સંવિશતે
અરેદવીસૂરે અનાહિતે. અપઆને અપેમ
વોહૂ ૧). નમો ઉર્વધરે વફુઉહિ મજદધાતે
અપઆને અપેમ વોહૂ (૧).

(આતશની સનમુખ જોઈને સર
નમાવતાં ભણવું.)

ફનઆથ અહુરહે મજદાઓ, નમસંતે
આતશ મજદાઓ અહુરહે, હુધાઓ
મજિશત યજત. અષેમ વોહૂ (૧).

(આતશની નીઆએશનો સાર.)

દાદાર અહુરમજદને હું ખુશાલ કરું છું. ખુજેર્ગ આતશને
હું નમું છું. આતશ ખેહરામ, આતશ આદરાન અને આતશ
દાદગાહનો પ્રતાપ વધો ! ઓ ખોદા તું મને પવિત્ર કર, નમન-
તાઈ, અશોઈ અને હીમતવાળું જોર તું મને આપ; ખેહમન,
અરદીખેહશત, શેહરેવર, અને અસ્પંદારની તું મને મદદ આપ.

આતશની નીઆએશ, આરાધના અને ભેટને હું વખાણું
છું. અએ હોરમજદના પુત્ર આતશ, તું જીવામ અને ખરસમ
સાથની ક્રિયાથી આરાધના કરવાને લાયકનો છે. આએ ઘરમાં
તું હમેશાં બળતો રહેજો ! ઓ હોરમજદના આતશ, તું મને
પોષણ, લાંબી જીંદગી, પુરતું સુખ, મોહટાઈ, ડહાપણ, તેજ
જીખાન, અકલ અને હુશિયારી, ખડે પગે લિલું રેહવાની
શક્તિ, આઠ કલાકની પુરતી ઊંઘ, અને બીજાંના ઉપરથી
સકારે ઉઠવાની આદત આપ.

અએ હોરમજદના પુત્ર આતશ, હું મને એક ફરજની
ખફેશ કર, કે જે પોષણ કરનારું, જાતી અકલતું, મીજલસમાં
આહરમાન પામેહું, સારી ઈજતવાળું, સંકટમાંથી હોડાવ-
નારું, પેહલવાનના જેવું બહાદુર, મારાં ઘેર અને ખાનદાનની
આખર વધારનારું તથા ધર્મચુસ્ત હોય.

આતશની સનમુખ ઉલા રહી ખોદાની ખંદગી કરનારા-
ઓના હાથ તરફ આતશ નજર કરે છે અને કહે છે કે
“ચાલતો દોસ્ત ખેડેલા દોસ્તને માટે શું ભેટ લાવે છે!”
જે કોઈ શખ્સ આતશને માટે સુકકું અને રવચ્છ સુખડ
લઈ જાય છે તેને તે આતશ દુઆ દે છે કે તારે ત્યાં દોસ્ત
અને બહાદુર ફરજદોનો વધારો થશે; તારું મન ચાલાક અને
તારી જીંદગી ઉપયોગી નીવડશે, અને જ્યાં સુધી તું જીવતો
રહે ત્યાં સુધી ખુશાલી ભરેલી જીંદગી ભોગવશે!”

પતેત્ પશેમાની.

યથા અહૂ વધર્યો (૧); યથા અહૂ વધર્યો
પન્જ, અંજ હુમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાન-
ઓમ, અંજ હર્વસ્તીન્ દુશમત દુજૂખ્ત
દુજવરેશત, મેન્ પ ગેથી મનીદ, પીશે
શુમા વેહાન્, મનશની ગવશની કુનશની,

તની રવાની ગેથી મળ્યુઆની, ઓખે
અવાક્ષ પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત
હોમ. યથા અહૂ વઘર્યો પ) અષેમ
વોહૂ ૩).

કવરાને મજદયસ્નો, કરથુશિત્રશ,
વીદએવો, અહુર-તકએષો, હાવનેએ અષ-
ઓને અષહે રથે, યસ્નાઘય વહુમાઘય,
દનઓઘાઘય કસસ્તયએય, સાવહુએ
વીસ્યાઘય અષઓને અષહે રથે, યસ્ના-
ઘય વહુમાઘય, દનઓઘાઘય કસસ્તયએય.
(ખીજી જ ગેહ હોય તે પટે) સ્વઓપહે
અખેહે, તખમહે તનુમાથહે, દરપિ-દ્રઓશ,
આહુઘર્યેહે, દનઓઘ યસ્નાઘય વહુમાઘય
દનઓઘાઘય કસસ્તયએય. યથા અહૂ
વઘર્યો જઓતા કા મે ઝૂતે, અથા રતુશ
અષાતચિત હય, કા અષવ વીધ્વાઓ
ઝઓતૂ, યથા અહૂ વઘર્યો ૧).

(કરદો ૧ લો) ફરાજ સતાયમ, હરવે-
 વેસ્પ હુમત હુખ્ત ફિરશત, ૫ મનશને
 ગવશને કુનશને, અવાજ સતાયમ, હર-
 વેસ્પય દુશમત દુજીખ્ત દુજવરશત,
 અજ મનશને ગવશને કુનશને. અવર-
 ગીરશની દોહોમ, હરવેસ્પ હુમત હુખ્ત
 ફિરશત, ૫ મનશને ગવશને કુનશને, કુ
 કરફે કુનમ. બહોલશની દોહોમ, હરવેસ્પ
 દુશમત દુજીખ્ત દુજવરશત. અજ
 મનશને ગવશને કુનશને, કુ ગુનાહ નકુનમ.
 ફાજ ઓએ શુમા રાદોહોમ, કે અમેશા-
 સંપદ હોદ, યજશને ઓ ન્યાયશને, ફાજ
 ૫ મનશને, ફાજ ૫ ગવશને, ફાજ ૫
 કુનશને, ફાજ ૫ અહો ફાજ પતન, ફાજ
 ૫ આનેચ્છ ઇન ખેશ જાન તનો જાન નામ
 રવાન. જુન ખર ખાસ્ત ઇમ હરેત,
 ૫ ખેશીએ યજદાન દાર હોમ. ૫ ખેશીએ

યજ્ઞદાન દાશતન અએ બહોદ, કુ અગર
 તશ અંજં રસદ, કે ધન તન રવાનરા
 બેઆવાયદ દાદન બદેહમ. સતાયમ
 અપહી પહેહુમ, નગુનમ દેવાંન. પ
 નેકીએ દાદાર અહુરમજદ સેપાસદાર-
 હોમ. પ પેત્યાર અનાઝ અંજ ગનામીનો
 અવર મદ, ઉમેદે રસ્તાખીજરા, પદશ-
 ખોરસંદ હુમદાસ્તાન હોમ. દીને અહુર-
 મજદ, દાદે જરથુશત, રસ્તએ કારન,
 કર્દે પોઝરયો દકેશાન પ દસ્તુર-દારહોમ
 આં જાદેરા અંજ ગુનાહુ પ પતેત હોમ,
 પ પતેત હોમ અંજ ગુનાહુ.

(કરદો ૨ જો) કેા મરદુમાન ઓ યુન,
 શાયદ બુદન, યાઓ મન ઓ યુન બુદ
 એસ્તેદ. પેશ ઓએ ચેહુર અંદા, પસ
 ઓએ ચેહુરપેશ, યદશાન અંદર જસ્ત
 એસ્તેદ, અંજ સે સઓષા-વરનાંમ ગુનાહુ,

ઔજ આંન નીતૂમ ગુનાહ, અંદા હજારાંન
હજાર મર્ગરજાન, અંદ અંદ ગેઓશ
હસ્ત શાયદ બુદન, પનાંમે ચેશત, હરવે-
સ્થ દુશ્મત દુશ્મત દુશ્મત, મેમ
પરાએ કસાંનરા, યાઓ કસાંન પરાએ
મનરા, યાઓ ગુનાહકારી પ મનરા,
કસો ગુનાહ ઓ બુન બુદ એસ્તેદ, ઔજ
આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની,
તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆની,
ઓએ અવાખશ પશેમાન, પસે ગવશની
પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ ઔજ
ગુનાહ .

(કરદો ૩ જો) ઇન અંદ આખો પાયે
ગુનાહ નાંમ . ચુન હુનદરખત, મેદયો
સાસ્ત, અંદરજકરમાન, અઓદયો-જદ,
કામદયો-જદ, આગરકૂત-ગુનાહ. અવા
વસ્શત-ગુનાહ, અરેદશ-ગુનાહ, અરે-

ગુનાહ , બાળએ-ગુનાહ , યાતુ-ગુનાહ ,
 તન્વલ ગાન-ગુનાહ , મર્ગરજન-ગુનાહ
 અવસોશગેરાન-ગુનાહ , જોહે-મર્જ-
 ગુનાહ , દર્શતાન મર્જ-ગુનાહ , કુન મર્જ-
 ગુનાહ , અવારન-મર્જશની, શોએથ
 ગુનાહ-સેશની, ગુનાહે રવાંની, ગુનાહ
 હુમીમાલાંન , ગુનાહયો-પુલ-શહોદ. વક્ષે
 વખશાંન વક્ષે ગુનાહ, ગુનાહ અંજ ગુનાહ,
 અવર આખો ગુનાહ, કો મર્દમ આ બુન
 શાયદ બુદન , ગજસ્તેહ , ગનામીનો દર-
 વંદ , પ પેતીઆરે દામાને અહુરમજદ
 દ્રાજ કરનીદ . અહુરમજદ ખોદાએ,
 ગુનાહ અંદર દીન પેદા બેકરદ. ગોહાને
 પોહર્યોદકેશાંન , ગુનાહ દાશત એસ્તેદ.
 મનશની પીશે દાદાર અહુરમજદ, મીનો
 યાંન ગેથ્યાંન મેહેસ્ત , પીશે અમ્શા-
 સ્પંદાન , પીશે મેહુર સરોશરશને, પીશે
 આતશ બરસમ હોમ , પીશે દીન રવાંને

ખેશ, પીશે રદ્દ હસ્તુરે દીની. પીશે ઓઐ
ગવેહ મદ્દ એસ્તેદ્. ઍજ આંન ગુનાહ
મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ
રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆની, ઓખે
અવાખ્શ પશેમાન, પસે ગવશની પ
પતેત હોમ, પ પતેત હોમ ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૪ થો) અંદર પેદ માદ્, ખોહ
ખેરાદ્, જનઓ કરજદ્, શોએ સાલાર,
ખેશ નજદીક, હમ-ગેહાંનીઆન, હમ-
ખાસ્તગાન, હમ-સાઅંગાંન, હમ શેહ-
રયાંન, પ ઇરમાનીઆં જસ્ત પહર
અદાદીહા ચુનમન અંદર ગુનેહગાર બુદ્
એસ્તેદ્ હોમ. ઍજઆંન ગુનાહ મન-
શની ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની
ગેથી ઓ મીનોઆની, ઓખે અવાખ્શ
પશેમાન, પસેગવશની પ પતેત હોમ,
પ પતેત હોમ, ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૫ મો) હેહેર નસા ખુરશની,
 હેહેર નસા જોએશની, હેહેર નસા ઓએ
 આવ ઓ આતશ ધોરદન. યા આવ
 ઓ આતશ હેહેર નસા ધોરદન,
 અવસ્તા પચ મનશની ન ગોકૂતન, મોએ
 નાખુન દંદાંન ફરેશ, દસ્તે શવીન, ઓ
 અવર હુરચે પદર હેહેર નસા, ચૂન મન
 અંદર ગુનેહગાર બુદ એસ્તેહ હોમ.
 અંજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની
 કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથીઓ
 મીનોઆંની, ઓએ અવાપશ પશેમાન,
 પસે ગવશની ૫ પતેત હોમ, ૫ પતેત
 હોમ અંજ ગુનાહ.

(કરદો ૬ થો) કુ કામે દાદાર અહુર-
 મજદ બુદ, ઓએમ આવાયસ્ત મની-
 દન ઓએમ ન મનીદ. ઓએમ આવા
 યસ્ત ગુફતન ઓએમ ન ગુફત. ઓએમ

આવાયસ્ત કર્દન ઓએમ ન કર્દ. ઍજ
આન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની,
તની ઓ રવાની ગેથી ઓ મીનોઆની,
ઓએ અવાખશ પશેમાન, પસે ગવશની
પ પતેત હોમ, પ પતેત હોમ ઍજ ગુનાહ.

(કર્દો ૭ મો) કુકામે આહોરેમન બુદ,
ઓએમ ન આવાયસ્ત મનીદન ઓએમ
મનીદ, ઓએમ ન આવાયસ્ત ગુફતન
ઓએમ ગુફત, ઓએમ ન આવાયસ્ત
કર્દન ઓએમ કર્દ. ઍજ આન ગુનાહ
મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ
રવાની ગેથી ઓ મીનોઆની, ઓએ
અવાખશ પશેમાન, પસે ગવશની પ
પતેત હોમ, પ પતેત હોમ ઍજ ગુનાહ.

(કર્દો ૮ મો) ઍજ હુમોઇન હુરઆઇન
ગુનાહ, હુર આઇન મરગરજાન હુર
આઇન ફરદ માન્દ, હુર આઇન માનીદ

હર આધન ગુનાહુ અંજ ગુનાહુ, ઓ-
એમ અંદર અહુરમજદ મરદુમ, મર-
દુમ સરદગાંન જસત, ૫ પતેત હોમ.

અંજ હુમોધન હર આધન ગુનાહુ,
હર આધન મરગરજાંન, હર આધન
કેરદ માંદ, હરઆધન માંનીદ, હર
આધન ગુનાહુ અંજ ગુનાહુ; ઓએમ
અંદર અહુમન ગાઓ ગોસ્પંદ, ગોસ્પંદ
સરદગાંન જસત, ૫ પતેત હોમ.

અંજ હુમોધન હરઆધન ગુનાહુ, હર
આધન મરગરજાંન, હર આધન કેરદ
માંદ, હર આધન માંનીદ, હર આધન
ગુનાહુ અંજ ગુનાહુ; ઓએમ અંદર
અરદીએહેશત આતશ, આતશ સરદગાંન
જસત, ૫ પતેત હોમ.

અંજ હુમોધન હરઆધન ગુનાહુ,
હરઆધન મરગરજાંન, હર આધન કેરદ
માંદ, હર આધન માંનીદ, હર આધન

ગુનાહુ અંજ ગુનાહુ ; ઓએમ અંદર
શેહેરેવર અયોખશસ્ત, અયોખશસ્ત
સરદગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

અંજ હુમોધન હર આધન ગુનાહુ,
હર આધન મરગરજાંન, હર આધન
ફરદ માંદ, હર આધન માનીદ, હર
આધન ગુનાહુ અંજ ગુનાહુ, ઓએમ
અંદર સપેનદારમદ જમીન, જમીન
સરદગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

અંજ હુમોધન હર આધન ગુનાહુ, હર
આધન મરગરજાંન, હર આધન ફરદ
માંદ, હર આધન માનીદ, હર આધન
ગુનાહુ અંજ ગુનાહુ. ઓએમ અંદર
ખોરદાદ આવ, આવ તોખમગાંન જસ્ત,
પ પતેત હોમ.

અંજ હુમોધન હર આધન ગુનાહુ,
હર આધન મરગરજાંન, હર આધન
ફરદ માંદ, હર આધન માનીદ, હર

આધન ગુનાહુ અંજ ગુનાહુ. ઓએમ
અંદર અમરદાદ ઉરવર, ઉરવર સરદેગાંન
જસ્ત, ૫ પતેત હોમ.

અંજ હોમેધન હર આધન ગુનાહુ, હર
આધન મરગરજાંન, હર આધન ફરદ માંદ,
હર આધન માનીદ. હર આધન ગુનાહુ
અંજ ગુનાહુ. ઓએમ અંદર દાંમે અહુર-
મજદ જસ્ત, ચુન સતર માહુ ઓ
ખોરશેદ, આતશે સોહર સોજત, સગ,
વએ, ગોસ્પદે પંજઆધન. ઓ અવરે
ગવેહે દેહેશનાંન, ધન અહુરમજદ ખેશ,
ચુન અંદર્ગ જમીન ઓ આસ્માન ચુન
મન અંદર ગુનેહગાર બુદ એસ્તેદ હોમ.
અંજ આંન ગુનાહુ મનશની ગવશની
કુનશની, તનીઓ રવાની ગથી ઓ
મીનોઆની, ઓખે અવાજશ પશેમાન,
પસે ગવશની ૫ પતેત હોમ, ૫ પતેત
હોમ અંજ ગુનાહુ.

(કરદો ૯ મો) સતર-શેકશની, ખચ્ચેતુદથ
વસોવશની, દુદેએ વેહાંન વસોવશની,
ગાહામખાર ફરવરદ્યાંન, હોમ દરન,
હોશફરીદ્યજદ્યાંન નેહાદ, આ પદીરશત
રપિથવેન ફરદમ, રોકે વદરદગાંન ચુન
મન આવાયસ્ત યશતન, ઓએમ ન
યશત. ઔજ આંન ગુનાહ મનશની
ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની ગથી
ઓ મીનોઆંની, ઓએ અવાજશ પશે-
માન, પસે ગવશની પ પતેત હોમ,
પ પતેત હોમ ઔજ ગનાહ.

(કરદો ૧૦ મો) અવર મનશની, તર-
મનશની, આજૂરી પંદી, ખશમઘની,
અર્શઘની, વદ્યશમી, સૂર્યશમી, વદન-
ગીરશની. ખોરદકનગીરશની, નગીરાઈ
પંદી, ખુદશાહી, અસગેહાંની. સપોજ-
ગારી, વરની ગુમાની, આશમોઈ, જોર-ગ

વાહી, દરોગદાવરી, ઓજદીસ્ત પરસ્તી,
 કોશાદ દવારશની, બરહેને દવારશની,
 અવેમોગ-દવારશની, દરાંયાંન બેએશની,
 દરાંયાંન બોરશની, દૂજદી ગદહી, જેહી
 બાદુધ બાદુપરસ્તી. રોસ્પી રોસ્પીબારગી,
 ગવહે પએતી, ગવહે વનીદી, શીનમોઇ.
 ઓ અવરે હુર આઇન ગુનાહ, ઓ પ
 ઇન પતેતી હોશમોરદ, આન ન હોશ-
 મોરદ, આન દાંનેસ્ત, આંન ન દાંનેસ્ત.
 આંનઅંગર્દ, આંન ન અંગર્દ સ્વઓશાદા
 વેરેજયા, પીશ રદ દસ્તૂરે દીની, આવાયસ્ત
 ગરજીદન, ઓએમ ન ગરજીદ. અંજ
 આંન ગુનાહ, મનશની ગવશની કુનશની,
 તની રવાની ગેતી ઓ મીનોઆની, ઓખે
 અવાજશ પશોમાન, પસેગવશની પ પતેત
 હોમ, પ પતેત હોમ અંજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૧ મો) કુ અગર કસાંન
પતેતી પદીરકૂત હોમ, ઓએમ ન કર
દો-હોમ, ઇશાંન રવાંનરા, દુશખારી મદ,
યદશાંન જાદેહરા, હર યક જુદ જુદરા,
મનશની ગવશની કુનશની, તનીઓ રવાંની
ગેતી ઓ મીનોઆની, ઓએ અવાજશ
પશેમાન, પસેગવશની પ પતેત હોમ;
પ પતેત હોમ અંજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૨ મો) પ આંન દીન દસ્તુર
એસ્ત-હોમ, ઇન અહુરમજદ, કરથોશત
આશત, કરથોશત ઓએ ગુશતાસ્પ. પ
યેવંદ આદરખાદ મારાસ્પંદાંન મદ.
પદશ પસાખત, કરદ ઓખત. અશહી
વેહ રવાંને દુશારમરા, આવાયશનીતર
વેહશનો હોમ. પજીવંદીએ જાન,
આસ્તૂઆંન હોમ હુમત પ મનશને,
આસ્તૂઆંન હોમ હૂખત પ ગવશને,
આસ્તૂઆંન હોમ ફેરશત પ કુનશને.

આસ્તૂઆંન હોમ પ ગવેણ દીને માજ-
 દયસ્નાંન, હુમા કરેકેહા હુમદાસ્તાન
 હોમ, અંજ હુમા ગુનાહીઆ જુદ-
 દાસ્તાંન હોમ. પતેકી સેપાસદાર હોમ.
 અંજ અનાઇ ખોરસંદ હોમ. પૂલ
 પાદકેરાહ, અંદ દરોશ, તોજશને તાવાંન
 દીન, પાદ કરાહે સે શખ પંજાહ-હકૂત
 સાલ, પદશ ખોરસંદ હુમદાસ્તાંન હોમ.
 ઉધમ કરેહ હોમ ધન પતેતી, ગુજર્ગ ઉમેદ
 કેરકેરા, ગેરાંન બીમે દાજખૂરા, અશાહી
 વેહ રવાન દૂશારમરા, પ ધન મનશને
 કરેહ હોમ. કુકાર કરેકે, મન અંદાન
 કદી, આંચે નૂ કૂનમ, હુમા એસ્તશને
 કરેકેરા, ગુજરશને ગુનાહરા, ખોખત
 રવાંનરા અગર માંદે બહોદ, કે ગુનાહે
 મન તોખત ન બહોદ. પાદ કરાહે સે શખ,
 આંનહીયા પદશ ખોરસંદ, હુમ દાસ્તાંન
 હોમ.

હમં કરમાએમ અષમ વાહુ યેગુદીર
શની, પતેતી પીશ અંજ યેગુદીરશની. પસ
ગુદરદ મન, મન જાદેહરા અંજ ગુનાહ,
પ પતેત બહોદ. સંદાશ ગેથોફરીદ કર-
માયદ. કરમુદાર ખાહિશની હમદાસતાંન
હોમ, અહુરમજદ ખેશ હોમ, અહુર-
મજદ દહમાને કુનમ, અશાહી સતાએમ.

ઉમ ગીરફતે-હોમ, હરવેસ્પ હુમત
હૂખત ફૂરશત, પ મનશને ગવશને કુનશને;
બહોલશની દહોમ, હરવેસ્પ દુશમત
દુજૂખત દુજવરશત, અંજ મનશને ગવ
શને કુનશને. ઉમ ગીરફતે-હોમ, હર-
વેસ્પ હુમત હૂખત ફૂરશત, પ મનશને
ગવશને કુનશને. બહોલશની દહોમ,
હરવેસ્પ દુશમત દુજૂખત દુજવરશત,
અંજ મનશને ગવશને કુનશને. ઉમ
ગીરફતેહોમ, હરવેસ્પ હુમત હૂખત

ધૈરશત, પ મનશનં ગવશનં કુનશનં.
 બહેલશની દહોમ, હરવેસ્પ દુશમત
 દુજૂપ્ત દુજવરશત, ઔજ મનશનં ગવ-
 શનં કુનશનં, ઉધમ ગીરકૂત હોમ. હર-
 વેસ્પ રાહે રાસ્તી ફરાફન. બેહેલશની
 દહોમ, હરવેસ્પ રાહે અરાસ્તી અવા-
 ફન. ગના શીકસ્ત, અહુરમજદ, બેહ
 અવજૂન સ્તઝામિ અષમ. અષમ વાહુ
 ૧). કસ્તુયે હુમતોધબ્યસ્યા હૂપ્તોધબ્ય-
 સ્યા ધૈરશતોધબ્યસ્યા, માંધવોધબ્યસ્યા
 વર્ષધવોધબ્યસ્યા વરશત્વોધબ્યસ્યા, અધ-
 બિગધર્યા દધથે, વીર્યા હુમતાયા
 હૂપ્તાયા ધૈરશતાયા, પધતિરિચ્યા દધથે,
 વીર્યા દુશમતાયા દુજૂપ્તાયા દુજવર-
 શતાયા. ફરા વે રાહી અમૈષાસ્પેન્તા,
 યસ્નેમ્યા વહુમૈમ્યા ફરા મનફહા ફરા
 વચફહા ફરા બ્યઝાથના, ફરા અફહુયા,
 ફરા તન્વસ્વીત ખપ્યાઝા ઉશતનૈમ.

સ્તઓમી અર્ષમ . અર્ષમ વૌહૂ ૧). યથા
અહૂ વઘરયો (૨૧) અર્ષમ વૌહૂ (૧૨).
યથા અહૂ વઘરયો (૨) યસ્નમય વહુ-
મમય, અઓજસ્ય જવર્ય આફ્રીનામિ.
સઓપહે અપ્યેહે, તપમહે તનુ-માંથહે,
દર્ષિ-દ્રઓશ આહૂધર્યેહે. અર્ષમ વૌહૂ ૧.

અહુમાધ રઓશ્ય, -હુજહુરમ, -જસમે
અવહુહે મજદ, કેરે મોજદ. અર્ષમ
વૌહૂ (૧).

(પતેત પશેમાનીનો સાર.)

સઘળા લલા વિચાર, વચન અને કામોની હું વખાણ
કરું છું તથા તેઓને હું અખતીઆર કરું છું અને સઘળા
ખુરા વિચાર, વચન અને કામોને હું ધિક્કારું છું તથા તજ
દેઉં છું. મારી પાસે જેવી કાંઈ હોલત અને પુંજ છે તે
મને ખોદાએ આપેલી છે એમ હું સમજું છું. અગરને
મારાં રવાનના કાયદાને માટે એ બધી ચીજો આપી દેવી
પડે તો હું ખુશીથી આપીશ.

મારાં માળાપ, લાઇ ખેન, સગાં, ઉસ્તાદ, હોસ્તદાર,
વડાં, પારોશીઓ અને લાગીયાઓ તેમજ ગેઠરીઓ અને

હાય હેઠલનાં સાથે જો મેં કાંઈ નાલાયક ચાલ ચલાવી હોય તો તેથી તોખા કરીને દુર રહેવાની કબુલાત હું આપું છું.

દાદાર હોરમજદની મરજી પ્રમાણેના વિચાર, વચન અને કામો જો મારાથી નહીં થયાં હોય અને નાપાક હોરેમનની મરજી પ્રમાણે વિચાર, વચન અને કામો થયાં હોય તો તે માટે પતેત કરી પશ્ચાતાપ કરું છું.

ઓ ખોદા તારી લલી પેદાયશોના કોઈખી માણસ, પશુ, પંખી વગેરેને મેં દુખ દીધું હોય તથા માણસ જાતના ઉપયોગમાં આવતી વસ્તુઓ, જેવી કે આતશ, પાણી, વનસ્પતી અને ખનીજ પદાર્થ એઓને મેં ખરાબ અને નાપાક કીધી હોય તો તે બધા ગુનાહને માટે પશ્ચાતાપ કરી માંફી માગું છું, બધી જાતના ગુનાહો જેવા કે જીંદાઈ, ચોરી, જીલ્મત, કોઈની મસ્કરી, અદેખાઈ, લોભ, જીદું અથસમણ, પવિત્ર પાણીમાં નસો નાખવો, ઉઘાડે પગે અને કુસ્તી બાંધ્યા વગર ફરવું, બાજ ધરીયા વગર ખાનું ખાવું એ વગેરે દીનના હોકમોનો જો કાંઈ મારાથી અનાદર થયો હોય તો તે ગુનાહથી પતેત કરી પાછો કરું છું.

જે દીન દાદાર હોરમજદે અશો જરથોશતને શિખવી, અશો જરથોશતે કએ ગુશતારપને શિખવી તથા જે દીનને આદરખાહ મારારપદે પાછી સજવન કીધી તે દીન ઉપર હું ઉક્તવાર છું.

દીનનો કલમો અવસ્તા ભાષામાં. ૧૨૯

દીનનો કલમો અવસ્તા ભાષામાં.

નામસ્મી દ્યેવો, કવરાને મજદયસ્નો
જરથુશત્રિશ, વીદ્યેવો અહુર-તક્યેવો,
સ્તઝ્મોતા અમૈપનાંમ સ્પેન્તનામ, યશતા
અમૈપનાંમ સ્પેન્તનાંમ. અહુરામ મજદામ
વહ્લુવે વૌહમઝદે, વીસ્પા વૌહ ચિનહ્મી,
અપાઉને રઝેવઝતે ખરૈનહ્લિહ્મતે. યાજ્ઞ
ચીચા વહિશતા, યેહ્લે ગાઉશ, યેહ્લે
અપૈમ યેહ્લે રઝ્મોચાઝ્મો, યેહ્લે
રઝ્મોચેખીશ, રોઝથ્વેન ખાથા.

સ્પેન્તાંમ આરમઝતીમ વહ્લિહ્મીમ વૌરૈને,
હા મોઝ અસ્તૂ, ઉસ્ ગેઉશ સ્તુયે, તાયા-
અતયા હજહ્લતયા, ઉસ્ મજદયસ્નનામ
વીસાંમ, જયાનયઝેચા વીવાપતયા.

ફેરા મનઝેઝઝે રાઝ્મોહ્લે, વસેયામ-
તીમ વસે-પઝતીમ, યાઝશ ઉપઝરી આય

૧૩૦ દીનનો કલમે અવસ્તા લાપામાં.

જાંમાં ગઝાળીશ બ્યેન્તી. નેમફહા અપાધ
ઉજદાતા, પધતી અવત સ્તુયે. નોધત
અહાત આજયાઝાનીમ, નોધત વીવાપેમ,
દતા માજદયસ્નીશ અઝાધ વીસો, નોધત
અસ્તો, નોધત ઉશતાનહે ચિન્માની.

વી દઝેવાધશ અઘાધશ, અવફહુશ
અનરેતાધશ, અકો-દાળીશ સરેમ ઝૂયે.
હાતાંમ દઝાળિશતાધશ, હાતાંમ પઝા-
પિશતાધશ, હાતાંમ અવફહુતમાધશ.
વી દઝેવાધશ વી દઝેવવતળીશ, વી
યાતુશ વી યાતુમતળીશ, વી કહ્યાચીત
હાતાંમ આતરાધશ, વી મનેળીશ, વી
વચેળીશ, વી બ્યઝાથનાધશ; વીચિ
આધશ, વી જી અના સરેમ ઝૂયે, યથના
દ્રઝવાતા રાંખયન્તા.

અથા અથા ચોધત અહુરો મજદાઝા
જરશુરમેમ, અથા કાયએતા. વીસ્પએપૂ

ફેરબનએપૂ, વીરપએપૂ હંજમનએપૂ,
યાઇશ અપેરેસયતેમ મજદાઓસ્ત્યા
જરથુશત્રસ્ત્યા.

અથા અથા ચોઇત્ જરથુશત્રો, દએ-
વાઇશ સરેમ વ્યાઝવીતા. વીરપએપૂ
ફેરબનએપૂ, વીરપએપૂ હંજમનએપૂ.
યાઇશ અપેરેસયતેમ મજદાઓસ્ત્યા જર-
થુશત્રસ્ત્યા. અથા અઝમચીત્ યો મજદ-
યસ્નો જરથુશત્રિશ, દએવાઇશ સરેમ
વીઝુયે, યથા અનાઇશ વ્યાઝવીતા ચે
અષવા જરથુશત્રો. યાવરનાઓ આપો,
યા વરનાઓ ઉર્વરાઓ, યા વરના ગાઉશ
હુધાઓ, યા વરનો અહુરો મજદાઓ,
ચે ગાંમ દધા ચે નરેમ અષવર્નમ. યા
વરનો અસ જરથુશત્રો, યાવરેનો કવા
વીશતાસ્પો, યાવરેના કપઓશત્રા જામા-
સ્પા. યાવરેનો કસ્ચીત્ સઓખ્યન્તાંમ,

૧૩૨ દીનનો કલમો અવસ્તા ભાષામાં.

હૃદય-વૈરજાંમ અપચ્છાનાંમ, તાવરે-
નાયા ત્વચ્છાયા. મજ્જદયસ્તો અહ્મી
મજ્જદયસ્તો જરથુશત્રિશ, ક્વરાને આસ્તુ
તસ્યા ક્વરેતસ્યા. આસ્તુયે હુમત્તમ મનો,
આસ્તુયે હૂખત્તમ વચો, આસ્તુયે હૃશત્તમ
બ્યચ્છાથનમ. આસ્તુયે દચ્છેનાંમ વહ્ઉહીમ
માજ્જદયસ્તીમ, ક્વસ્પાયચ્છાખંધાંમ નિધા-
સ્તનઠથીપ્પમ, ખચ્છેત્વદથાંમ અપચ્છાનીમ યા
હાધતિનામયા ખૂચ્છેઘન્તિનાંમયા, મજ્જિશ-
તાયા. વહિશતાયા, સ્વચ્છેશતાયા, યા
આહુરિશ જરથુશત્રિશ. અહુરાઘ મજ્જ-
દાઘ વીસ્પા વૌહ ચિનહ્મી. અચ્છેપા અસ્તી
દચ્છેનયાચ્છા માજ્જદયસ્તોઘશ આસ્તૂઘતિશ.
અપ્પમ વૌહ ૧).

(અવસ્તા ભાષાના દીનના કલમાનો સાર.)

હું એકલા એકજ ખોદાની ખંઠગી કરનાર અને તેનેજ
સર્વ ચીજનો પેદા કરનાર સમજું છું. મારો ધર્મ મજ્જ-
દયસ્તી છે અને હું દેવ પરસ્તીને ધીકારું છું.

દીનનો કલમે અવસ્તા ભાષામાં. ૧૩૩

દરેક કામમાં સહયતા રાખવાની કબુલાત હું આપું છું. મારા જીવનભાઈઓ ઉપર આવી પડતી આફતમાંથી તેઓને બચાવી લેવાની મારી ફરજ હું સમજું છું.

જીવન અને પાપી માણસની સત્તા હું કબુલ રાખતો નથી. ગલીચાઈ અને અસ્વચ્છતાને ધીકારું છું. અશો જરથોશતને મારા ગુરૂ તરીકે ગણું છું.

ઢાઢાર હોરમજદ, પેગમ્બર જરથોશત, શાહ ગુસ્તાસપ, ફરશેસ્ત્ર અને જામાસપ તથા બીજા એવાજ સાચા માણસોને પગલે ચાલવાની હું કબુલાત આપું છું.

નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામોની હું વખાણ કરું છું. મજદયરની દીન ઉપર ઉશતવાર છું. કારણ કે એ મજદયરની દીન બીજી સઘળી દીનો કરતાં શરેષ્ઠ છે. પાક ખોદાએ આપણાં જીવનને કાળે એ દીન અશો જરથોશત પાસે મોકલાવી છે માટે એ દીનનાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોશિશ કરીશ.

૧૩૪ દીનનો કલમો પાજંદ જખાનમાં.

દીનનો કલમો પાજંદ જખાનમાં.

બ નાંમે યજ્ઞદે બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયશ-
ગરે મેહેરખાંન. રક્ષિશતયાઓ ચિસ્ત-
યાઓ, મજ્જદયાતયાઓ અપઓન્યાઓ,
દબ્બેનયાઓ વજ્જુયાઓ માજ્જદયસનોઘશ,
દીન બેહુ રાસ્ત વદરોસ્ત, કે ખોદાએ
બરખેલ્ક ફીરસ્તાદે ધન હુસ્ત, કે કરતો-
શત અસોરદે હુસ્ત, દીન દીને કરતોશત,
દીને અહુરમજ્જદ, દાદે કરતોશત સિપત-
માન. અપઓને અપ્પમ વાંદૂ. (૧)
(ત્રણ વાર પઢવું.)

(પાજંદ જખાનના દીનના કલમાનો સાર.)

લક્ષી મજ્જદયસ્તી દીન કે જે એકલા હોરમજ્જદની
પરસ્તેશ કરવા શિખવે છે તેની વખાણ હોજે, એ લક્ષી
અને સાચી દીન ખોદાએ લોકોનાં લલનિ માટે અરો જર-
થોસ્ત પાસે મોકલી છે. એ દિન હોરમજ્જદી તથા જરથોસ્તી
છે તેની ઉપર હું બેશક અને બેશુમાન છું.

નમસ્કાર ચેરાગૂનો.

દનઔઘ અહુરહે મજદાઔ. અર્ધમ
 વૌહુ ૧); ૫ નામે યજ્ઞદાંત અહુરમજદ
 ખોદાએ અવજૂની, ગોરજે ખોરેણ અવ-
 જાયાદ. આતશ દાદગાણ આદર ફેરા.
 ઔજ હુમા ગુનાણ, પતેત પશેમાનઔમ
 ઔજ હુરવસ્તીન, દુશમત દુજૂપ્ત
 દુજવરેશત, મેમ ૫ ગેતી મનીદ, ઉધમ
 ગુફત, ઉધમ કદ્દ, ઉધમ જસ્ત, ઉધમ
 ખૂન બુદ એસ્તેદ. ઔજ આન ગુનાણ
 મનશની ગવશની કુનશની, તની ઔ
 રવાંની, ગેથી ઔ મીનો આંની, ઔખે
 અવાક્ષ પશેમાન, પસે ગવશની
 ૫ પતેત હોમ. (સર ઝોંકાવતાં બાણુવું)
 ૨ દનઔઘ અહુરહે મજદાઔ. નમ
 સેતે આતર્શ મજદાઔ અહુરહે, હુ ધાઔ

મજિશ્ત યજ્ઞત. અર્ષમ વાહુ ૧
 (ત્રણ વાર પઢવું) અહુમાધ રચેશ્ય,
 હજહુરેમ, જસમે અવહુહે મજદ,
 ઉરેદે મોજદ. અર્ષમ વાહુ ૧.

(ચેરાગના નમસ્કારનો સાર.)

હાદાર હોરમજદને ખુશાલ કરું છું. હોરમજદના આતશને
 હું નમન કરું છું અને તમામ ગુનાહથી પરતાવો કરું છું.

બાજ જમવાની.

બ નામે યજ્ઞદે બક્ષાયન્દેહુ બક્ષા
 યશગરે મેહુરબાન. અહુરમજદ ખોદાએ,
 મથા આત યજ્ઞમદે અહુરેમ મજદાંમ,
 યે ગાંમ્યા અર્ષમ્યા દાત, અપસ્યા દાત
 ઉર્વરાઓસ્યા વહુઉહીશ, રઓઆઓસ્યા
 દાત, બૂમીમ્યા વીસ્પાયા વાહુ. અર્ષમ
 વાહુ ૩).

(જમવાની આજનો સાર.)

જે નીચામત ખાણું મને મલ્યું છે તે માટે દાદાર
હોરમજદનાં હું સુકરાનાં કઈં છું. જેણે અનાજ પાણી,
વનસ્પતી વગેરે આપણાં ખોરાકને સાઈં ઉત્પન્ન કીધું. જે
માટે આએ જગોએ તેનો આભાર માનું છું.

દોઆ તંદરોસ્તી.

બ નાંમે યજ્ઞદે, બક્ષાયન્દેહ, બક્ષા-
યશગરે મેહુરખાંન્. યથા અહૂ વધર્યો ર).

તન્-દરોસ્તી-દેર-જીવશની આવાયદ,
ખોરેહ અંઘદ અપહીદાર, યજ્ઞદાંને મીનો
યાંન્ યજ્ઞદાંને ગેથ્યાંન્, હુકૂત અમ્પાસ્પ
ન્દાંન્, મ્યજ્ઞદ રોશાન્ હુમ્ ઘેરસાદ. ઇન્
દોઆયાંન્ બાદ, ઇન્ ખુઆહાંન્ બાદ.
હુમ્ અન્દરે કસાંન્ રા, કરથુશતી દીન્
શાદબાદ, અએધૂન્ બાદ, યા-બારી-
ખોદા! ખોદાવદે આલમ રા, હુમા અન્-

જીમન રા (ફલાંનારા) (આ જગોએ જે જીવતાં
 માણસોની નૈયતે ભણે તેઓનું નામ લેવું) આ ફર-
 જન્દાન હુજર સાલ દર બેદાર, શાદ બેદાર,
 તન-દરોસ્ત બેદાર, અએધૂન બેદાર,
 બર સરે અરજન્યાંન, સાલહાએ ખીસ્ત્યાર,
 વકરનહાએ ખીશુમાર, બાકી ઓપાયન્દ
 દાર, સદ હુજરાન હુજર આફ્રીન બાદ.
 સાલ ખોજસ્ત બાદ, રોજ ફરોખ બાદ,
 માહ મુબારક બાદ. ચન્દ સાલ ચન્દ રોજ
 ચન્દ માહ, ખીસ્ત્યાર સાલ અરજનીદાર,
 યજશન ઓ ન્યાએશન, ઓ રાદી ઓજોર
 બરશન. અશહીદાર અવર હુમા કારો
 કરફહા, તન-દરોસ્તી બાદ, નેકી બાદ
 ખૂખ બાદ, અએધૂન બાદ, અએધૂન
 તરજ બાદ; ૫ યજદાંન વ અમ્પાસ્પન્દાંન,
 કાંમે બાદ; ધનવાન, પુત્રવાન, આયુશ-

વાન, લક્ષ્મીવાન, વૃધીવાન, રોજીવાન,
શુકાંના દાદારયેક્ દીનયેક્, જરથુશ્ત ખર
હુક્, ખેશક્ ખેગુમાન હોમ પાક્ દીન
મજદયશની જરથુશ્ત સ્પિતમાન. અપ-
ઓને અષમ વોહૂ ૧).

(દોઆ તંદરોસ્તીનો સાર.)

ઓ ખોદા તું મને તંદરોસ્તી સાથની લાંબી જીંદગી
આપ, ઓ ઇબદ અને અમશારપંદો તમારાથી હું પવિત્રાઈ
અને સચ્ચાઈ મેળવું; માજદયશની દીનની આપ્તાદી અને
ચઢતી કળા હોજો. ઓ ખોદા મારા દોળાના લોકને તથા
અમારા રાજકર્તાને સદા કાયમ ખુશાલ અને તંદરોસ્ત
રાખ. અમારા રોજ માહ અને વરસ ખખ્તાવર થાઓ.
લાંબી મુદત મુધી અમારામાં સખાવતનો ઝરો વહેતો
થાઓ. અમારે ત્યાં ધન, દોલત, આયુશ અને પુત્રની
બુધી થાઓ. એકજ ખોદાને માનનારી પાક જરથોસ્તી દીન
ઉપરનું અમારું એકીન મજબુત થાઓ. જે પ્રમાણે જીંદગી
કરીને દુઆ માંગી છે તે પ્રમાણે આમીન થાઓ.

ત્રીસે રોજનાં નાંમ.

- ૧ દાદાર અહુરમજદ.
- ૨ બેહુમન અમપાસ્પંદ.
- ૩ અરદીબેહેશત અમપાસ્પંદ.
- ૪ શેહરીવર અમપાસ્પંદ.
- ૫ અસ્પંદારમદ અમપાસ્પંદ.
- ૬ ખુરદાદ અમપાસ્પંદ.
- ૭ અમેરદાદ અમપાસ્પંદ.
- ૮ દઝમે-પ-આદર દાદાર.
- ૯ આદર યજદ.
- ૧૦ આવાં યજદ.
- ૧૧ ખુરશીદ યજદ.
- ૧૨ માહુ યજદ.
- ૧૩ તેશતર તીર.
- ૧૪ ગોશ યજદ.
- ૧૫ દઝમે-પ-મેહર દાદાર.
- ૧૬ મેહર યજદ.

- ૧૭ સરોશ યજ્ઞદ્.
- ૧૮ રશને રાસ્ત યજ્ઞદ્.
- ૧૯ કર્કરોળ કર્કરદીન.
- ૨૦ બેહિરાંમ યજ્ઞદ્.
- ૨૧ મીનો રાંમ.
- ૨૨ ગવાદ્ યજ્ઞદ્.
- ૨૩ દ્યે-પ-દીન દાદાર.
- ૨૪ દીન યજ્ઞદ્.
- ૨૫ મીનો અશીશવંદ.
- ૨૬ આશતાદ્ યજ્ઞદ્.
- ૨૭ મીનો આસ્માન.
- ૨૮ જબ્યાદ્ યજ્ઞદ્.
- ૨૯ મીનો મારેસ્પંદ.
- ૩૦ મીનો અનરાંન.

આરે મહિનાનાં નામ.

- ૧ કર્કરોળ કર્કરદીન.
- ૨ અરદીબેહુશ્ત અમપાસ્પંદ.

- ૩ ખોરદાદ અમપાસ્પંદ.
- ૪ તેશતર તીર.
- ૫ અમરદાદ અમપાસ્પંદ.
- ૬ શેહરીવર અમપાસ્પંદ.
- ૭ મેહર યજદ.
- ૮ આવાં યજદ.
- ૯ આદર યજદ.
- ૧૦ દઝે દાદાર.
- ૧૧ બેહમન અમપાસ્પંદ.
- ૧૨ અસ્પંદારમદ અમપાસ્પંદ.

છ ગહમ્બારનાં નાંમ

- ૧ મઝેદીઝો કરેમ.
- ૨ મઝેદીઝો શહેમ.
- ૩ પઝેતેશહેમ.
- ૪ અયાઝેમ.
- ૫ મઝેદીઝારેમ.
- ૬ હમસ્પશમઝેદઝેમ.

પાંચ ગાથાનાં નાંમ.

અહુનવત, ઉશતવત, સ્પેન્તોમદ્,
વોહૂક્ષત્ર, વહિશ્તોઈશત.

હમકારાનાં નાંમ.

અહુરમજદ્, દઝે-પ-આદર, દઝે-પ-મેહુર,
દઝે-પ-દીન.

ઘેહુમન, માહુ, ગોશ, રાંમ.

અરદીઘેહુસ્ત, આદર, સરોશ, ઘેહેરાંમ.

શેહુરીવર,^૧ ખુર, મેહુર, આસ્માન,
અનેરાંન.

અસ્પંદારમદ્, આવાં, દીન, અરદ્,^૨
મારેસ્પંદ.

ખોરદાદ્, તીર, અરદાક્રવશ,^૩ ગોવાદ્,

અમરદાદ્, રશને, આસ્તાદ્, જમ્યાદ્.

ભાગ ૨ જો ધર્મજ્ઞાન.

ખોદા.

અવસ્તા—તા ચખ્ખેન્ગ થિવસ્તા હારો
અમળી અપા અમળી વચ્છેનહી
વીર્યા.^૧

સાર—પાક ખોદા પોતાની સઘળે ઠેકાણે હાજર
રહેલી આંખો વડે અધું જુએ છે.

સવાલ—તમેને કાણે પેદા કીધાં ?

જ૦—પાક ખોદાએ.

સ૦—ખોદાએ દુન્યામાં ખીજું શું શું પેદા
કીધું છે ?

જ૦—કુલે માણસ જાત, પશુ પક્ષી, સૂર્ય
આકાશ, જમીન, પહાડ, પર્વત અને
વનસ્પતી વગેરે દરેક ચીજ ખોદાએ
બનાવી છે.^૧

સ૦—ત્યારે આખી જગત ઉપર કોણની સત્તા
ચાલવી જોઈએ ?

જ૦—અલખત તેના બનાવનાર એકલા
ખોદાનીજ.^૨

સ૦—ખોદાએ દુન્યામાં તમોને શા વાસ્તે પેદા
કીધાં ?

જ૦—નેક અને સાચ્યાં કામો કરવા, ખુદરતને
અવલોકવા, તેનો અભ્યાસ કરવા, અને
તેનેથી થતા ફાયદા મેળવી બીજાંઓને
શિખવવા.

સ૦—ક્યાં કામો ખોદાને પસંદ છે ?

જ૦—પરોપકાર, દયા, સખાવત અને સચ્ચાઈ.
કારણ કે ખોદા પોતે પરોપકારી, દયાળુ,
સખી અને સાચ્યો છે.

સ૦—ખોદા પોતે પરોપકારી કેમ છે ?

જ૦—આએ દુન્યામાં તેણે જે જે પેદા કરીધું છે તે તેના પોતાના કાયદાને માટે નહીં પણ આપણા કાયદા અને પોપણને માટે છે તેથી આપણે જાણ્યે છીએ કે ખોદા પરોપકારી છે.

સ૦—ખોદા દયાળુ છે એમ તમે શા ઉપરથી કહેશો ?

જ૦—કારણ કે તે સાહેબ અજાણપણે થયલા ગુનાહની તોજેશ કરવાથી આપણને મારી બક્ષે છે.

સ૦—ખોદાની સખાવતો શી છે ?

જ૦—આપણને વાસ્તે અનાજ, પાણી, જમીન; ઢોરોને માટે ઘાસ ચારો તથા હવા, રોસણી વગેરે સઘળી નેઆમતોની બક્ષેશ તે સાહેબ આપણને આપે છે.^૧

સ૦—ખોદાતાલા સાચાંનો સાથી છે એ વિશે
અવસ્તામાં શું લખ્યું છે ?

જ૦—અવસ્તામાં કહે છે કે “સાચા રસ્તામાં
ખોદા રહે છે.” સાચ્યાઓ ઉપર તે પ્યાર
રાખે છે અને સચ્યાઇથી ચાલનારને તે
ખરો સુખી કરે છે.^૧

સ૦—શા માટે આપણે ખોદાથી ડરીને ચાલવું
જોઇએ ?

જ૦—કારણ કે તે આપણાં સઘળાં નેક અને
બદ કામો જીએ છે અને તે કામો પ્રમાણે
આપણને સુખ અથવા દુઃખ આપનાર છે.^૨

સ૦—સાચાં માણસને ખોદાથી ખીલવાનું કાંઇ
કારણ છે ?

જ૦—ના જી, કાંઇજ નહીં. સાચાં માણસે તો
જેમ એક બચ્ચું પોતાના બાપથી નચિંત
અને બેફિકર રહે તેમ ખોદા—કે જે

સર્વનો બાપ છે તેથી બીજવાનું કાંઈ કારણ નથી.

સ૦—આપણુ ઉપર કાંઈ દુઃખ અથવા આફત આવી પડે ત્યારે શું કરવું ?

જ૦—ખોદાને યાદ કરવો અને તેનીજ મદદ માંગવી અને જો તે દુઃખ આપણી પોતાની કાંઈ કસુરથી આવી પડ્યું હોય તો તેવું કામ ફરીને નહીં કરવું.

સ૦—ખોદા પાસે આપણે શું માગવું જોઈએ ?

જ૦—“ઓ ખોદા ! તું મને એવી બક્ષેશ કર કે જે બક્ષેશ મળ્યાથી માફ કહ્યાણ થતું હોય. કારણ કે મારે વાસ્તે શું સાફ છે તેનો જાણનાર તુંજ છે.”

સ૦—ખોદાનું અવસ્તા નામ અને અર્થ શું ?

જ૦—અહુરમઝ્દા એટલે સદા કાળ હસ્તી ધરાવનાર ઘણાં હદાપણવાળો સાહેબ.

સ૦—ખોદા ક્યાં છે ?

જ૦—ખોદા સઘળી જગાએ અને સર્વે ઠેકાણે હાજર છે. તે આપણાં જાહેર તેમજ છુપાં કામો પણ જુએ છે.^૧

સ૦—જ્યારે તે સાહેબ સઘળું જુએ છે અને જાણે છે ત્યારે આપણે કેવી રીતે ચાલવું ?

જ૦—આપણે કાંઈ ખોટું કામ કરવું નહીં ; કેમકે ખોદા તે જુએ છે અને તે માટે આપણને શિક્ષા કરશે.^૨

સ૦—ખોદાને તમો જોઈ શકતા નથી તો કેમ કહી શકો કે તે છે ?

જ૦—આએ દુન્યામાં તેણે બનાવેલી ઘણી નાદર ચીજો તેની હસ્તી સાબેત કરેછે.

સ૦—તે નાદર ચીજો તે કઈ ?

જ૦—સુરજ, ચંદ્ર, તારા, ઝાડ, પાહાડ, માણસ, જનાવર, હવા, રોશણી, આતશ, પાણી વગેરે.

સ૦—ઉપલી ચીજો ઉપરથી તમે ખોદાની હસ્તી કેમ સાબેત કરશો ?

જ૦—માણસ એક ખુરશી બનાવી શકશે પણ તે ખુરશી જે ઝાડનાં લાકડાંની હોય તે ઝાડને ઉત્પન્ન થવાનાં સાધનો પાણી, જમીન, ગરમી, હવા વગેરે કાણુ બનાવે છે ? માલી બી વાવે છે અને પાણી સીપે છે પણ પીળા પુટીને ઝાડ મોટું થાય છે તે કાણુ કરે છે ? શું એ બધું માણસથી થાય છે ? નહી. ત્યારે જે ચીજ માણસથી નહી બની શકે તેનો બનાવનાર માણસના કરતાં કાંઈ વધારે ડહાપણવાલો હોવો જોઈએ. તે આપણા ધર્મમાં જણાવ્યા પ્રમાણે ખોદા પોતે છે અને એ ઉપરથી ખોદાની હસ્તી સાબેત થાય છે.

જરથુસ્ત્ર.

અવસ્તા—અએમ્ મોઘ ઇદા વિસ્તો યે ન
અએવો સાસ્નાઓ ગૂષતા જર-
થુસ્ત્રો.^૧

સાર—(દાદાર હોરમજદ કહે છે કે) “ જોણે
એકલાએ મારી શિખામણો સાંભળી તથા
જે મને આ દુન્યામાં જણાયલો છે તે
સ્પેતમાન્ જરથોશત્ છે. ”

સવાલ—ધર્મજ્ઞાન આપનારને આપણે ક્યાં નામથી
ઓળખીએ છીએ ?

જવાબ—ધર્મશિક્ષક અથવા ધર્મગુર.

સ૦—આપણો સઉથી પહેલો ધર્મગુર કોણ ?

જ૦—પેગામ્બર અશે જરથોશત્.^૧

૧ યજ્ઞશને હા ૨૬, ક. ૮.

૨ ફરવરદીન યસ્ત ક. ૮૮.

સ૦—અશો જરથોશ્તને પેગાંમ્બર કેહવાનું કારણ શું ?

જ૦—કારણ કે એવણે કુદરતનો અભ્યાસ કરી ખોદાને પીછાંનીઆ અને મીનોઇ દુન્યામાંથી ખોદાના હોકમો આએ દુન્યામાં લઇ આવ્યા. પેગાંમ્બરનો અર્થ સંદેશો લાવનાર કરી થાય છે.

સ૦—અશો જરથોશ્ત કાણનો પેગાંમ્બર ?

જ૦—આખી દુન્યાનો—ખાસ કરીને ધરાંની માજદયસ્ત્રની પારસીઓનો. આપણો પેગાંમ્બર અશો જરથોશ્ત હોવાથી આપણે જરથોસ્તી કેહવાઇએ છીએ.

સ૦—એવંણને પેગાંમ્બર તરીકે કાણે કબુલ રાખ્યા ?

જ૦—ક્યાંની વંશના ધરાંની પાદશાહ ગુસ્તાર્પ અને તેની તમામ રૈયતે.

સ૦—એવણુને પેગાંમ્બર તરીકે કબુલ કરવાની
આગમય કેવી રીતે પાદશાહ ગુશ્તારપે .
પોતાની ખાતરી કીધી ?

જ૦—ભણેલા અને વિદ્વાન પુરૂષો સાથે તકરાર
કરાવી તેમાં એવણે પોતાની હુશીઆરી
અને અક્કલથી વિદ્વાનોને હેરત કીધા.
બીકટમાં બીકટ સવાલના મનમાનતા
જવાબો આપ્યા, તથા કેટલાએક મોઅજેજી
કરી બતાવ્યા. એવી રીતે બારીક તપાસ
કરી પાદશાહે પોતાની ખાતરી કીધા પછી
એવણુને પેગાંમ્બર તરીકે કબુલ કીધા.

સ૦—અશો જરથોસ્તનાં મુખ્ય ફરમાનો શું છે ?

જ૦—તેવણુ સાહેબે અવસ્તામાં ફરમાવ્યું
છે કે સાચા વિચાર, સાચા વચન અને
સાચાં કામો કરવાં, અશોઈ અને
પરહેજગારી રાખવી, સધળાંઓનું લલું
ધરણું તથા સખાવત કરવી.

સ૦—અશો જરથોશતનો જન્મ ક્યાં થયો હતો ?

જ૦—ધરાન દેશમાં આવેલાં રઝે શેહેરમાં ‘પઝોઝશસ્પ’ નાં ઘરમાં.^૧

સ૦—પઝોઝશસ્પ કોણનું નામ છે ?

જ૦—અશો જરથોસ્તના પિતાજીનું.

સ૦—આપણે આપણા પેગાંમ્બરને જરથોશત પઝોઝશસ્પ કહીને નથી ઓળખતા પણ જરથોશત સ્થિતમાન એ નામે ઓળખીયે છીયે તેની સમજણ શું ?

જ૦—સ્થિતમ એવે નામનો અપો જરથોશતનાં વડવાઓમાં એક નામીયો પુરુષ થઈ ગયો છે તેનાં નામ સાથે આપણા પેગાંમ્બરનું નામ જોડેલું છે.

સ૦—અશો જરથોશતનાં માતાજીનું નામ અને તેવણનાં ધણિયાણીનું નામ શું ?

જ૦—એવણનાં માતાજીનું નામ હોગુદો અને
ધણિયાણીનું નામ હવોવી.

સ૦—અશે કરથોશતને કેટલી દીકરીઓ
હતી? તેઓનાં નામ આપો.

જ૦—ત્રણ દીકરીઓ હતી. પઓઉરચીરતી,^૧
કેની અને થ્રીતી.^૨

સ૦—અશે કરથોશતના દીકરાઓનાં નામ
આપો.

જ૦—ધસતવાસ્ત્ર, ઉરવતતનર અને
હવરેચિથ.*

સ૦—અશે કરથોશતનાં ખાનદાનનાં નામ
આપો?

જ૦—માતાજી તરફથી હવોવનું ખાનદાન
તથા પિતાજી તરફથી હએચત-અસ્પા
અથવા સિપતમનું ખાનદાન હતું,† જે
પાદશાહ ફેરેદુનથી ઉતરેલું હતું.

૧ યજ્ઞશને હા. ૫૩ ક. ૩. ૨ ફરવરહીન ચસ્ત ક. ૧૩૯.

* અથવા ખુરશેદચેહેર. ફરવરહીન ચસ્ત ક. ૬૮.

† યજ્ઞશને હા. ૪૬, ક. ૧૫.

૧૫૬ ધર્મનાં મુખ્ય કર્મો.

સ૦—અશો જરથોશ્તનો દીસો અથવા મરણુ દીવસ કયા રોજે ?

જ૦—દસે મહિનો અને ખોરશેદ રોજે ?

સ૦—એવણનો જન્મ દીવસ કયા રોજે ?

જ૦—ફરવરદીન મહીનો અને ખોરદાદ રોજ અથવા ખોરદાદ સાલનો દિવસ.

જરથોશ્તી ધર્મનાં મુખ્ય કર્મો.

અવસ્તા—હૃદય અજૈમચિત યો જરથુશ્ત્રો,
કૃતૈમાં ન્માનનાંમ્ય વીસાંમ્ય,
જન્તુનાંમ્ય દખ્યુનાંમ્ય, અહ્-
હાઓ દસ્યેનયાઓ અનુમતય-
એચ અનુખતયએચ અન્વર્શતય-
એચ, યા આહૂઝરિશ જરથુશ્ત્રીશ.

સાર—હું કે જે જરથોસ્ત છું તે દેશના,
ગામનાં, મોહલાના અને ઘેરના આગેવા-
નોને આજે જરથોસ્તી દીનનાં કર્મો
હુમત હૂખ્ત અને હુરશત પ્રમાણે
ચાલવાને શિખવું છું તથા ઉતેજન
આપું છું.^૧

—: ૦ :—

સવાલ—જરથોસ્તી દીનનાં મુખ્ય કર્મો
શું છે?

જવાબ—હુમત હૂખ્ત અને હુરશત અથવા
નેક મનશની નેક ગવશની અને
નેક કુનશની.

સ૦—એ ત્રણ શબ્દોનો અર્થ શું?

જ૦—સાચો અથવા ભલો વિચાર, સાચો અથવા
નેક બોલ અને સાચું અથવા બેહતર કામ.

૬૫૮ ધર્મનાં મુખ્ય ફરમાનો.

સ૦—પાક અવસ્તામાં એ વિશે શું કહેલું છે.

જ૦—“તમામ નેક વિચારો, નેક સખુનો અને નેક કામો ખેહસ્ત તરફ લઇ જાય છે.”^૧

સ૦—હુમત હૂખત અને વૈશ્વતથી ઉલટું શું?

જ૦—દુશમત, દુઝૂખત, અને દુઝવરશત.

સ૦—એ શબ્દોના અર્થ શું?

જ૦—જૂઠો અથવા ભુટો વિચાર, જૂઠો અથવા ખુરો ખોલ અને જૂઠું અથવા દુષ્ટ કામ.

સ૦—એ વિષે અવસ્તા શું કહે છે?

જ૦—બદ વિચાર, બદ સખુન અને બદ કામો માણસોને દોજખ તરફ લઇ જાય છે.^૨

સ૦—એ ઉપરથી તમે શું સમજ્યા?

જ૦—આપણા પેગાંમ્બર સાહેબ અશો કરથોશતનો હોકમ છે કે આપણે દરેક

૧ દોઆ વીરપ હુમત.

૨ દોઆ વીરપ હુમત

જણે મન, વચન અને કરણી શુદ્ધ રાખવી
જેથી બંને દુન્યામાં સુખ મળે.

સૌ—અશો જરથોસ્તના જેવા થવાને વાસ્તે
આપણે શું કરવું ?

જૌ—ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ સમ્યા-
ધને છોડવી નહી,^૧ એકલા હોરમજદ
સિવાય બીજા કોઈ દેવ દેવતાઓની પર-
સ્તેશ કરવી નહી,^૨ જૂઠા અને હગારાઓને
ફજેત કરવા, ચોર અને લુટારાઓથી
પોતાના ભાઈબંધોનું રક્ષણ કરવું.^૩

સૌ—ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ સમ્યા-
ધનેજ વળગી રહેવા માટેના અશો
જરથોસ્તના કલામે અર્થ સહીત કહો.

૧ વંદીઠાદ, ૧૯, ક. ૭.

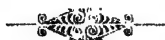
૨ ઇબ્રશને હા ૩૧, ક. ૮.

૩ ઇબ્રશને હા ૧૨, ક. ૩.

જ૦—“નોઘત હે અપસ્તવાને વહ્ઉહીમ
 દ્યૈનાંમ માજદયસ્નીમ, નોઘત
 અસ્તય, નોઘત ઉશતાન્મસ્ય, નોઘત
 બ્રહ્મોધસ્ય વીઉરવીસ્યાત. અશો
 (જરથોશ્ત કહે છે કે) “મારાં લાડકાં
 છુટાં પડે, મારી બુદ્ધિ ગુમ થાય અથવા
 મારો જીવબી નીકળી જાય તોપણ હું
 મજદયસ્ની દીનને ધીક્કારીને છોડી દેશ
 નહી.” (એટલે “ગમે એવું દુઃખ પડે
 તોપણ જીવ જતાં સુધી સંવ્યાધનેજ હું
 વળગી રહીશ.”^૧)

અષોધ .

અવસ્તા—અષેમ વોહૂ વહિશતેમ અસ્તિ.

સાર—અષોધની દોલત સૌથી ઉત્તમ છે.

સ૦—અષોધ એટલે શું ?

જ૦—અષોધ એટલે તનની અને મનની સફાઈ.

સ૦—તનની સફાઈ તે શું ?

જ૦—આપણા શરીરને કાંઈથી મેલી અથવા ગંધીલી ચીજોથી દુર રાખવું, રોજ નાહી ઘોડીને દીલપરનો મેલ સાફ કરવો, પોશાક ઘેતો અને સફાઈદાર રાખવો અને રેહવાનું ઠેકાણું વાડી ગુડીને સાફ રાખવું.

સ૦—તનની અષોધ રાખવાથી ફાયદો શું

જ૦—શરીરની સુખાકારી વધે, જે તંદરોસ્તી હોય તો વિધ્યા અભ્યાસ થાય, જેથી આપણને અક્કલ મલે.

સ૦—તંદરોસ્તી કેમ મલે ?

જ૦—સોજો અને સાદો ખોરાક નિયમસર ખાધાથી, સોજી હવા દમમાં લેવાથી અને તનને માફકસર કસરત આપવાથી.

સ૦—મનની અષોધ એટલે શું ?

જ૦—આપણા મનમાં સારા વિચાર, સારા વચન, અને સારાં કામો કરવાનોજ ઠરાવ કરવો, અને ખરાબ વિચાર, ખરાબ વચન અને ખરાબ કામો નહીં થાય તેની સંભાળ લેવી, જુરા વિચારોને મનમાં આવવાજ નહીં દેવા.

સ૦—મનની અષોધથી ફાયદો શું ?

જ૦—મન ચોખ્ખું હોય તો સારાં કામો થાય જેવાં કે ધર્મનો અભ્યાસ, ખોદાની બંદગી

અને લાખખંધો ઉપર પ્યાર. જેથી કરીને
મીનોષ દુન્યાનાં ઉત્તમ સુખનો ફાયદો મલે.

સ૦—અપોષની દોલત સૌથી ઉત્તમ કેમ છે તે
સમજાવો ?

જ૦—આએ દુન્યાની અંદર આપણને મળતાં
ઘરખાર, વાડી ગાડી, પૈસો ટકો વગેરે ફના
થનાર^૧ છે. આપણા ગુજરવા પછી એ
બધું આપણી સાથે આવતું નથી, એ
દોલત ચોર ચોરી જાય છે, કે લુટારા
છીનવી લે છે. ઘરખાર પડી જાય છે કે
તેનો આગથી નાશ થાય છે. પણ અપોષ-
ની દોલત કોઈ લઈ લેતું નથી. તેને નથી
ચોર ચોરી જતા કે લુટારા લુટી લેતા.
તે હંમેશાં આપણી સાથે રહે છે અને
મરણ બાદ તે આપણી સાથે આવે
છે અને સુખ આપે છે માટે અપોષની
દોલત સૌથી ઉત્તમ છે.

સ૦—મનની અપોષ કેમ મળે ?

જ૦—કેળવણી લીધાથી.

સ૦—તે કેળવણી કઈ જાતની ?

જ૦—ધર્મ તથા નીતિની.

સ૦—માણસો અપો હોય તો શું કાયદો ?

જ૦—માણસો અપો હોય તો દુન્યા આત્માદ થાય, દુન્યા આત્માદ હોય તો સમ્યાધનો વધારો થાય અને સમ્યાધ વધે તો યથા અહૂ વધર્યોના પવિત્ર કલામેમાં જણાવ્યા પ્રમાણે ખોદા ખુશી થાય.

સ૦—ખોદા ખુશી થાય તો શું કાયદો ?

જ૦—માણસોને અર્પમ વૉહૂના પવિત્ર કલામેમાં જણાવેલું ખરું અને ઉત્તમ સુખ મળે.

નવજ્ઞેત્ ક્રિયા.

અવસ્તા—અમૃત્યાઝ્ઞાહુનેમ્ વા અમૃત્યા-
ઝ્ઞાહુયમ્નેા, અમૃત્યાઝ્ઞાહુનેમ્
વા બૃજયમ્નેા.^૧

સાર—કુસ્તી બાંધતાં અને કુસ્તી છોડતાં ખાદાનું
નામ લેવું.

સવાલ—નવજ્ઞેત એટલે શું ?

જવાબ—નવો જ્ઞેતી અથવા જરથોશતી દીનમાં
દાખલ થઈ એ દીનનાં ક્રિયાકામોમાં
નવો ભાગ લેનાર.

સ૦—કેટલાં વરસની ઉમરનાં બાળકને નવજ્ઞેત્
કરવામાં આવે છે ?

જ૦—બાળક સાત વરસની ઉમરે પોંહયે, ધર્મનાં
મુળતત્વોનું જ્ઞાન મેળવે અને ચોક્કસ
અવસ્થાનાં કલામો ભણી જાણે ત્યારે.

સ૦—સાતજ વરસની ઉમર જોઈએ કે વધતી
ઝોછી ચાલે ?

જ૦—ઝોછી નહી ચાલે, જો બાળક હુશીઆર
નહી હોય તો નવ વરસે અને જો નવ
વરસેથી તે ધર્મનાં મુળતત્ત્વો સમજવાને
શક્તીવાન નહી હોય તો ૧૪ વરસની ઉમરે
જરૂર નવજોત કરવાનું દીનની કેતામોમાં
કરમાવેલું છે.

સ૦—દીનમાં દાખલ થનાર બાળકે કયા કયા
અવસ્થાના કલમો ભણી જાણવા જોઈએ ?

જ૦—અર્પમ, યથા, કેમના મજદા, અહુર-
મજદા ખોદાએ, જસમે અવફાહે
મજદા, સરોશ બાજ, ગેહુ, ખુરશેદ-
મેહોરની નીઆએશ, પતેત અને
દીનનો કલમો.

સ૦—બાળકને નવજોત કરે છે તે દિવસે તેના
ઉપર શું ક્રિયા કરવામાં આવે છે ?

જ૦—તે બાળકનાં તનને ઇજેલા ગઝોમીજ^૧
અને પાણીથી અંગોળ કરાવી પાક કરે છે.

સ૦—તે કવી રીતે ?

જ૦—સૌથી પેહલાં એક અથોરનાન^૨ તે
બાળકને બાજ ધરાવી દાડમની પાતરી
ચવાડે છે. પછી ઇજેલો (પવીત્ર કીધેલો)
ગઝોમીજ ત્રણ વાર પાજંદ કલામો
બાજમાં લણાવતાં પીવાડે છે.

સ૦—તે પાજંદ કલામો શું છે ?

જ૦—ઇન્ ખુરમ, ઇન્ પાકીએ તન્,
યોજદાથે રવાનરા.

સ૦—એની મતલબ શું ?

જ૦—આએ (ગઝોમીજ) મારાં તનની પવીત્રાઇ
અને આત્માનાં સુખને માટે હું પીઉં છું.

સ૦—એ ક્રિયા કીધા પછી શું કરવામાં આવે છે ?

જ૦—તે બાળકનાં તનને પવિત્ર ગઝોમીજ
અને પાણીથી પાક કરી, સુદરેહ કુસ્તી

સિવાય સઘળાં કપડાં પેહડાવી, પીછેાડી
ઑઢાડીને જ્યાં અંજુમન બેઠું હોય ત્યાં
લાવવામાં આવે છે.

સ૦—પછી અંજુમનની નજદીક તે બાળક
ઉપર શું ક્રિયા કરવામાં આવે છે ?

જ૦—જરથોસ્તી ધર્મનાં ત્રણ મુખ્ય ફરમાનો
હુમત, હૂખત અને વૈશત પ્રમાણે
ચાલવાની તથા દુશ્મત દુશ્મૂખત અને
દુશ્વરશતને ધીક્કારવાની કબુલાત લેવામાં
આવે છે.

સ૦—કબુલાત લીધા પછી શું થાય છે ?

જ૦—વડા ધર્મગુરુ તે બાળકને ઉભાં રાખી
દીનનો કલમો લણાવે છે, પછી એક
યથા અહૂવઘરયો લણતાં તેને સુદરેહ
પેહરાવે છે જે વખતે સઘળું અનજુમન
પણ યથા અહૂવઘરયોના કલમો લણે છે.

સ૦—સુદરેહ પેહરાવ્યા પછી શું થાય છે ?

જ૦—વડા ધર્મગુરૂ કુસ્તી હાથમાં લઈ અહુર-
મજ્દદ યશતની ખશનુમન પટે છે, ત્યાર
પછી કુસ્તી આંધવાના કલામો તે આળકને
ભણાવી કુસ્તી કમ્મરે આંધવાની ક્રિયા
પુરી કરે છે.

સ૦—ત્યાર પછી શું ક્રિયા થાય છે ?

જ૦—વડા ધર્મગુરૂ હોશખામ તથા તંદરો-
સ્તીના કલામો ભણીને તે આળકને આશી-
રવાદ દે છે.

સ૦—નવજોત થનાર આળક શું એકરાર કરીને
જરથોશતી ધર્મમાં દાખલ થાય છે ?

જ૦—“હું એકજ ખોદાની ખંદગી કરનાર
અને તેનેજ સર્વ ચીજનો પેદા કરનાર
સમજું છું. મારો ધર્મ માજ્દદયસ્તી
છે તથા હું દેવ પરસ્તીને ધીક્કારું છું.
અસો જરથોશતને મારા પેગામ્બર
તરીકે કબુલ રાખું છું. તથા તેવણને

પગલે ચાલવાની હું કબુલાત આપું છું.
મજ્જદયસ્ની દીન પાક ખોદાએ સર્વનાં
ભલાને કાળે અશે જરથોશત પાસે
મોકલાવેલી છે. માટે એ દીનનાં ફરમાનો
પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કાશેશ કરતો
રહીશ.” ૧

સુદરેહ કુસ્તીની ખુબી.

સ૦—સુદરેહ પહેરવાની તથા કુસ્તી કમ્મરે
ખાંધવાની શું આપણી ફરજ છે ?

જ૦—હાજી, આપણા ધર્મ પુસ્તકમાં કહેલું
છે કે “જે કોઈ પોતાનાં શરીર ઉપર
સુદરેહ પેહરે અને કુસ્તી ખાંધે તથા
ગાથા ભણે તેજ ખરો મજ્જદયસ્ની
છે, અગર નહીં તો તેને મજ્જદયસ્ની
નહીં કેહવો.” ૨

૧. ઈન્શાને હા ૧૨, ક. ૧-૮.

૨. ખુન્દહેશ, વંદી. ૧૮. ક. ૬ વગેરે.

સ૦—સુદરેહનો અર્થ શું ?

જ૦—સાચ્યો રસ્તો અથવા રીત. એટલે જેણે સુદરેહ પેહેરેલો હોય તેની રીતભાત સારી અને સાચી હોવી જોઈએ.

સ૦—સુદરેહ કેટલા કટકાનો બનાવવામાં આવે છે ?

જ૦—નવ કટકાનો. જે પરદા એક આગલો અને એક પાછલો, ગીરેબાન, જે બાંએ અને જેઉ સાંધા આગળની બમે તીરી.

સ૦—એ નવ કટકા શું શિખામણુ આપે છે ?

જ૦—જેમ જે પરદા એક આગળ અને બીજો પાછળ હોવા છતાં એક એક સાથે જોડાયલા છે તેમ આપણાથી ઉમરે વડા, ઉપરીઓ અને ભણેલાઓને ધટતું માન આપવું અને વડાઓએ તથા સખળાઓએ નબળા તથા હાથ નીચેનાઓને મદદ કરવી. ^૧

૧૭૨ સુદરેહ કુસ્તીની ખુખી.

સ૦—ગીરેખાન શું જણાવે છે ?

જ૦—આપણે હર હમેશ સવાખનાં કામે કરવાં અને જરથોશ્તી દીન ઉપર બેશક અને બેગુમાન રહવું. ગીરેખાનનો અર્થ ઇમાનવાળો કરી થાય છે.

સ૦—બે બાંબે શું ઘડો આપે છે ?

જ૦—જેમ સુદરેહ પેહરનારાંઓને બાંયમાં હાથ લેવાની જરૂર છે તેમ ભલી મજ-દયસ્તી દીનના દરેક માણસે કાઠખી ધંધા, હુન્નર અથવા ઉદ્યોગમાં રોકાવાની જરૂર છે.^૧

સ૦—બેઉ બાબુની તીરીઓ (જે ત્રીકાણુ આકારની હોય છે) શું શીખવે છે ?

જ૦—ગોસ્પંદો (જેવાં કે ગાંબે, ઘોડા, બકરાં, મેંદાં વગેરે) ને દુઃખ નહીં દેવું, તથા ધાતુ અને વનસ્પતીનો રૂડો ઉપયોગ કરવો.^૨

૧. સરનામે સજે યજ્ઞાંની સફે ૧૨—૧૫

૨. ઉપલીજ ચોપડી સફે ૨૩.

સ૦—સુદરેહ શાનો બનાવવામાં આવે છે ?

જ૦—રૂના સફેદ કપડાંનો.

સ૦—રૂનો બનાવવાની મતલબ શું ?

જ૦—રૂનું કપડું સસ્તું અને સફાઈદાર હોય છે. સસ્તું હોવાથી ગરીબમાં ગરીબ પણ તે મેળવી શકે છે અને સફાઈદાર હોવાથી જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન જાળવી શકાય છે.

સ૦—એ વિશે જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે ?

જ૦—સ્પૃએત દ્યેનયાઝ્ઞા માજદયસ્નોઇશ ઉપમનૈમ .^૧

સ૦—એની મતલબ કહી સંભળાવો.

જ૦—સોજાઇ અને સફાઈ એ મજદયસ્તી ધર્મની ઉપમાં (નિશાન) છે.

સ૦—જેણે સુદરેહ પેહેરેલો હોય તેની ફરજ શું છે ?

૧૭૪ સુંદરેહ કુસ્તીની ખુબી.

જ૦—જેમ સુંદરેહ ધોતો અને સશઘ્દાર રાખવાની તેની ફરજ છે તેમ તેણે હમેશાં પોતાનાં અંતકરણને પણ સોજી અને પવિત્ર રાખવું.

સ૦—કુસ્તી એટલે શું ?

જ૦—જરથોસ્તી ધર્મ ઉપર મકમ રેહવાની ધધાની.

સ૦—કુસ્તી કમ્મર ઉપર બાંધવાનું કારણ શું ?

જ૦—કમ્મર શરીરનો મધ્ય ભાગ છે તેથી કુસ્તી બાંધી આપણે એવું બતાવ્યે છીએ કે આપણાં દરેક કામમાં મધ્યમ રેહવું.

સ૦—કમ્મર ઉપર કુસ્તીના આંટા કેટલા છે અને તે શું શિખામણ આપે છે ?

જ૦—આંટા ત્રણ છે, જ્યારે એ આંટા ઉપર આપણી નજર પડે ત્યારે વિચાર કરવો જોઈએ કે “સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામ ઉપર હું હમેશાં ઉસ્તવાર રહીશ.”

સ૦—કુસ્તી કેટલા દોરા અથવા તારની વણવામાં આવે છે?

જ૦—૭૨ તારની.

સ૦—એ ખોતેર તાર શું બતાવે છે?

જ૦—ધજશનેના ૭૨ હા અથવા પ્રકરણ.

સ૦—ધજશને કાણુ લણે?

જ૦—દરેમેહર અથવા અગીઆરીમાં ચોક્ક-દાથ્રેગર મોખેદો.

સ૦—કુસ્તી શાની બને?

જ૦—ઘેટાંનાં બદનપરનાં ઉનની, ઘેટું અથવા મેટું જેમ ગરીબ, નમનતાઇવાળું અને નિર્દોષ^૧ છે તેમ કુસ્તી બાંધનારે પણ નમાના, તાબેદાર અને નિર્દોષ રહેવું જોઇએ.

સ૦—ઉનની કુસ્તી કેવી રીતે બને છે?

જ૦—ઉનને કાંતે, વળ દે અને તે વળ દીધેલા દોરાને એક જંતર ઉપર ચઢાવી વણે.

સ૦—કુસ્તી કાણુ વણે ?

જ૦—અથોરનાન ટોળાની બાધડીઓ.

સ૦—વણી રહ્યા પછી શું કરે ?

જ૦—મોઁદ નીરંગ લણીને વચમાંથી છુટી કરે.

સ૦—ત્યાર પછી શું થાય ?

જ૦—તેનું પર સવળું કરીને લર અને લરીઓ ગુંથે.

સ૦—લર અને લરીઓ કેટલી ?

જ૦—લર બે અને લરી છ.

સ૦—એ શાની નિશાની બતાવે છે ?

જ૦—લર વરસના બે લાગ જે હાવન અને રખિથવન છે તેની તથા લરી વરસના છ ગાહુઆરની.

સ૦—કુસ્તીના ચાર ગાંઠ વાળતી વેળાએ શું વિચારવું જોઈએ ?

જ૦—પહેલો ગાંઠ વાળતી વેળાએ એમ વિચારવું કે મજ્જદયસ્તો અહીં એટલે હું એકજ

ખોદાની બંદગી કરનાર છું. ખીજે વાળતાં વિચારવું કે જરથુશત્રીશ એટલે જરથોસ્તને મારા ગુરૂ તરીકે કબુલ રાખનાર છું. ત્રીજે વાળતાં વિચારવું કે વીદ્યએવો એટલે દેવપરસ્તીના કામને ધીકકારનાર છું. અને ચોથો વાળતાં વિચારવું કે અતુરતકએવો એટલે ખુદાની ખુશીનાં કામો કરવા કબુલ થાઉ છું.

સ૦—કુસ્તીના ગાંઠ વાળતી વેળા અવસ્તાના ક્યા કલામો ભણવા ?

જ૦—એ યથા અહૂ વધર્યો ભણતાં આગળાં એ અને અર્ષમ વૉહૂ ૧) ભણતાં પાછલા અને ગાંઠ વાળવા.

સ૦—કુસ્તી કરતી વેળા કઈ તરફ મોઢું કરવું ?

જ૦—દિવસે સૂરજ તરફ અને રાતે ચંદ્ર, તારા અથવા ચેરાગ સનમુખ.

સ૦—કુસ્તી કઈ કઈ વખતે કરવી જોઈએ ?

જ૦—સવારે બીજાનેથી ઉઠતાં વાર, હાજતે
જમ આવ્યા પછી, જમવાની અગાઉ,
બંદગી કરવાની આગમચ, તથા અસ્વચ્છ
જગા ઉપરથી આવ્યા પછી તરત.

સ૦—કુસ્તી કેમ કરવી તે સમજાવો.

જ૦—સૌથી પહેલાં ક્ષનચોથ અહુરહે
મજદાચો અષેમ વોહૂ ૧) લણીને
બદનના ખુલા ભાગ, (હાથ, મોઢું અને
પગ) ને ત્રણ મરતમે પાણીથી ધોવા.

સ૦—એ પાણીથી ધોવાને આપણે શું કહીએ
છીએ ?

જ૦—પાદીઆખ.

સ૦—ત્યાર પછી શું કરવું ?

જ૦—તે ધોએલા ભાગોને સોજાં કપડાંએ તુછી
એક ચીતે ઊભા રહી આખી કેમના
મજદા લણી જવી. પછી કુસ્તી કમ્મરેથી
છોડી અહુરમજદ ખોદાય ભણવી.

સ૦—અહુરમજદ ખોદાય ભણતાં શું ક્રિયા
કરવી ?

૪૦—કુસ્તી ખેડે હાથમાં પકડી આહુરેમન
અવાદશાંન્ ભણતાં જમને હાથે પખોરવી,
મનશની ગવશની કુનશની ભણતાં
ઉંચકવી, અને હુમથ્યા ધૂરશતાંમ ભણતાં
કમ્મરે વીટાળવી, ત્યાર પછી આગળ
જણાવ્યા પ્રમાણે ગાંઠ વાળી જસમે
અવડહે મજદ મજદયસ્તો અહમી
આખી ભણી જવી.

૪૦—સુદરેહ કુસ્તી પહેડેલાં બાળકની ફરજ શું છે ?

૪૦—પોતાની આખી જીંદગી સુધી સુદરેહ કુસ્તી
વગર ઘરમાં તેમજ બહાર ફરવું નહી,
ઉંઘાડા પગ અથવા ખોડાં માથું રાખવું
નહી, એક બીજાનું અજીઠેલું ખાવું નહી,
ખોદાની બંદગી કરવી, અષોષ રાખવી. દાદારની
કુલે જનદાર પેદાયશ તરફ દયા, માયા, મોહ-
બત અને ઇનસાફથી વર્તવું. નમ્ર થવું, સારાં
કામો કરવાં અને ખરાબ કામોથી દુર રહેવું.

બેહેસ્ત અને દોજખ.

અવસ્તા—વીર્ય હુમત વીર્ય હૂખત
વીર્ય ધૂરશત વહિશત્તમ અહુહુ-
ધમ અશએત. વીર્ય દુશમત
વીર્ય દુજૂખત વીર્ય દુજવરશત,
અચિશત્તમ અહુહુધમ અશએત.

સાર—સઘળા ભલા વિચારો, સાચા સખુનો
અને નેક કામો બેહેસ્ત તરફ લઇ જાય
છે અને સઘળા ખુરા વિચારો, ખુદા
સખુનો અને ખરાબ કામો દોજખ તરફ
ધસડી લઇ જાય છે.

સવાલ—બેહેસ્ત એટલે શું ?

જવાબ—આએ દુન્યામાં કાધેલાં સારાં કામોનો
મરણ પછી અથવા હૈયાતીમાંજ મળતો
બદલો તે બેહેસ્ત.

સ૦—દોજખ એટલે શું ?

જ૦—માણસે આગે દુન્યામાં કીધેલાં ખરાબ કામોને માટે પેલી દુન્યામાં તેનાં મરણ પછી અથવા હૈયાતીમાંજ મળતી સજા તે દોજખ.

સ૦—બેહેસ્ત મેળવવાનો રસ્તો શું ?

જ૦—તમામ નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામો સાથે કીધેલી ખોદાની બંદગી બેહેસ્તનો રસ્તો ખુલ્લો કરે છે.^૧

સ૦—દોજખથી છુટવાનો ઉપાય શું ?

જ૦—સવાબનાં કામો કરવાં, પોતાની કરણીને પાક રાખવી. દુકમાં દુશમત દુક્ખૂખત અને દુઃખવરૂપ ત્યાગ કરવું.

સ૦—સવાબ તે શું ?

જ૦—સચ્ચાઈ, પરોપકાર, દયા, સખાવત, હલાલ રોજી, રૂડો ઉદ્યોગ, ખોદાની બંદગી અને ધર્મ નીતિ તથા કેળવણી વગેરે.

સ૦—ગુનાહ તે શું ?

જ૦—જુઠાઇ, હરામખોરી, આળસાઇ, દગો, કીનો, કપટ, અદેખાઈ, અનીતિ, અધર્મપિણું અથવા દીનમાં જણાવેલા હોકમો પ્રમાણે નહીં ચાલવું તે ગુનાહ.

સ૦—ગુનાહનાં કામો માટે મારી માગવાનું આપણું ભણતર કયું ?

જ૦—અવસ્તા ભાષાના ફસ્તુયે હુમતોમખ્ય-સ્થાના ફકરા ઉપરથી પાજંદ ભાષામાં દસ્તુર આદરખાદ મારાસ્પંદે જોડેલી પતેત પશેમાની.

સ૦—તમે હમેશાં ગુનાહનાં કામો કરી પતેત ભણો તો ખોદા માફ કરે કે ?

જ૦—અજાણપણે એક વાર ગુનાહ થયેલો ખોદા માફ કરે પણ જાણીજોઈને અનેક વાર કરીધેલો ગુનાહ તે કદી માફ કરતો નથી. ^૧

સ૦—ગુનેહગાર માણસની મરણ પછી જગ્યા ક્યાં ?

જ૦—અંધારું દોજખ.

સ૦—દોજખનો અવસ્તા બોલ શું ?

જ૦—અચિરત અહુ એટલે ખરાબ જીંદગી.
બીજો બોલ દુજો દેમાન આવે છે અને
એનો અર્થ ખરાબ રહેલાં થાય છે.

સ૦—મેહેશ્વરનો અવસ્તા બોલ શું ?

જ૦—વહિશત અહુ એટલે સૌથી સરસ
જીંદગી.

સ૦—મરણ બાદ આપણાં શરીરનું શું થાય છે ?

જ૦—આગે શરીર ખાકનું બનેલું છે, અને તે
મરણ બાદ પાછું ખાખ સાથે મલી જાય છે.

સ૦—ત્યારે પેલી દુન્યામાં મેહેશ્વર
અથવા દોજખનું દુઃખ કે

જ૦—આપણું રવાન અથવા

સ૦—રવાનને નેક રાહે ચલાવવાને વાસ્તે
આપણાં શરીરમાં બીજી કંઈ શક્તિ છે ?

જ૦—ફરોહર અથવા ક્રવશી.

સ૦—રવાન અને ફરોહર સીવાય બીજી કોઈ
શક્તિ માણસનાં શરીરમાં છે ?

જ૦—હાજી છે, તેમનાં નામ ઇજશનેમાં
જણાવેલાં અહુ, દઝેન અને
બઝોધ છે.^૧

સ૦—એ શબ્દોના અર્થ શું ?

જ૦—અંતકરણ, કરણી અને બુદ્ધિ.

યજ્ઞદ, અમેષાસ્પંદ, રોજ,
માહ, ગાહ, અને જશન.

અવસ્તા—વીરપેમ્ય અપવર્નમ મધન્ય-
ઓમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે.

સાર—સઘળા પવિત્ર મીનો ઇજ્ઞદોને હમો
વખાણીએ છીએ.*

સવાલ—યજ્ઞદ અને અમેષાસ્પંદ એટલે શું ?

જવાબ—વખાણુ તથા આરાધના કરવા લાયક,
અમર્ગ વૃદ્ધિ કરનારી ખોદાઇ શક્તિ.

સ૦—અમેષાસ્પંદો અને યજ્ઞદો તે કોણુ
અને ખોદાએ તેઓને શા વાસ્તે પેદા કરીધા ?

જ૦—અમેષાસ્પંદો અને યજ્ઞદો ગેબી રીતે
વૃદ્ધિ કરનારા ફરેસ્તા છે. તેઓને આ
દુન્યાની સંભાલ રાખવાને માટે ખોદાએ
પેદા કરીધા છે.

૧૮૬ યજ્ઞદ, અમેષારપંદ, જશન.

સ૦—યજ્ઞદ અને અમેષારપંદની સંખ્યા કેટલી છે ?

જ૦—એઓની સંખ્યા ૩૩ ની છે; જેમાંનાં ત્રીસનાં નામ ઉપરથી આપણે રોજ માહ ગણીએ છીએ. *

સ૦—મહીનાના ત્રીસ દિવસ પ્રમાણે ત્રીસ ફરેસ્તા ત્યારે ખીજા ત્રણ ફરેસ્તા કયા તેમના નામ આપો.

જ૦—હોમ, દહુમ અને અરજો યજ્ઞદ.

સ૦—ફવરદીન મહિનામાં શું તેહવાર આવે ?

જ૦—અહુરમજ્દ રોજે નવું વરસ, અરદીખેહસ્ત રોજે રપિથ્વનનું જશન ખોરદાદ રોજે ખોરદાદસાલ અને ફવરદીન રોજે અશો ફરોહરનું જશન.

સ૦—અરદીખેહસ્ત મહિનામાં શું તેહવાર આવે ?

* રોજ અને માહના નામો વિષે જુઓ સદ્દે ૧૪૦-૧૪૧.

જ૦—અમરદીએહરત રોજનું જશન; ખોરશેદ
રોજથી તે દ્યે-પ-મેહર રોજ સુધી
મએદીઓજરેમ એટલે પુર લીલો-
તરીના વખતનો ગાહમ્યાર.

સ૦—ખોરદાદ મહિનામાં શું તેહવાર આવે?

જ૦—ખોરદાદ રોજે ખોરદાદ અમષારપંદનું
જશન.

સ૦—તીર મહિનામાં કેટલાં જશન?

જ૦—તીર રોજે તીરીઆનનું જશન.
તથા ખુરશેદ રોજથી દ્યે-પ-મેહર રોજ
સુધી મએદીઓશહેમ એટલે પુર
ગરમીના વખતનો ગાહમ્યાર.

સ૦—અમરદાદ મહિનામાં શું તેહવાર?

જ૦—રોજ ૭ મો અમરદાદ રોજે અમરદાદ
અમષારપંદનું જશન.

૧૮૮ યજ્ઞદ, અમેષાસ્પંદ, જશન.

સ૦—શેહરીવર મહિનામાં કેટલાં જશન ?

જ૦—રોજ ૪ થો શેહરીવર રોજે શેહરીવર
અમેષાસ્પંદનું જશન તથા આસ્તાદ
રોજથી અનેરાન રોજ સુધી પચ્ચેતેપહેમ
એટલે અનાજ તથા મેવો ઉતારવાના
વખતના ગાહમ્યારના જશનો.

સ૦—મેહેર મહિનામાં શું તેહવાર આવે છે ?

જ૦—રોજ ૧૬ મો મેહેર રોજે મેહેરગાનનું
જશન તથા અચાર્થમ એટલે ગરમીનો
છેડો લાવનારા વખતના ગાહમ્યારના
જશનો રોજ આસ્તાદથી અનેરાન સુધી.

સ૦—આવાં મહિનામાં શું તેહવાર આવે ?

જ૦—રોજ ૧૦ મો આવાં રોજે આવાં યજ્ઞદનું
જશન; એ મહિનાની શરૂઆતથી તે
અસ્પંદાર મહિનાની આખેરી સુધી પાંચ
મહિના બપોરે ૧૨-૩ રપિથ્વીતને બદલે
લાવન ગેહજ લણવી.

સ૦—આદર મહિનાના તેહવારો કહો ?

જ૦—રોજ ૯ આદર રોજે આતશનું જશન
તથા રોજ ૧૯ ફરવરદીન રોજે અશો
ફરોહરનું જશન.

સ૦—દ્યૈ મહિનામાં શું તેહવાર આવે ?

જ૦—અહુરમજ્દ, દ્યૈ ૫ આદર, દ્યૈ ૫ મેહર
અને દ્યૈ ૫ દીન એ દિવસોએ દાદાર અહુર-
મજ્દનાં જશનો તથા ખોરશેદ રોજે
પેગાંમ્યર સાહેબ અશો જરથોશ્તનો
દીસો, અને મેહર રોજથી તે બેહરામ
રોજ સુધી મએદીઆરેમ એટલે પુર
સરદીના વખતના ગાહમ્યારના જશનો.

સ૦—બેહમન મહિનામાં શું તેહવાર પડે છે ?

જ૦—રોજ ૨ જો બેહમન રોજે બેહમન
અમૈયાસ્પંદનું જશન.

સ૦—અસ્પંદારમદ મહિનામાં પડતા તેહવારનાં
નામ દો ?

૧૯૦ યજ્ઞદ, અમેષાસ્પંદ, જશન.

જ૦—રોજ ૫ મો હુકત અમેષાસ્પંદનું
જશન, તથા રોજ ૬ થો અવરદાદ સાલ
ગાહનું જશન.

સ૦—એ મહિનામાં રોજ પાંચમે ખીજું શું
કરવામાં આવે છે ?

જ૦—પરહેઝગાર મોખેદો કાગળ ઉપર પહેલવી
ઝખાનમાં ખરકસ્તરોને દુર કરવાની નીરંગ
લખે છે તથા રેતી પરહેજે છે.

સ૦—એ નીરંગ લખેલાં કાગળો તથા રેતીને
શું કરે છે ?

જ૦—ધાર્મિક જરથોસ્તીઓ તે કાગળો દિવાલે
અથવા થાંબલે ચોંલતાડે છે અને રેતી
ઘરમાં છાંટે છે જેથી કસારાં, ઉધાધ વગેરે
ખરકસ્તરો દુર રેહ છે.

સ૦—એ મહિનામાં ખીજ શું તેહવારો પડે છે ?

જ૦—આશતાદ રોજથી તે વહીશતોઘશત
ગાથાના દીવસો સુધી મુકતાદના ૧૦
દીવસો.

સ૦—મુકતાદ એટલે શું ?

જ૦—મુકતી પામેલા આત્માઓની આરાધના કરવાના દિવસો. એ દશ દિવસો ફરવર-
દેગાનના દિવસો તરીકેખી ઓળખાય છે.^૧

સ૦—એ દશ દિવસોમાં વધારે અગતના દિવસો કયા ?

જ૦—આશતાદ, મારેસ્પંદ, અનેરાન અને હુમસ્પથ્મએદએમ એટલે દિવસ અને રાત સરખા થવાના વખતના ગાહમ્પારના પાંચ દિવસો.

સ૦—મારેસ્પંદ રોજે શું જાણીતો બનાવ બન્યો હતો ?

જ૦—અશો જરથોસ્તે પાદશાહ ગોશતાસ્પની દરબારમાં ઘણાએક મોજેઝા કરી બતાવ્યા હતા, જેથી એ રોજને દિને બેહુ મીનો મારેસ્પંદ કરી કહે છે.

૧૯૨ યજ્ઞદ, અમેષાસ્પંદ, જશન.

સ૦—વહિશ્વતોઘશત ગાથાનો દિવસ ક્યાં નામથી
ઓળખાય છે ?

જ૦—એ દિવસ વરસની આખેરીનો છેલ્લો
હોવાથી આખાં વરસમાં જેથી કાંઈ ગુનાહ-
નાં કામો થયાં હોય તે માટે પશ્ચાત્તાપ કરી
ખોદાની હજુર માફી માંગવાનો છે, તેથી
એને પતેતીનો દિવસ કહે છે.

સ૦—હમકારા એટલે શું ? અને તે કેટલા છે ?

જ૦—સાથે કામ કરનારા ફરેસ્તાઓ. હમકારા
સાત છે.*

સ૦—દરેક હમકારાનો વડો ફરેસ્તો કયો ?

જ૦—અહુરમઝ્દ, એહમન, અરદીએહસ્ત,
શેહરીવર, અસ્પંદાર, ખોરદાદ, અને
અમરદાદ.

સ૦—એઓને ક્યાં નામથી ઓળખેલા છે ?

* હમકારાનાં નામ વિષે જુઓ સંકે ૧૪૩.

જ૦—અમેષારપંદ. એમની સંખ્યા ૭ છે તેથી
આપણાં ધર્મ પુસ્તકમાં હુકત અમષા-
રપંદ એવાં નામથી ઓળખેલા છે.

સ૦—વરસમાં કેટલી વાર ગાહમ્યારનાં જશનો
પડે છે ?

જ૦—વરસમાં ૭ વાર ગાહમ્યારનાં જશનો
પડે છે.*

સ૦—ગાહમ્યાર એટલે શું ?

જ૦—પાક ખોદાતાલાની ઉતમ કસમતોની
યાદ તાજી કરી તેની બંદગી કરવા માટે
સઘળા હમદીનોએ એકઠા મળવાનો વખત.

સ૦—ગાહમ્યાર કરવાની મતલબ શું ?

જ૦—લાઇબંધી અને એકસંપીનો વધારો
કરવાની.

સ૦—અસલી ધરાંનીઓ કેવી રીતે ગાહમ્યાર
કરતા હતા ?

* ગાહમ્યારનાં નામો વિષે જુઓ સફો ૧૪૨.

૧૯૪ યજ્ઞદ, અમેવાસ્પદ જશન.

જ૦—એ દિવસોએ ધરાંની પાદશાહો પોતાની તમામ રૈયત સાથે બેલાઈને ખોદાની સ્તુતી કરતા હતા તથા ઇજેલા ખોરાકની સઘળાઓ એક સુફરે બેસી ચાશણી કરતા. ગરીબ અને તવંગર વચ્ચે કશો ફરક રાખતા હતા નહીં.

સ૦—શું ગાહમ્યાર કરવાની આપણી ફરજ છે ?

જ૦—હાજી. પાક ખોદાએ ઠંડી, ગરમી,* વરસાદ વગેરે જે જુદી જુદી મોસમો પેદા કરી આપણને સુખ આપ્યું છે તે માંદ તેના વખત ઉપર તે સાહેબનો જરૂર આભાર માનવો જોઈએ.

સ૦—ગાહમ્યારના વખત ઉપર ખોદાએ શું શું પેદાયશ પેદા કીધી ?

જ૦—આસમાન, પાણી, જમીન, ઝાડપાન, ગોસ્પદ અને માણસો.*

* બીસ્પરદ કરદો ૨ જો ફ. ૨.

* આફરીને ગાહમ્યાર પ્રમાણે.

સ૦—પાંચ ગાથાનાં નામ આપો ?

જ૦—અહુનવત, ઉશતવત, સ્પેન્તોમદ,
વોહુક્ષથ્ર અને વહિશતોઝશત.

સ૦—ગાહુ અટલે શું તથા દિવસની કેટલી
ગેહુ ?

જ૦—ગાહુ અથવા ગેહુ અટલે વખત. દિવસની
પાંચ ગેહુ હોય છે.

સ૦—પાંચ ગેહુનાં નામ આપો.

જ૦—હાવન, રપિથ્વન, ઉજીરન, અઝ-
વિસ્રૂઘ્રેમ અને ઉશાહીન.

સ૦—હાવનનો વખત ક્યાંથી ક્યાં સુધી ?

જ૦—સવારે ઝઝકળું થયા પછીથી તે અપોરે
૧૨ વાગા સુધી.

સ૦—રપિથ્વનનો વખત ક્યાં સુધી ?

જ૦—અપોરે ૧૨ વાગા પછીથી તે ત્રણ વાગા
સુધી.

સ૦—ઉજીરન ગેહ ક્યારે થાય ?

જ૦—પાછલા પહોરના ત્રણ વાગાથી તે સાંજના
અંધારું થાય ત્યાં સુધી.

સ૦—અંધારું થયા પછી કંઈ ગેહ શરૂ થાય
અને ક્યાં સુધી ?

જ૦—અધવિશ્વૃષ્ટમ, રાતે બાર વાગા સુધી.

સ૦—ઉશાહેન ગેહ ક્યારે લણાય ?

જ૦—રાતના બાર વાગાથી તે પ્રભાત થાય
ત્યાં સુધી.

ખોરશેદ.

અવસ્તા :—યો યજ્ઞયતે ધૃરે યત અમેષ્મ
રમેષ અર્ધિર્વત અસ્પેમ ...
યજ્ઞયતે અહુરેમ મજ્ઞદાંમ.

સાર :—“ જે શખ્સ અમર, નુરમંદ તથા તેજ
ધોગાનાળા ખોરશેદને ઇજે છે (અથવા

વખાણે છે) (તે ગોયા) હોરમજદને
ધજે છે.”^૧

સ૦—આકાશ ઉપર દેખાતો સૌથી તેજસ્વી
ગોળો કયો ?

જ૦—ખોરશેદ અથવા સુરજ; જેનું તેજ અને
ચલકાટ એટલો જોરાવર છે કે તેની
સનમુખ આપણાથી જોઈ શકાતું પણ નથી.

સ૦—ખોરશેદથી થતા ફાયદા જણાવો ?

જ૦—આએ જમીન ઉપર પ્રકાશ નાખનાર,
અંધારું દૂર કરનાર,^૨ ઝાડપાણોને પુષ્ટી
આપનાર, હવા અને પાણીને સ્વચ્છ કર-
નાર,^૩ જમીન ઉપરની તમામ ગલીચ હવાને
સુકવીને બાળી નાખનાર, માણસો અને
તમામ અશે પેદાયશની જીવન શક્તિને

૧ ખોરશેદ નીઆએશ ક. ૧૪.

૨ ખોરશેદ નીઆએશ ક. ૧૪.

૩ ખોરશેદ નીઆએશ ક. ૧૨.

આધાર, અને હજાર વણા ફાયદાનો
આપનાર ખોરશેદ છે.^૧

સ૦—જો ખોરશેદ આપણી પૃથ્વી ઉપર પ્રકાશતો
બંધ પડે તો ?

જ૦—આએ દુન્યામાં સઘણે ઠેકાણે અંધકાર
થઈ રહે, ધંધો વેપાર ચાલે નહી, પુલ,
ફલ અને અનાજ પાકે નહી, ગલીચી
અને ગેરસફાઈનો વધારો થાય, દુઃખ
દરદોની ઉત્પન્નિ થાય, અને દુકમાં તમામ
દુન્યાનો નાશ થાય.^૨

સ૦—ખોરશેદની વખાણ કરવાનું અવસ્તા
લાલુતર શું છે ?

જ૦—ખોરશેદ તથા મેહર નીઆએશ.

સ૦—ખોરશેદની સાથે મેહરની નીઆએશ લાલુ-
વાનું ફરમાન કાંય છે ?

૧ ખોરશેદ નીઆએશ ફ. ૧૧.

૨ ખોરશેદ નીઆએશ ફ. ૧૩.

જ૦—ખોરશેદ અને મેહરને નીકટનો સંબંધ છે. ખોરશેદ તલુ થવાની આગમજ જે રોશની પડે છે તેને મેહરની રોશની કહે છે.^૧

સ૦—ખોરશેદ અને મેહરની નીઆગ્રેશ દિવસમાં કેટલી વાર ભણવાની ફરજ છે ?

જ૦—ત્રણ વાર. હાવન રપિથવન, અને ઉજીરન ગેહમાં.

સ૦—ખોરશેદ નીઆગ્રેશ શા માટે કરવી જોઈએ ?

જ૦—નુરમંદ ખોરશેદથી આપણે જે જે કાય-દાગો મેળવ્યે છીએ, જે જે સુખ અને સગવડ આપણને મળે છે, તે માટે તેના બનાવનાર અહુરમજ્દની બંદગી કરી તે સાહેબનું હેશાન માનવાની આપણી ફરજ છે.

સ૦—તમે ખોરશેદની સામા ઉભા રહી પેહલાં
હોરમજદની અંદગી કરી પછીજ ખોરશેદની
વખાણુ કરોછો એવું અવસ્તામાંથી દેખાડી
આપશો ?

જ૦—હાજી. ખોરશેદ નીઆએશમાં આવે છે કે
“નેમે અહુરાધ મજદાધ, નેમે
અમેષએધબ્યો રપેનતએધબ્યો નેમે
મિથ્રાધ વાઉર ગચ્ચાયચ્ચાધતેએ, નેમે
ફરેદએતાધ અઉરવત્ અસ્પાધ”
એટલે કે સૌથી પેહલાં આએ મારી નેમાજ
હોરમજદને, અમપારપંદોને, મેહર યજદને
અને નુરી ખોરશેદને હોજો.

સ૦—જ્યારે આપણું નુરી ખોરશેદ સનમુખ
ઉભા રહીએ ત્યારે શું વિચાર કરવો
જોઈએ ?

૪૦—ઓ નુરમંદ ખોરશેદ, જેવી રીતે તું તારે પ્રકાશ ફેંકીને અમારી પૃથ્વી ઉપરની સઘલી ગલીચી અને નાપાકીને બાળી નાખે છે તેમ અમે પણ નેકીના પ્રકાશથી અમારાં તન અને મનની ગલીચીને બાળી નાંખીએ. ઓ ચલકાટમંદ ખોરશેદ, જેમ તું આએ દુન્યા અને તેમાં વસનારાઓના ભલાંને માટે હસ્તી ધરાવે છે તેમ હમારી હસ્તીનું કારણુખી બીજા અમારાં ભાઇબંધોનું ભલું કરવા માટે છે. વળી જેમ તું ખુદાના હોકમને તાબે રહી નીઅમસર તારું કામ બજાવે છે તેમ હમે અમારાં દરેક કામમાં ખંત રાખી નીઅમસર ઉઘોગ કરતાં રહીએ.

આતશ.

અવસ્તા:—તવ આતર્શ પુત્ર અહુરહે
મજદાઓ યેસન્યો અહિ
વહુમયો.

સાર:—અએ હોરમજદના ખેટા આતશ, તું
આરાધના અને સ્તુતીને લાયક છે.^૧

સ૦—આતશને આપણા ધર્મમાં ક્યાં નામથી
ઓળખેલો છે ?

જ૦—આતર, આદર, અથવા આતશ.

સ૦—આતર ખોલનો અર્થ શું ?

જ૦—ખાઈ જનાર અથવા લસ્મ કરી નાખનાર.

સ૦—આતશ કેટલી જાતના છે ?

જ૦—એ જાતના. એક આપણે રોજ ધરમાં
ચુલામાં જોઈએ છીએ તે અને બીજો દરેક

પ્રાણી અને વસ્તુમાં અગ્ની રૂપે સમાયલો છે, જેને આપણે જોઈ શકતા નથી.

૨૦—અંદગી કરતી વેળા આતશનો કેબલો કરવાનું કારણ શું ?

૪૦—આ સૃષ્ટીના કારોબારમાં એક પણ એવું કામ નથી કે જેમાં આતશ અથવા ગરમી વિના ચલાવી શકાય, તમામ જગતની હસ્તી, ઉત્પત્તી, આબાદી, તંદરોસ્તી અને ઉદ્દોગનું મુળ આતશ અથવા ગરમી છે. દુન્યાની રચનામાં તત્ત્વોનું જોડાણ તથા છુટાપાણું એથીજ છે. એથીજ વનસ્પતીનું ખીલવું અને માણસની હૈયાતીનું ટકવું છે. ટુંકમાં આતશ સૃષ્ટીપરના દરેક પ્રાણી અને પદાર્થનુંજ નહીં પણ દરેક કામનું જીવન છે. એવા અસાધારણ મોટા ગુણને લીધે ખોદાતાલાની અદ્ભુત શક્તી અને ગુણનો ઉચ્ચામાં ઉચ્ચો ખ્યાલ આપનાર

ચિન્હ તરીકે આતશનો કેબલો કરવાનું
ફરમાન જરથોસ્તી ધરમે આપેલું છે.

સ૦—બંદગી કરતી વેળા આતશનો કેબલો કર-
વાનો બીજો સખખ શું છે ?

જ૦—આતશને કેબલેહ તરીકે રાખવાનો બીજો
સખખ એ છે કે જરથોસ્તી ધરમના કાનુન
મુજબ મન અને તનની દરેક જાણવણી
હવે સફાઈ સુધાઈ જાણવવામાં આતશ
પેહલી જગ્યા લે છે. દરેક પ્રકારનો
દુર્ગંધ, સરદી અને રોગ ઉત્પન્ન કરનારાં
જંતુનું જોર તોડી નાખે છે, જેથી રાત
દીવસ એવાદતખાનામાં, મરણ વખતે
લાસની નજદીકની જગામાં, તમામ ધર્મ
ક્રિયામાં અને ધરમાં આતશ ચાલુ રોશન
રાખવાનું જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન
જીવતાંઓને અણુદીઠ રીતે બેહદ ફાયદો
કરનારું અને તેટલા માટે બહુ ઉમદા છે.

સ૦—આતશની ઉપર ગંધીલી ચીજ બાળવાની મનાઈ કાંય છે ?

જ૦—આતશ ઉપર ગંધીલી ચીજ અથવા નસો બાળવાનું કામ ગુનાહભરેલું છે એમ આપણા ધરમમાં ફરમાવેલું છે, તેનું કારણ એ કે ખરાબ ગંધીલો વાસ માણસના દમમાં જવાથી તેઓની તંદરોસ્તીનો ખીગાડો થાય છે.

સ૦—આતશ બેહરાંમ તથા અગીઆરીમાં આપણે સુખડ લઈ જઈએ છીએ તે વિષે ધર્મનું કાંઈ ફરમાન છે ?

જ૦—હાજી. આતશ નીઆએશમાં આવે છે કે “જે કોઈ શખ્સ આતશને વાસ્તે સુકી તથા સાફ કીધેલી કાઠી ભલી નૈયતે લઈ જાય છે તેને આતશ ભલી દુવા દે છે.”^૧

સ૦—આતશ શું દુવા દે છે તે જણાવો ?

જા૦—આતશ દુર્વા કરે છે કે “ તારે ત્યાં દોલતનો વધારો થજો, બહાદુર ફરજંદોની વૃદ્ધી થજો, તું કાબેલ અને ભણેલો થજો, તથા જ્યાં સુધી તું જીવતો રહે ત્યાં સુધી ખુશાલ રહેજો. ”^૧

સ૦—શું પારસીઓ આતશપરસ્ત છે ?

જા૦—નહીજી. આપણે કાંઈ આતશને ખોદા તરીકે માનતા નથી, પણ ખોદાએ પેદા કીધેલી ઉમદા ચીજોમાંની એક તરીકે ગણી, તથા તેનાથી થતા અગણીત ફાયદાઓ ધ્યાનમાં રાખી ખોદાની એક ઉત્તમ નિશાન તરીકે તેનો કેબલો કરીએ છીએ.^૨

સ૦—આતશની મારફતે હોરમજ્જદને પોંદચાય છે એવું કંઈ ધર્મનું ફરમાન છે ?

જા૦—હાજી. ઇજ્જશનેના ૩૬ માં હામાં એવું આવે છે કે “ ઓ હોરમજ્જદના આતશ,

તારી મારફતે અમે ખાદાને પોંદ્યે
છીએ.”^૧

સ૦—હાલમાં આપણે કેટલી જાતના આતશ
સનમુખ ઉભા રહી ખાદાની બંદગી કરીએ
છીએ ?

જ૦—આતશ બેદરાંમ, આતશ આદરાન અને
આતશ દાદગાહ.

સ૦—એ આતશો સનમુખ ઉભા રહી જ્યારે
આપણે બંદગી લણ્યે ત્યારે શું વિચાર
કરવો ?

જ૦—એ હોરમજદના આતશ, જેવી રીતે
તારા ઉપર સુખડ જુઆન મુકી તુંને
હંમેશા બળતો રાખવાની અમો કાશેશ
કરીએ છીએ તેવી રીતે હોરમજદનાં પેદા
કાધેલાં સર્વ પ્રાણીઓ અને પદાર્થમાં
બળતો આતશ (જીવન શક્તી) રોશણ
રાખવાની સદા અમો કાશેશ કરીશું.

સ૦—ધનસાનોના ભીતરમાં બળતો આતશ કેમ રોશન રાખી શકાય ?

જ૦—ભૂખ્યાને અન્ન, નાગાને વસ્ત્ર, પૈસા વગરનાને પૈસો, અને દુખીઓની સારવાર વગેરે કરવાથી ધનસાનોના જીગરમાં બળતો આતશ રોશન રાખી શકાય

સ૦—આતશની સંનમુખ ખોદાની બંદગી કરતાં બીજો શું વિચાર કરવો ?

જ૦—જેમ આતશ, ખુશખોઈ ભેટ કરનારાઓને સુગંધીથી તરોતાજગીભરેલાં કરે છે તેમ આપણે પણ આપણી ઉપર ઉપકાર કરનારાઓને ખુશી કરવાં. જેમ આતશ રોશન રહે છે તે બીજાંઓને તંદરોસ્તી આપવા, તેમ આપણી હૈયાતીબી બીજાંઓના કાયદાને માટેજ છે એમ સમજવું.

સ૦—અવસ્તામાં આતશનો દરજ્જો કેવો છે ?

જ૦—‘આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઝ્ઝા’
આતશને હોરમજદના છોકરાનો મોતેખર
એલકાળ એનાયત કરવામાં આવ્યો છે.

સ૦—આતશની રખીયા આપણે કપાળે ચોહ-
તાડીએ છીએ તેની મતલબ શું ?

જ૦—માણસે મગરૂરી છોડી નમનતાઈ રાખવા-
ની. કેમકે ગમે એવી મોટી રોશણીથી
બળતો આતશ પણ નરમ પડી જઈ અંતે
ખાક થાય છે, તેમ ગમે એવા મોટા
દરજ્જ તથા ઇજત અને પૈસાવાળું માણસ
આખરેખી મરણ પામી ખાક થનાર છે.
માટે જીવતાં જીવત દરેક માણસે, આતશની
માફક, સખાવત વગેરે સારાં કામોનો
પમરાત પોતા પાછલ મુકી જવો જોઈએ.
એવો વિચાર દરેક માણસે રખીયા અથવા
ખાખ લેતાં કરવો જોઈએ.

સ૦—આતશે ઉપર મવક્કલ અમશારપંદ
કયો છે ?

જૌ—અરદીખહેસ્ત અમશારપંદ આતશ ઉપર
મવક્કલ છે. જો આતશની સાથે કાંઈ
ગુનાહ થયો હોય તો તેથી અરદીખહેસ્ત
અમશારપંદ નાખુશ થાય છે.

સૌ—આતશની સાથે ગુનાહ કરવો એટલે શું?

જૌ—આતશ ઉપર પાણી નાખીને બુજવવો,
મ્હોડાંથી કરીને ડુંક મારવી,^૧ નસો
બાળવો,^૨ બીડી પીવી વગેરે કામોને
આપણી દીનની કેતાબોમાં ગુનાહભરેલાં
જણાવેલાં છે. બલકે એવી રીતે આજબ
ખમતા આતશની સંભાળ કરવા ફરમા-
વેલું છે.^૩

સૌ—બીડી પીવી એ જરથોસ્તી ધર્મ પ્રમાણે
ગુનાહભરેલું કેમ છે તે સમજવો?

જૌ—બીડી પીધાથી લખ અને ખરાબ દમ
આતશ સાથે સંબંધમાં આવ્યાથી તેમજ

૧ પતેત ધરાની. ૨ વંદીઠાહ પર. ૧૬ ફ. ૧૭.

૩ વંદીઠાહ પર. ૮, ફ. ૮૧-૯૬.

સેવટે તેને બુજાવ્યાથી આતશપર નાશ
અથવા નુકસાની આવે છે, અને તેથી
માણસને પોતાને પણ નુકસાની પુગે છે.^૧
વળી ઘણાએક નામીયા તખીબોનું એવું
મત છે કે ખીડી પીવાથી તંદોરસ્તી બગડે
છે. હવે જોથી નાશ અથવા નુકસાની થાય
તે ગુનાહ ગણાય છે, ત્યારે ખીડી પીવી
એક ગુનાહ હોવા ઉપરાંત તેથી આતશ
તરફનું અસલી નીઆગાનોથી દેખાડવામાં
આવતું માન જાળવાતું નથી અને તેથી
ખોદા તરફ ભક્તિભાવ દેખાડનારો ખ્યાલ
આવતો નથી. એટલા માટે ખીડી પીવી
એ જરથોસ્તી ધર્મ પ્રમાણે ગુનાહ છે.

૪૦—આતશના હમકારા કેટલા ?

૪૦—ચાર. અરદીખેહસ્ત, આદર, સરોશ અને
ખેહરામ. એ ચારો દીવસોએ આતશખેહ-
રામ અથવા અગીઆરીમાં જઈ આતશ

નીઆએશ ભણુવાની દરેક જરથોસ્તીની
ફરજ છે.

સ૦—આતશને બુળવનાર શખ્સ કોણના
જેવો છે ?

જ૦—અવસ્તામાં આતશને બુળવનારને
'આબિશ' દેવ તરીકે ગણેલો છે.^૧

સ૦—આતશની ઉત્પત્તી કોણના વખતમાં અને
કેમ થઇ ?

જ૦—એક દિવસે પેશદાદીઆન વંશના પાદશાહ
હોશંગે શીકારગાહમાં પહાડોના રસ્તા
તરફ એક સાંપને દીઠો, જેની ઉપર
તેણે એક મોટો પથર ફેંક્યો, તે
પથર ખીન્ન પથર સાથે જઇ અથડયો,
તેથી આતશ ઉત્પન્ન થયો, તે જોઇ પાદ-
શાહ હોશંગ ખુશ થયો અને તે આતશને
ઇજતથી પોતાનાં શહેરમાં લાવી એક
જગોએ સ્થાપ્યો. એ દિવસે એક જશન
કીધું જેને જશને 'સદેહ' કરી નામ
આપ્યું.^૨

પાણી.

પવસ્તા:—આપો વડુઉહીશ વહિરતાઓ
મજદદધાતાઓ અપઓનીશ.

૧૧૨:—હોરમજદના પેદા કીધેલાં, બલાં, સૌથી
સરસ અને નીરમળ પાણી.^૧

૧૦—પાણી ઉપર મવકલ ફરેસ્તો કયો ?

૧૦—આવાં અરદ્દિસૂર યજદ. એ યજદને
અવસ્તામાં નારી જાતીનું રૂપ આપેલું છે.

૧૦—અવસ્તામાં જણાવેલા બીજા કોઈ નારી
જાતીના ફરેસ્તા છે કે અને કેટલા છે ?

૧૦—હાજી, અવસ્તામાં બીજા પાંચ નારી
જાતીના ફરેસ્તા જણાવેલા છે તેમનાં
નામ :—અસ્પંદારમદ, દરૂવાસ્પ (ગોશ્વ),
દીન, ફરવરદીન, અને અશીશવંગ.

સ૦—આપણા ધર્મે પાણીની વખાણ શા સારું કીધી છે ?

જ૦—ખોદાની સર્વ જનદાર પેદાયશ પાણીથી જીવી શકે છે,^૧ અનાજ, ધાણની ઉત્પત્તિ પાણીથી છે, સઘળી સ્વચ્છતાનું સાધન પાણી છે,^૨ પાણી વગર માણસ જીવી શકે નહીં, તોપણ જે ચીજ આવી અગત્યની છે તે ખોદાએ મુફત પુરી પાડી છે, જે માટે સઘળી જાતનાં પાણીની આપણા ધર્મે વખાણ કીધી છે.^૩

સ૦—કુદરતી રીતે પાણી કેમ સ્વચ્છ થાય છે ?

જ૦—અવસ્તામાં જણાવે છે કે સુરજના પ્રકાશથી પાણી પાકે થાય છે.^૪

સ૦—માણસો કેવી રીતે પાણીને સાફ રાખી શકે ?

૧ અરદિવસુર નીઆએશ ક. ૨.

૨ " " "

૩ યજ્ઞશને હા ૬૮ ક. ૬. ૪ ખોરશેદ નીઆએશ ક. ૧૨.

જ૦—પાણીમાં પડેલો નસો (કાઠખી કાઢતી વસ્તુ, બાલ, નખ ઇત્યાદી) કહાડી તેને સુકી જમીન ઉપર નાખવો;^૧ આપણા ધર્મમાં પાણીને જેમ બને તેમ સાફ રાખવા ફરમાવેલું છે.

સ૦—જ્યારે દરેક માણસ, પશુ, પંખી, વનસ્પતી વગેરેને પાણીની અગત છે ત્યારે તે પણ મોટા જથામાં હોયું જોઈએ ?

જ૦—હાજી, નદી, નાળાઓ, ઝરાઓ અને નહેરો વગેરે પેદા કરી આપણને પાણી પુરું પાડવાની જોઈવલું કાઢી છે, એટલુંજ નહીં પણ જમીનની અંદર પણ પુષ્કળ પાણી ખુદરતે રાખેલું છે.

સ૦—અસ્વચ્છ પાણીથી શું બીગાડો થાય ?

જ૦—માણસો અને ગોસ્પંદોના પીધામાં આવવાથી કેટલીક જાતનાં દુઃખ ઉત્પન્ન

થાય. ઝાડપાનોમાં તેવું પાણી સીપવાથી તેનાં ફળોમાં સરો પેદા થાય, ગદલાં પાણીથી ઘોઝેલાં કપડાં પેહેરવાથી કીર અને ખુજલી જેવાં દરદો થાય છે.

સ૦—પાણીની વખાણ કરવાનું જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે ?

જ૦—અરદિસુર નીઆઝેશમાં દાદાર અહુરમઝદ કહે છે કે “ અઝે રપેતમાન જરથોસ્ત, મારાં તંદરોસ્તી આપનારાં, ગલીઆઝ દુર કરનારાં, અને ખુદરતના કાયદાને માન આપનારાં પાણીઓ તમામ લોકોને ઇજવા તથા વખાણ કરવાને લાયક છે.”^૧

સ૦—જ્યાં જ્યાં પાણીની તંગી હોય ત્યાં પાણી પુરું પાડવાને માટે શું ઉપાય કરવા ?

જ૦—કુવા, તળાવ, અને નેહરો ખોદાવી તે મુલકના લોકોને સુખ આપવું (દોલ્લીમંદ

માણસોની એ ફરજ છે) એમ કરનાર
માણસના ફરોહરને અવસ્તામાં માન સાથે
યાદ કીધાં છે. ^૧

સ૦—પાણી અને તે ઉપર મવકલ ફરેસ્તાની
વખાણ કરવા વિષેનું આપણું લાણુતર શું છે ?

જ૦—આવાં અરદ્દિસૂર યદ્દ તથા નીઆએશ.

સ૦—મહિનામાં કેટલી વાર અરદ્દિસૂર નીઆએશ
લાણુવાની ફરજ છે ?

જ૦—અરપંદારમદ, આવાં, દીન, અશીસ્વંગ
અને મારેસ્પંદ એ પાંચ દીવસોએ તથા
ચાંદરાંત અને પુનમને દિવસે પણ લાણુવા
દીનની કેતાબોમાં ફરમાવેલું છે.

સ૦—જે કોઈ જરથોસ્તી ધર્મમાં જણાવેલી
રીતે પાણીને ધજે તથા તેનો ઘટતો ઉપ્યોગ
કરે તેને શું બક્ષેશ મળે છે ?

જા૦—“તેને ઝળકાત અને નુર, તેને તનનું સુખ અને જોર, તથા ફતેહમંદી, તેને પુરતાં સુખની દોલત, તેને ચાલાક ફરજંદ, અને મરાણુ બાદ સૌથી સુખી જીંદગી.”^૧

હવા.

અવસ્તા :—વએમ અપવનંમ યજમમદે,
વએમ ઉપરો કધરીમ યજમમદે.

સાર :—ઉપર કામ કરનાર વાએ ધજદને તથા અશેા અને પવિત્ર હવાને અમો ધજયે છીએ.^૨

સ૦—હવા એટલે શું ?

જા૦—વા અથવા પવન. જે આપણી પૃથ્વીની આસપાસ ફરી વળેલો છે.^૩ એ જાતે હવાઈ

૧ યજશને હા ૬૮ ક. ૧૦—૧૧.

૨ રામયસ્ત ક. ૫.

૩ રામયસ્ત ક. ૪૬.

છે. એને આપણે જોઈ શકતાં નથી પણ જ્યારે તે હીલચાલમાં વધારે હોય છે ત્યારે આપણાં દીલ ઉપરનાં કપડાં તથા ઝાડના પાંદડાં હીલે છે તે ઉપરથી આપણે એને પવન રૂપે પીછાંણીએ છીએ.

સ૦—હવાથી થતા ફાયદા જણાવો ?

જ૦—દરેક પ્રાણી માત્ર હવા દમમાં લીધાથી જીવી શકે છે.^૧ ઉન્હાલાના દિવસો ઉપર થડો પવન માણસને આશીરવાદ સમાન થઈ પડે છે. હવાથી માણસોની તંદરોસ્તીમાં વધારો થાય છે. અને હવાને લીધેજ માણસો એક બીજાંનું બોલવું સાંભળી શકેછે.

સ૦—કઈ હવાથી માણસને ફાયદો થાય ?

જ૦—સોજ, સાફ, ચોખ્ખી અને સ્વચ્છ હવાથી.

સ૦—સોજ હવા ક્યાંથી મળે ?

જ૦—જે જગા ગલીય નહી હોય, જ્યાં કચરો, મેલ, નસો વગેરે પડેલો નહીં હોય, જે જગાને વાડી, ઝાડીને પાણીનો છટકાવ કરી સાફ રાખેલી હોય, જ્યાં ઝાડ અને રોપાઓ ઉગેલા હોય તે જગાની હવા સોજી, તાજી અને ચોખ્ખી હોય છે.

સ૦—હવા શાની બનેલી છે ?

જ૦—મુખ્ય કરીને બે જાતના વાયુની તે બનેલી છે. તેમનાં નામ ‘ઑક્સીજન’ અને ‘નાઇટ્રોજન’ છે.

સ૦—ચોખ્ખી હવામાં કેટલો ભાગ ‘ઑક્સીજન’ અને કેટલો ‘નાઇટ્રોજન’ છે ?

જ૦—જો એ હવાના પાંચ ભાગ કરીએ તો તેમાંનો એક ભાગ ‘ઑક્સીજન’ અને બાકીનો બધો ભાગ ‘નાઇટ્રોજન’ હોય છે.

સ૦—હવા આપણા દમમાં જવાથી શું ફાયદો થાય છે ?

જા૦—દમમાં લીધેલી હવા આપણા ફેફસાંમાં
જઈ લોહી સાથે મળી તેને ગતી આપે છે.

સા૦—જે હવા આપણે દમમાંથી બહાર કહાડ્યે
છીએ તે કેવી છે ?

જા૦—તે હવા ઝેરી છે. તે પ્રાણીઓને નીર
ઉપયોગી છે, પણ ઝાડપાનોનો તે ખોરાક
છે. પ્રાણીઓના દમમાંથી નીકળેલી હવા
ઝાડપાનો ચુશી લેછે.

સા૦—એ ઉપરથી આપણે શું સમજવું જોઈએ ?

જા૦—આપણાં રહેવાના શહેર, ગામ, કે ધર
આગળ ઠેકાણે ઠેકાણે ઝાડ છોડવાઓ વગેરે
રોપાવવાં કે જોથી ત્યાં વસનારાઓને
સોજી હવા મળે.

સા૦—ગંધીલી હવા રાખનારને શું ઝેરફાયદો ?

જા૦—ગંધીલી હવામાં રહેનાર માણસોને ઘણી
તરેહના દુખ દરદો વેઠવાં પડે છે, જોથી
તેઓની તંદરોસ્તીને નુકસાન થવાથી સારાં

અને સવાખનાં કામે તેઓથી થઇ શકતાં નથી, અને તેથી ખોદાના તેઓ તકસીરવાર થાય છે.

સ૦—હવાને માટે ઇશ્વરની શોકગુજરી કરવાની શું આપણી ફરજ નથી ?

જ૦—દરેક દમ લેતાં આપણે ખોદાનો ઉપકાર માનવો જોઈએ. કારણકે આપણે દમ લઇ શકીએ તોજ હૈયાતી ભોગવી શકીએ.^૧

સ૦—હવાની શોકગુજરી કરવાનું ધર્મનું કાંઈ ફરમાન છે ?

જ૦—હાજી, રામ યસ્તમાં આવે છે કે “જે માણસ હવાની શોકગુજરી કરે તેને પુર મરડીવાલો ગનામીનો દંડ કરે નહી તથા દેવો અને જાદુગરો તેને હેરાન કરી શકે નહી.”^૨

જ મી ન.

અવસ્તા:—ધમાંમ આઅત જમ...યા
નાઅાઅરમતી

સાર:—આએ જમીન જે અમેને પોપણુ આપે
છે તેને અમે વખાણીએ છીએ.^૧

સ૦—જમીનનો અવસ્તા બોલ શું ?

જ૦—“ જૉમ ” એટલે જમીન, અથવા પૃથ્વી.

સ૦—જમીન ઉપરનો મવકલ ફરેસ્તો કોણ ?

જ૦—રપેન્તઆરમમતી, એટલે અરપંદારમદ
અમપારપંદ.^૨

સ૦—જમીન એટલે શું ?

જ૦—જે ઉપર માણસ, પશુ, પક્ષી વગેરે
રહી શકે છે, ઝાડ, છોડવા, વગેરે ઉગી

શકે છે. તથા કુંગર, પહાડ અને પર્વતો
ટકી શકે છે તે પૃથ્વી.^૧

સ૦— અવસ્તા જમાનામાં પૃથ્વીના કેટલા ભાગ
કાઢેલા હતા ?

જ૦—સાત ભાગ જેને હપ્તોર્ધ્વધરીમ
જામ (એટલે હપ્તે કેશ્વર જમીન) સાત
ખંડવાળી પૃથ્વી કરી કહેતા હતા.^૨

સ૦—સાતે ખંડના નામ આપો ?

જ૦—અરેજહિ, સવહિ, દ્વિધક્રુષુ,
વીદધક્રુષુ, વૅઉરિઅરેશતી વૅઉરિ-
જરેશતિ અને અનિરથ બામી.^૩

સ૦—અવસ્તા પ્રમાણે પૃથ્વી કેવા આકારની છે ?

જ૦—બોહોળી, ગોળ, ફરી વળવાને મુશકેલ.^૪
પૃથ્વી ગોળ છે તેથી સુર્યનો પ્રકાશ તેના
અરધા ભાગ ઉપરજ પડે છે.^૫

૧ ફરવરદીન ચરત ક. ૬. ૨ ચજશને હા પૃ ૭ ક. ૨૩.
૩ વંદીકાક પર. ૧૬ ક. ૩૬; ૪. વંદીકાક પર. ૧૬. ક. ૪.
૫ હીનકર૆ (દસ્તુર પે. બે. સંજ્ઞના.)

સ૦—જમીનની વખાણ કરવા માટે જરથોશ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે ?

જ૦—અવસ્તામાં આવે છે કે “ આએ જમીન જે આપણું પોષણ કરે છે તેને બીજા નારી જાતીના ફરેસ્તાઓ સાથે હમે આરાધ્યે છીએ ”^૧ ઓ અશો હોમ, તારી બરદાસ્ત કરનારી માતા કે જે મોટા વીસ્તારવાળી, ખોહળી, ફળદ્રૂપ જમીન છે તેને હું વખાણું છું. ”^૨

સ૦—આપણી જમીન ગગનમાં શાના આધાર ઉપર ટકેલી છે ?

જ૦—જમીનને કશાનો આધાર અથવા ટેકો નથી. જેમ આકાશ ઉપર ખોરશેદ અને મહાખોખ્તાર અધર રહેલા છે તેમજ જમીનનું પણ સમજવું.

સ૦—જમીન અધર છે તે વિષે અવસ્તાનું કાંઈ લખાણ છે ?

જ૦—હાજી, અવસ્તામાં અહુરમજ્દ કહે છે કે
 “ મારી બનાવેલી, બોહણી, મોટી, પુષ્કળ
 જથ્થો ધરાવનારી, ધર્તી માતા જે આંમે
 દુન્યાં છે, જે પુષ્કળ ધાસચારા સાથના તથા
 ઘણાં પાણીવાળા પહાડો ધરાવે છે તેણીને
 હું ટેકવી રાખું છું. ”^૧

સ૦—અવસ્તામાં જમીનને માતા તરીકે ગણી
 છે તેની મતલબ શું ?

જ૦—જમીનને અવસ્તામાં “ અરદાસ્ત કરનારી
 માતા ” કહેલી છે તેનું કારણ એ કે
 પૃથ્વીના જેવી સહન શક્તિ ધરાવનાર બીજી
 કોઈ માતા નથી. જેમ એક માતા પોતાના
 મે એવાં મસ્તીખોર બચ્ચાંની અરદાસ્ત
 કરી તેને ખાવા પીવાનું આપીઆ વગર
 રહેતી નથી, તેમ જમીન માતા તેની ઉપર
 નુકશાન કરનાર તથા તેને બગાડનારને પણ
 ખોરાક પાણી આપ્યા વિના રહેતી નથી.

સ૦—અવસ્તા પ્રમાણે કદ જમીન ઘણી ખુશાલ છે ?

જ૦—“ અશો માણસની ઈજ્જતને કરવાની જગા, બચ્ચાં છોકરાંવાળા અશો પુરૂષનું રહેઠાણ, આતશની જળવણી કરનારનું ઘર, ખેતીની જમીન, અને જે જગા ઉપર ગાયે ઢોર ઘણાં જન્મે અને ઘણું ખાતર કરે તે જમીન અવસ્તા પ્રમાણે ઘણી ખુશાલ રહે છે. ”^૧

સ૦—કયા કયા શખ્સો જમીનને ખુશાલ કરે છે ?

જ૦—“ લાસોને કબ્જરમાંથી ખોદી કહાડનાર, કબ્જરોને લાંજનાર, ખરફસ્તરોના દર સાફ કરનાર, ખેતી કરનાર, જમીન ઉપર પાણી સીપનાર અને તેને માફકસર સુકાએલી કરનાર, લાયક માણસોને જમીરો ભેટ કરનાર, તથા તેઓને સંકટમાંથી છોડવનાર

શપ્તસો અવસ્તા પ્રમાણે જમીનનં ખુશાલ
કરે છે. ^૧

સ૦—કઈ કઈ જગા નાખુશ છે ?

જ૦—દોજખની જગા, અશો માણસનું રવાન
થયું હોય તે, ગલીચાઈ એકઠી થઈ હોય
તે, ભુતપરસ્તોનું રેહઠાણ, નસો દાતવાની
જગા, પાપી માણસનું મકાન, ખરફસ્તરોના
ખાડા, બેહદીનોના હાથમાંથી બુદ્ધીનનાએને
હાથ ગએલી જગા, વસ્તીવાળી જગાનું
ઉજડ થવું, અને જે જગા ઉપર મુંવેલાં
માણસનું રૂદન થવું હોય તે સધળી જગાઓ
“ મીનોખેરદ ” પ્રમાણે નાખુશ છે.

સ૦—શા સાઈં અવસ્તામાં જમીનની વખાણ
કરવામાં આવેલી છે ?

જ૦—આપણાં પોષણને માટે આપણે જમીનનેજ
આભારી છીએ, જાત જાતના અનાજ,

લાજી, તરકારી, નીરમળ પાણીના ઝરા,
 ઘેર સંગારનો બધો સામાન, તથા પેહરવાનાં
 જ્વત જ્વતનાં કપડાં, વગેરેની ઉત્પત્તિ
 જમીનમાંજ થાય છે, એટલા વાસ્તે આપણા
 ધર્મે જમીનની વખાણ કરવાનું ફરમાન
 આપેલું છે.^૧

સ૦—જમીન માણસોને કાંઈ દુઆ કરે છે કે ?

જ૦—હાજી, તેને ખુશાલ કરનારને તે આશીરવાદ
 દેછે^૨ અને નાખુશ કરનારને શ્રાપ દેછે.^૩

સ૦—જમીનની વખાણ કરવી એટલે શું ?

જ૦—જમીનમાંથી ઉત્પત્તિ થતી તમામ પેદાયશને
 વધારવી, ઉગાડવી, ખેતી કરવી, તથા એ
 સઘળી ઉત્પત્તિ થયેલી ચીજો માણસ જ્વતના
 ઉપયોગમાં આવે તેમ કરી કુદરતનાં કામમાં
 મદદ કરવી.^૪

૧ વંદીદાદ પર. ૨૧ ક. ૧; ૩ વંદીદાદ પર. ૩ ક. ૨૮-૨૯.

૨ વંદીદાદ પર. ૩ ક. ૨૭. ૪ વંદીદાદ પર. ૨૧ ક. ૭.

ઉરવર.

અવસ્તા :—નેમો ઉરવરે વંદુઉહિ
મજ્જદધાતે.

સાર :—અએ હોરમજ્જદના પેદા કીધેલાં બલાં
ઓરવર, તુંને નેમાજ હોજો.*

સવાલ—ઉરવર એટલે શું ?

જવાબ—ઝાડપાન તથા સઘળી જાતની વનસ્પતી.

સૌ—ઉરવર ક્યાંથી અને કેમ મળે ?

જૌ—જમીનમાં વરસાદ પડવાથી પુશકળ ઝાડ
છોડવાઓ, અનાજ, ફુલ, ફળ અને
મેવો પાકે છે. એ મેળવવા માટે આપણે
જમીન અને પાણીના ઉપકારી છીએ.

સૌ—ઉરવરથી થતા ફાયદા જણાવો.

જૌ—આપણે ખોરાક અને પોશાક એથી છે,
એથી તનદરોસ્તી અને રાહત મળે છે,

આપણા ધરબાર, વાડી, ગાડી, કબ્બત, પેટી અને ધર સંસારનો સઘળો સામાન એનોજ બને છે, જાત જાતનાં દરદોની દવાની ઉત્પત્તિ એમાંથીજ થાય છે અને પ્રાણી માત્રની જીવન શક્તિનો આધાર ઉરવર ઉપર છે.

સ૦—જરથોસ્તી ધર્મે ઝાડપાનની વખાણ શું સખખ સર કાઢી છે ?

જ૦—ઉપર જણાવેલો બેશુમાર ફાયદો મેળવવા માટે અવસ્તામાં ઝાડપાનની સ્તુતી અને વખાણ કરવામાં આવી છે.

સ૦—આપણી ધર્મ ક્રિયામાં ક્યાં ક્યાં ઉરવરની અને કયે કયે દેકાણે અગત છે ?

જ૦—ધજશનેની ક્રિયા કરતી વેળા ખજુરીની ‘પાતરી;’ હોમસળી અને દારમની ડાંખળીની અગત, આફરીનગાન બજાતી વેળા ધ્રુલ અને ફળની અગત, નવજેત

નાવર અને લગન ક્રિયામાં દારમરીના
ઝાડની 'પાતરીની' અગત. વળી આતશ
ઉપર સુખડ અને કાથી બાળવાની અગત્ય
છે. એ વગેરે દરેક બીજી ક્રિયાઓમાં
ઉરવરની અગત પડે છે.

સ૦—જો ખોદાએ વનસ્પતી જેવું કાંઈ નહીં
પેદા કરીધું હતે તો ?

જ૦—માણસોને ખોરાક અને પોશાક મલી શકતે
નહી, જમીન અને પહાડો શોભી શકતે
નહી, બધે ગલીચી અને ગંધવાડ પંથરાઈ
રેહતે, સોજી હવા મળી શકતે નહી, જેથી
તમામ જનદાર પેદાયશ જીવી શકતે નહી.^૧

સ૦—ત્યારે ઉરવરની આરાધના કરવામાં આપણે
શું ખોદાને ખુશી કરતા નથી ?

જ૦—ઉરવરની આરાધના કરવાથી ખેશક આપણે
(ખુદ) ખોદાને ખુશી કરીએ છીએ,

કારણકે ઉરવર એ ખોદાની પેદા કાઢેલી
બીજી ઉમદા પેદાયશોમાંની એક છે.^૧

સ૦—ઉરવર ઉંપર મવકકલ ફરેસ્તો કયો છે ?

જ૦—અમરદાદ અમપાર્ષદ. જે વનસ્પતી સાથે
કાંઈ ગુનાહ કાઢેો હોય તો અમરદાદ
અમપાર્ષદ નાખુશ થાય છે.

સ૦—વનસ્પતી સાથનો ગુનાહ તે શું ?

જ૦—ઝાડ અને છોડવાઓને વિના કારણકે
કાપી નાખવા, કાચાં ફળ તોડવાં, દવાઈનો
ગુણુ ઘરાવતા પાળાઓ અશો માણુસને
નહીં આપવા, મેવાનાં ફળો અશો માણુસને
ન આપતાં દરવંદને આપવાં, એ વગેરે
બીજા ગુનાહો ઉરવર સાથે થઈ શકે.^૨

સ૦—અવસ્તામાં ક્યા ક્યા ઝાડ પાળાઓ
વખણાએલા છે ?

જા—હોમ, ગઓર્ડેન, વૉલુગઓન, વૉલુ-
કેરેતી, હુધાનએપત અને ઉરવાસનિ.

સા—હોમ વિષે તમે શું જાણો છો ?

જા—એ પાળો હોમ નામના એક દસ્તુરે શોધી
કાઢાડી તેને છુંદીને રસ કહાડવાની ક્રિયા
કીધી હતી* અને આજેખી દરેમેહેરમાં હોમ
ની ક્રિયા થાય છે એને હુઓમે દુરઆવો
એટલે કે દુઃખ દરદને પછાત રાખનાર હોમ
કરી કહે છે.^૧ ક્રિયા કરીને બનાવેલો હોમનો
રસ ઘણો ગુણકારક છે. તેનો ફાયદો
નેક માણસનેજ મળી શકે છે.

સા—ગઓર્ડેનનો ખુલાસો કરો.

જા—એ આડ વોઉરકશ દરીઆમાં ઉગે છે.
એને ‘હુઓમે સફેદ’ કહે છે. રસ્તા-
ખેજને વખતે એ આડ ઘણું ઉપયોગી થઈ
પડશે એમ કહે છે.^૨

* મેહેર ચસ્ત ફ. ૮૮. ૧ ઇજાને ફા ૧૦ ફ. ૨૧.

૨ ખુનહેહશ.

સ૦—વોહૂગંઓન, ઉરવાસનિ, વોહૂ કરંતી
અને હુધાનએપત એ શું છે?

જ૦—એ ખુશખોદાર જાડો છે જેનાં લાકડાંની
ધુંધથી રીમન થએલું ઘર પવિત્ર કરવા
વંદીદાદમાં ફરમાવેલું છે.^૧ સુખડ, લુખાન,
અગર તથા દારમના જાડનું લાકડું એવો
એ દરેક ખોલનો જુદો જુદો અર્થ^૨ કર-
વામાં આવેલો છે.^૨

૧ વંદીદાદ પર. ૮ ફ. ૨-૩.

૨ વંદીદાદ, કાંગા સ. ૧૩૭.

ગોસ્પંદ :

અવસ્તા :—ધથા આત યજ્ઞમધદે ગેઉશ
ઉર્વાનમથા... આઅત ઉરુનો
પસુકનામથા.^૧

સાર :—આ પ્રમાણે અલ્યાં અમો ગોસ્પંદના
અને પશુઓના રવાનને આરાધ્યે શ્રીએ.

સ૦—ગોસ્પંદ એટલે શું ?

જ૦—માણસ જાતને ઉપ્યોગી ચોપમાં જનાવરો
જેવાં કે ગાય, બળદ, ઘોડા. ઉંટ, હાથી,
બકરાં, મેંઠાં વગેરે.

સ૦—ગોસ્પંદો માણસ જાતને શું ઉપ્યોગી છે ?

જ૦—તેઓનાં દુધ, દહી, માખણ, ઘી વગેરે
આપણો ખોરાક છે, તેઓ લગ ખેંચી
ખેતીના કામમાં મદદ આપે છે, તેઓના
ઉનના જાતજાતના કપડાં અને છે, ગાડીમાં

જોતરવા, સ્વારી કરવા તથા ખીજાં દરેક માણસને સુખ અને સગવડ આપવાનાં કામમાં તેઓ ઉપયોગી થઈ પડે છે.

સ૦—આપણી ધર્મ ક્રિયામાં ક્યાં જનાવરોની ઘણી અગત છે ?

જ૦—ગોધો, બળદ અથવા ગાએ,^૧ જેઓના દૂધ અને નીરંગ વગર આપણા ધર્મની કોઈખી ક્રિયા થઈ શકતી નથી.^૨

સ૦—નીરંગ દીનની ક્રિયામાં કેવા પ્રકારના ગોધાની અગત છે.

જ૦—તદન સફેદ, એક બાળ પણ કાળો હોવો નહીં જોઈએ. જેને આપણે ‘વરસીઓ’ કરી ઓળખીએ છીએ તેવા ગોધાની અગત છે.

સ૦—જ્યારે ગોસ્પંદો આપણને એટલાં બધાં ઉપયોગી છે ત્યારે તેઓ તરફ આપણી ફરજ શું છે ?

જ૦—તેમને દુઃખ અને ઇન્ન પહોંચાડવી નહી,^૧
તેઓને મારી નાખવાં નહી,^૨ તથા હૃદયી
જાદા કામ તેઓ પાસે કરાવવું નહી.

સ૦—ગોસ્પંદોની પરવરસી કરવાનું જરથોસ્તી
ધર્મનું ફરમાન શું છે ?

જ૦—ગવે નેમો, ગવે ઉખધેમ, ગવે વૅર-
થ્રેમ, ગવે ખરૅથ્રેમ, ગવે વસ્ત્રેમ
ગવે વૅરજયાતાંમ તાંમ ને ખરૅથ્રાધ
ફુયો.

સ૦—એનો અર્થ કહો.

જ૦—“ ગાએ ગોસ્પંદને માટે નેમાજ, ગાએ
ગોસ્પંદને માટે સારા સખુન, ગાએ
ગોસ્પંદને માટે ફતેહ, ગાએ ગોસ્પંદને માટે
ખોરાક અને વસ્ત્ર (આપણે પુરાં પાડવાં
જોઈએ) તથા તેઓને સુખ આપવાને

વાસ્તે આપણે મહેનત કરવી જોઈએ
કારણ કે તેઓ આપણા ખોરાકને માટે
વધારે કરનારાં છે.”^૧

સૌ—ગોસ્પંદો ઉપર મવકલ અમપાર્સપંદ કયો?

જૌ—ખેહમન અમપાર્સપંદ.

સૌ—ગોસ્પંદો સાથે ગુનાહ થયો હોય તેનો
પસ્તાવો શું છે?

જૌ—“ગોસ્પંદોને જો મેં માર્યા અથવા કાંઈ
જુલમ ગુજર્યો હોય, તેઓને ખેહનસારીથી
કાપ્યાં હોય, વખતસર ધાસ ચારો નહી
નાખ્યો હોય, જુલમગાર લોકોથી મેં
તેઓનો નહીં ખચાવ કીધો હોય, તાઢની
મોસમમાં મેં તેઓને થરથરતાં રાખ્યાં
હોય, અને ગરમીની મોસમમાં સારી હવા
વાળી જગ્યાએ નહીં રાખ્યાં હોય, જેથી
ખેહમન અમપાર્સપંદને નાખુશ થવાનું

મેં કારણ આપ્યું હોય, તો તે ગુનાહથી
પતેત કરીને પશેમાન થાઉં છું.”^૧

સ૦—ગોસ્પંદથી ઉલટું થું ?

જ૦—ખરફસ્ત્ર, નુકસાનકારક પ્રાણીઓ જેવાં
કે વરૂ, સાંપ, કીડા, મોકોડા, માંખ છત્યાદી
એઓને મારીને હાંકી કહાડવાનું જરથોસ્તી
ધર્મે ફરમાવ્યું છે.^૨

સમ્યાધ.

અવસ્તા :—અરુષુખદો વાક્ષ યાહિ વૅરથ-
જાંસ્તેમો.

સાર :—સાચો બોલેલો સખુન ધણો ફતેહ
આપનારો છે.^૩

૧ પતેત ધરોની. ૨ વંદીદાદ પર. ૭-૮.

૩ સરોશ યસ્ત હાદોખત ફ. ૧

સ૦—જરથોસ્તી ધર્મનો અર્ક શું છે ?

જ૦—હુમત, હૂખત અને હુવરશત એટલે સાચા વિચાર કરવા, સાચી વાંછી કહેવી, અને સાચાં કામ કરવાં.

સ૦—સચ્ચાઈ તે શું ?

જ૦—આપણે જોયલું, સાંભળેલું કે કીધેલું, જેમ હોય તેમ, તેમાં કશો પણ વધારો કે ઘટાડો કર્યા વિના ખીજાઓને કેહવાને ઇચ્છવું, તેમજ કહેવું અને કરવું તેનું નામ સચ્ચાઈ.

સ૦—અશો જરથોસ્તના સચ્ચાઈ વિશેનાં થોડાંક ફરમાનો આપો ?

જ૦—આપણા વડા ગુરૂ અશો જરથોસ્તે પોતાના ધર્મ પુસ્તક અવસ્તા ભાષામાં સચ્ચાઈ વિશેનાં ફરમાન જગેજગ આપેલાં છે, હુમત, હૂખત અને હૂવરશત જરથોસ્તી ધર્મ પુસ્તોકોનો અર્ક છે,

“અર્ધુષ્ઠો વાક્ષી,”^૧ “ઔરુષ વચ્ચે,”
 “અરુજશ પથો.”^૨ એ અશો જરથો-
 સ્તનો મુદ્રાલેખ છે, સત્યાધજ સર્વોત્તમ
 સદગુણ છે^૩ એમ આપણે દરેક બંદગીની
 શરૂઆતમાં બાણીએ છીએ.

સ૦—સાચો માણસ સુખી છે અને જૂઠો દુખી
 છે એ વિશેના અશો જરથોસ્તના વચનો
 કહો ?

જ૦—“દરેઘેમ દરેઘોદેઘયો રષો સવચ્યા
 અષવઘયો.” “જૂઠાને લાંબો વખત
 સુધી દુઃખ ભોગવવું પડશે તથા સાચાને
 તેની સત્યાધને લીધે છેલ્લે અંતે સુખ
 મળશે.”^૪

સ૦—અશો જરથોસ્ત સત્યાધ વિશે ખીજું
 શું કહે છે ?

૧ યસ્ત. ૨ ગાથા. ૩ અમેમ વોક્ષુ.

૪ યજ્ઞસ્તે હા ૩૦ ક. ૧૧.

જ૦—તે સાહેબ અવસ્તામાં ફરમાવે છે કે
 “ સત્યાધીજ હોરમજદને પહોંચી
 શકાય છે,”^૧ “ સાચા રસ્તામાં હોરમજદ
 રહે છે,”^૨ “ અંતે સત્યનો જય છે ”^૩
 અને “ સત્યાધીજ બેહુસ્ત મળે છે.”^૪

જ૦—ગમે તેવું દુખ અથવા તુકસાન થવાની
 ધાસ્તી છતાં અશો જરથોશતે સત્યાધ
 તરફ વળગી રહેવાનો દાખલો આપો ?

સ૦—અશો જરથોશતને જૂઠાં તરફ લઇ જવાને
 દેવોના સરદાર અંગ્રોમધન્યુશની સઘળી
 ક્રાશેશો નીષ્કુળ ગઇ ત્યારે તેણે તે પાક
 નરને ધન, દોલત, સત્તા અને પાદશાહી
 વગેરે આપવા માંગી કે તે સત્યાધને
 છોડે^૫ પણ જેનું નામ કે સાચો જરથોશત
 તેણે તે નાપાક દેવોની એવી લાલચોને
 તુચ્છકાર સાથે ધીક્કારી કાઢી.^૬

૧ ઇજશને હા ૬૦ ક. ૧૨ ૨ ગાથા.

૩ ઇજશને હા ૩૦ ક. ૧૧. ૪ વીરપ હુમત.

૫ વંદીહાઠ ૫૨. ૧૬ ક. ૬. ૬ વંદીહાઠ ૧૬ ક. ૬.

સ૦—એ લાલચો તુચ્છકારી કાઢતાં અશે જર-
થોસ્તે શું કહ્યું ?

જ૦—નોઘત હે અપસ્તવાને વડ્ડુધમ
દ્યેનાંમ માજદ્યસ્નીમ નોઘત
અસ્તય નોઘત ઉશતાનેમય નોઘત
અઓધસ્ય વીઉરવીસ્યાત.

સ૦—એનો સાર કહો ?

જ૦—અશે જરથોસ્ત ગનામીનોને હિંમતથી
કહે કે “અગરજો સમ્યાધને ખાતર મારાં
હાડકાં છુટાં પડે, મારી બુધી ગુમ થાય,
અથવા મારો જાન વટીક જાય તોખી હું
સમ્યાધને છોડીશ નહી.”^૧

સ૦—દુન્યામાં આપણે કેટલીકવાર બુદ્ધાં
માણસોને માન મેળવતાં જોઈએ છીએ
તેનું કેમ ?

જ૦—આએ દુન્યામાં કેટલીક વાર જુહાંઓ માન મેળવે છે, જુહાં ધનસાક્ કરનાર સાચામાં ખપે છે અને નીરદોષ માણસો દોષીત ઠરે છે એ ખરું પણ તે માન તકલીદી અને થોડા વખતનું છે, અને જ્યારે અંતે સત્ય પ્રકાશી નીકળે છે ત્યારે તેવા ઠગારાઓ મહા દુઃખ પામે છે. તેથી આપણે સર્યાધને ખાતર અશો જરથોસ્તની માફક થોડા વખતનું દુઃખ સોસવું અને જથુકનું સુખ મેળવવું.^૧

સ૦—શું ગરીબોએ પોતાના પેટને ખાતર જુહું ખોલવું?

જ૦—નહીજ. ગમે એવી લાચારી યા ગરીબીમાં પણ સર્યાધનેજ વળગી રહેવું. અશો જરથોસ્ત પોતે ગરીબ અવસ્થામાં “કમનકૂળ્વા”^૨ હતા, તોપણ પૈસાની

લાલચને વાસ્તે જુહું બોલ્યા નહીં અને
 પોતાનો ઉધ્યોગ રાસ્ત રાહે ચાલુ રાખ્યો,
 સત્યાધીને ખાતર તથા મજદુરની દીનની
 ચઢતીને ખાતર ગરીબાધનું સંકટ વેઠ્યું.
 કારણ કે એવણુ ખાતરીથી માનતા હતા
 કે માહસાની હોરમજદ સાફ અને માફું
 સર્વ જુએ છે અને જાણે છે^૧ તથા અંતે
 નેકીનો જય છે.^૨ એવા સાચા એતેકાદથી
 અંતે એવણુની ફતેહ થઈ અને જુરા
 દુશમનો ઉધા પડ્યા^૩ માટે દરેક
 જરથોસ્તીએ જો પોતાના ગુરૂની માફક
 ફતેહ મેળવવી હોય તો ગરીબાધમાં પણ
 સત્યાધી વેગળા જઈ પેટને ખાતર પાપ
 કરવું નહીં.

સં—અશો જરથોસ્તે સત્યાધી શું કાયદો
 મેળવ્યો ?

૧ ઇ. હા ૩૧ ફ. ૧૩. ૨ ઇ. હા ૩૦ ફ. ૧૧.

૩ વંદીના ૫૨. ૧૬ ફ. ૪૭.

જ૦—ધરાનના નામીયા શેહનશાહ ક્યાંની
ગુશતારપે, તેની રાણી હુતોશીએ, તથા
તેના બેટાએ અરુપંદીઆર અને
પેશુતન વગેરેએ તેવણની સમ્યાધ
પીછાનીને પોતાના ગુરૂ અથવા પેગામ્બર
તરીકે કબુલ રાખ્યા અને આખી શેહન-
શાહતમાં જરથોશતી દીનનો ફેલાવો કર્યો.

સ૦—અશો જરથોશતના જેવા સાચા થવું
હોય તો આપણે શું કરવું ?

જ૦—ગમે એવું દુઃખ, આફત, સંકટ યા
નુકસાન થવાની ધાસ્તી હોય, તેની દરકાર
ન કરતાં સમ્યાધનેજ વળગી રહેવું.
ખીજઓને સમ્યાધથી ચાલવાની સલાહ
આપવી અને સમ્યાધને ખાતર જે દુઃખ
આવી પડે તેને ખુશીથી ખમવું, કારણ
કે સમ્યાધને ખાતર દુઃખ ખમનારનો
આત્મા ખુશી રહે છે.

સ૦—અશો જરથોસ્તે સમન્નવ્યું તે બધું
સાચુંજ હતું તેની સાબેતી શું ?

જ૦—ધરાનના નામીયા શેહનશાહ તથા તેની
તમામ રૈયતે અશો જરથોસ્તની સચ્ચાઇ
પીછાંનીને પોતાના પેગામ્બર અને ગુરૂ
તરીકે કબુલ કીધા તેને આજે હજારો
વંસ થઇ ગયા છતાં, તથા જરથોસ્તી
શેહનશાહતની નીસ્તી છતાં, તેમજ દીન
દુશમનોના જુલમ છતાં એ ધર્મની
સચ્ચાઇ આજ પર્યંત વખણાતી આવી છે,
એટલુંજ નહી પણ પારકા ધર્મના કાબેલ
અભ્યાસીઓ તથા ધર્મ ગુરૂઓ ઉંચું મત
આપી ગયા છે.

સ૦—પારકા મજહબના વિદ્વાનો આપણા
ધર્મની શું વખાણ કરી ગયા છે તેના
થોડાક દાખલા આપો ?

જ૦—“ બેકત્રીઆનો જરથોસ્ત જે જે શિખવી
ગયો છે તે ખોદાઇ, સસ્તી અને ચોખ્ખું

છે ”^૧ “ પેલો બદખતો દાનાવ પુરૂષ
જરથોસ્ત કે જેણે લોકોને બલી દીનની
નેક રાહ બતાવી તે જે હયાતીમાં નહી
આવ્યો હતો તો તમામ આદમીઓનો
એતેકાદ કેવી ઝમાડોળ હાલતમાં રહ્યો
હતો તે વિશેનો પુરતો ખ્યાલ આપણાં
મનમાં ઊતરી શકતો નથી. ”^૨ “ જરથોસ્તી
ધર્મ એવો તો ચોખ્ખો નરો અને બુજોગ
છે કે જેને સુધરેલી દુન્યા તરફથી હમેશ
માન મલવુંજ જોઈએ અને એ ધર્મ
પાળવા માટે દરેક જરથોસ્તી મગરૂર રહી
શકે. ”^૩ “ ખોદાના કસમ ખાઈને કહું
છું કે જે કોઈ જરથોસ્તી ધર્મ નહી
ધરાવે તે કદી પણ બેહસ્તનો રસ્તો જોઈ
શકે નહી. ”^૪

૧ ‘લોઈ ખાધરન.’ ૨ “ મીસ ફ્રાન્સીસ કોબ. ”

૩ આશ્વર હેન્ડ્રી બલીક. ૪ સ્પીરિટોસી.

ધર્મ.

અવસ્તા:—કવરાને મજદયસ્નો જર-
થુશત્રિશ વીદએવો અહુરતકએષો.

સાર:—“હું મજદયસ્ની, જરથોસ્તી, દેવથી
જુદો અને હોરમજદી ધર્મ પ્રમાણે
ચાલનાર થવાનો એકરાર કરું છું.”

સ૦—ધર્મ એટલે શું?

જ૦—પાક હોરમજદ તરફ પૂર્ણ લક્ષિતભાવ,
તથા તેની પિછાંન કરવાની શિખામણ
લેવાનું સાધન, સુખમાં શોકગુજર
થવાનું અને દુઃખમાં મદદ માંગવાનું
હથિયાર, નેકી અને લલાછનો રસ્તો
દેખાડનાર રેહબર, તથા બધી અને જુરાં
કામેથી દુર રાખનાર સાથી; દુકમાં આ
દુન્યામાં માણસે જન્મ લીધા પછી તેણે
જ જે કર્યો બજાવવાની છે તે કર્યો

વીધે તથા માણુસને નેક રસ્તે દોરવવા માટે શિખામણુ આપનાર શાસ્ત્ર તે ધર્મ છે.

સ૦—હોરમજદ તરફ લકિતલાવ કેવી રીતે રાખી શકાય ?

જ૦—ધર્મ પુસ્તકોમાં જણાવેલા તે સાહેબના દરેક હુકમોને માન આપવાથી. મુખ્ય કરીને અશોષની પેદાયશનો વધારે કરવાથી, માખાપ, ઉસતાદ, સગારનેહીઓ અને સર્વ ઇનસાન જાત તરફ પોતાનો શું ધર્મ (ફરજ) છે તે શીખી સમજીને તે પ્રમાણેની ફરજ બજાવવાથી ખોદા તરફ લકિતલાવ રાખી શકાય.

સ૦—ખોદાતાલાના હુકમોને માન આપતાં આપણે ક્યાંથી શીખ્યે ?

જ૦—આપણાં ધર્મ પુસ્તકોનો અભ્યાસ કરવાથી.

સૌ—આપણાં ધર્મ પુસ્તકો કઈ ભાષામાં લખાયેલાં છે ?

જૌ—અવસ્તાઓ જંદ ભાષામાં. તેમજ વળી પહેલવી, પાજંદ અને ફારસી ઝબાનોમાં પણ કેટલાંએક લખાણો મળે છે.

સૌ—સૌથી પુરાણાં અને લરોસો રાખવા જોગ લખાણો કયાં ?

જૌ—અવસ્તા કે જેમાં ઇજશને, વંદીદાદ, વીરપરદ અને ખુરદે અવસ્તા વગેરે આવેલાં છે.

સૌ—એ પુસ્તકોનો અભ્યાસ કરવાથી આપણે શું શું શીખ્યે છીએ ?

જૌ—ખોદાને ઓળખતાં, સાચ્યાંને ચહાતાં, જુઠાંને ધીકારતાં, પોતાને પિછાંનતાં અને સુધારતાં, બદ હવસોને મારતાં, સુખથી છલકાઈ ન જતાં અને દુખથી નીરાશ ન થતાં, દયાળુ, નમનતાઈવાળાં અને સદગુણી થતાં શીખ્યે છીએ.

સ૦—ધર્મનો અભ્યાસ કરવાની આપણને ફરજ કાંય છે ?

જ૦—મીનો અને ગંતી એટલે આએ અને પેલી દુન્યા વિશેનું જ્ઞાન, આપણે આત્માં, તેને મળનારો લલાઇનો બદલો બેહુશત અને ખુરાઇનો બદલો દોજખ તે વિશેની સમજણ, આપણે કોણ ? ક્યાંથી આવ્યાં ? અને ક્યાં જવાના ? આપણા પેદા કરનાર સાથે આપણો શું સંબંધ ? તે સાહેબ સર્વ જુએ છે અને જાણે છે એ બધી વાત ધર્મ શિખવે છે. વળી ધર્મ માણસને આએ દુન્યાનાં નાપાએદાર સુખના ખ્યાલી વિચારોમાંથી કાઢીને પેલી મીનોઇ તથા પાયદાર સુખવાલી દુન્યાનો પવિત્ર ખ્યાલ કરાવે છે. એટલા વાસ્તે ધર્મની કંઠવણી લેવાની અને તેનો અભ્યાસ કરવાની ફરજ છે.

સ૦—મજ્જયસ્તી ધર્મ આપણને કેવાં કામો કરવા ફરમાવે છે ?

જ૦—દરેક માણસે સપેનામીનોની પક્ષમાં રહીને દુન્યાની વૃદ્ધિ થાય તેવાં અપોષનાં કામો કરવાં, દુન્યાને નિરૂપયોગી ચીજ અથવા જનહાર ખરફસ્તરોનો તેમજ સઘળા દુર્ગુણોનો નાશ કરી ગનામીનોની ખુરી શક્તીને તોડવી.^૧

સ૦—આપણાથી જુદો ધર્મ પાલનારાઓને આપણે શું કહીએ છીએ ?

જ૦—“અન્યો વરેન” અથવા “અન્યો તકએષ” એટલે જુદી વરણના તથા જુદો ધર્મ પાળનારા.

સ૦—એવા લોક તરફ આપણી શું ફરજ છે ?

જ૦—કોઈ પણ રૂપમાં જેઓ યજ્ઞદાંપરસ્તી કરતા હોય તેઓ તરફ માનથી વર્તવું એ

આપણો ધર્મ છે. આપણાથી બુદ્ધો ધર્મ પાળનારા, પણ જેઓ સદગુણી અને સાચ્યા છે તેઓ પોતાની રૂઢી કરણીને લીધે માન મેળવવાને લાયક છે. તેઓને દરવંદ અથવા બુરા કહીને ધીક્કારવા નહીં જોઇએ.

સ૦—દરવંદ કાણુને કહેવો ?

જ૦—જે માણસ જરથોસ્તી ધર્મના નેક રાહે^૧ ચાલવાનાં કરમાનોથી આડો જાય, બુરાં કામો કરે તથા અનીતિવાન હોય પછી તે માજદયસ્તી જરથોસ્તી ધર્મ પાળનારો હોય या નહીં હોય તોપણ તેને દરવંદ કહેવો; કારણકે દરવંદનો અર્થ અવસ્તામાં બુરો, પાંપી અથવા દુષ્ટ માણસ કરી થાય છે.^૨

સ૦—આપણા ધર્મની જાળવણી કેવી રીતે કરવી જોઇએ ?

જ૦—જેવી રીતે આપણે વડીલો અને આપ-
દાદાઓથી મળેલી દોલતને વધારવા અને
જળવવાની સંભાળ લઇએ છીએ તેવીજ
બલકે તે કરતાં પણ વધારે આપણા
આપીકા ધર્મની જળવણી અને સંભાળ
કરવાની આપણી ફરજ છે.

સ૦—પોતાના ધર્મને તજનાર તથા તેની હસી
કરનાર કેવો છે ?

જ૦—પોતાના ધર્મની હસી કરનાર પોતાના
આપદાદાઓની હસી કરે છે, પોતાના ધર્મને
ધીક્કારનાર પોતાના આપદાદાને ધીક્કારે
છે, પોતાના ધર્મને તજનાર, પોતાની અને
પોતાના આપદાદાઓની આબરૂને તજે છે;
પોતાનો ધર્મ તજીને તે જે ધર્મમાં જાય
છે તે ધર્મ પાળનારાં તેમજ તેનાં અસ્તી
ધર્મવાળાં બન્ને લોકો તેના ઉપર શકની
નઝરથી જુએ છે. તેની હાલત પેલા ઇસપ

નીતિની કથામાં જણાવેલા મોરનાં પીંછાં-
માંના કાગડાના જેવી થાય છે.

સ૦—પોતાના ધર્મ તરફ દરેક જરથોસ્તીની શું
ફરજ છે ?

જ૦—દરેક દીનદાર જરથોસ્તીએ પોતાનો ધર્મ
જે પેગમ્બર જરથોસ્ત સ્થાપી ગયો છે
તેની ઉપરજ મક્રમ રહેવું, તેને વધારવા
અને ફેલાવવાની કોશેશ કરવી. ગમે એવાં
દુઃખ અને આફતમાં પણ ધર્મનો પક્ષ
છોડવો નહીં, ધર્મના અચાવને ખાતર
જુરાઓની સામે બળતવારીથી લડવું,
આપણા અસલી ધરાની નેઆગાનોએ
પોતાના પ્યારા ધર્મને ખાતર માલ બજાવો,
ધરખાર, વાડી ગાડી, અને સેવટે પોતાનું
પ્યાઈ વતન તજ હિંદ સર ઝમીન ઉપર
વાસો કીધો તેજ પ્રમાણે તેઓને પગલે
ચાલી તેઓએ અચાવેલા ધર્મની બુલંદી

અને જય ચોખંડ પૃથ્વી ઉપર થાય એવા
ઉપાયો યોજતા રહેવું એ આપણી મોટામાં
મોટી ફરજ છે.

સ૦—ખરો ધર્મી પુરુષ કાણુને કહેવો?

જ૦—સઘળી સૃષ્ટીનો બનાવનાર ખોદા છે
એમ સમજનાર;^૧ અશે જરથોસ્તને
પોતાના પેગંબર તરીકે ગણનાર, તથા
તેના લાવેલા ધર્મ અને ફરમાનોને માન
આપનાર,^૨ નેક વિચાર, નેક વચન અને
નેક કામોને અખતીઆર કરનાર,^૩ હોર-
મજદની ભક્તિ કરનાર,^૪ યજ્ઞ અને અમ-
શાસ્પંદોની વખાણ કરનાર^૫ ખરો ધર્મી
પુરુષ છે.

સ૦—અવસ્તા પ્રમાણે જરથોસ્તી ધર્મને માન
નહી આપનાર કેવો છે?

૧ ઇજશ. હા ૧૬ ક. ૧.

૨ ઇ. હા ૧૨ ક. ૧, ૫, ૬, ૭. ૩ ઇજશને હા. ૧૧ ક. ૧૬, ૧૭.

૪ ઇ. હા ૩૬ ક. ૪. ૫ ઇજશને હા ૧૬ ક. ૩, ૪, ૫, ૬.

જો—“જેઓ જરૂરોસ્તી ધર્મને માન નહીં આપે તેઓ પોતાનાં તનને ખરાબી પોહોંચાડનાર દરવંદો છે, જેઓ ધર્મનાં કરમાનોને નહીં સાંભળનારા છે તેઓ સધળા નાપાક છે.”^૧

સૌ—ધર્મ વિનાના માણસની હાલત કેવી છે ?

જો—લગાંમ વગરના ઘોડા, નાથ વગરના ગોધા, અંકુશ વગરના હાથી, સુકાન વગરનાં વહાણુ અને સરદાર વગરનાં લશ્ચકરના જેવી.

સખાવત.

અવસ્તા :—વધનીત અહુમિ ન્માને-
 સ્વઓષો અસુશત્તીમ, આક્ષતિશ
 અનાક્ષતીમ, રાધતિશ અરાધતીમ.

સાર :—તાબેદારી નાફરમાનખરદારીને, દોસ્તી
 દુશમનીને તથા સખાવત બખીલીને આએ
 ઘરમાંથી હાંકી કહાડે.^૧

સ૦—સખાવત એટલે શું ?

જ૦—પડતાંને હાથ આપવો, પાછું મેળવવાની
 ઇચ્છા વગર કપડાં, પૈસા, અથવા અનાજ
 પાણીની ગરીબોને બક્ષેશ કરવી તથા
 તેઓને કેળવણી આપવાના ઉપાયો યોજવા.

સ૦—સખાવત કોણુ કરી શકે ?

જ૦—કોઈખી માણસ પોતાની મકદુર પ્રમાણે
 નાની કે મોટી સખાવત કરી શકે. જેમકે
 પૈસાદાર પૈસા વગરનાંને, બળવાન દુર્બળને,

જ્ઞાની અજ્ઞાનીને, વૈદ દરદીને ધર્મી
અધર્મીને પોતાને મળેલી દોલત, કૌવત,
જ્ઞાન અને સત્તાને જોરે એક બીજાને
સખાવત કરી શકે.

સ૦—પૈસાદાર લોકોએ શું શું સખાવત કરવી ?

જ૦—મુકલેસ તથા અશક્તોને ખોરાક, પોશાક
તથા પૈસાની મદદ કરવી,^૧ ગરીબ
માણસોને પરણાવી આપવાં,^૨ ધર્મનાં
મકાનો જોવાં કે દરેમેહેર, દોખમાં વગેરે
ખરપા કરવાં,^૩ ધર્મ અને વિદ્યાઓના
ફેલાવા માટે નીશાળો અને મદરેસાઓ
સ્થાપવી^૪ મુસાફરો માટે ધર્મશાળા તથા
દરદીઓ માટે દવાખાનાં બનાવવાં, જ્યાં
જ્યાં પાણીની તંગી હોય ત્યાં કુવા,
તળાવ, વાવો ખણાવવી,^૫ તથા ઉદ્યોગી
માણસોને ધંધે ચાકરીએ લગાડવા.

૧. યમા અહુ વધર્યો. ૨ વંદીદાદ પર. ૪. ક. ૪૪.

૩ વંદીદાદ પર. ૬ ક. ૪૫. ૪ વંદીદાદ પર. ૪ ક. ૪૪.

૫ વંદીદાદ પર. ૪ ક. ૪૪.

સ૦—બળવાન માણસ કેવી રીતે સખી થાય ?

જ૦—જે માણસને ખોદાતાલાએ મળખુત બાંધાનો અને બળવાન બનાવ્યો હોય તેણે પોતાના બીજા લાઇબંધો કે જેઓ નબળા અને નાતવાન હોય તેઓને લુચ્ચા, ઠગારા, ચોર અને જુદમી લોકોથી બચાવવા.^૧

સ૦—જ્ઞાની પુરૂષો કેવી રીતે સંખ્યાવત કરી શકે ?

જ૦—શીખેલા અને અકલમંદ લોકોની ફરજ છે કે નહીં શીખેલા તથા અભણ માણસોને જ્ઞાન આપી તેઓને હુશીઆર કરવા.^૨

સ૦—વૈદ કેવી રીતે સંખ્યાવત કરે ?

જ૦—દરદી અથવા આજ્ઞરી માણસને પોતાનાં વૈદક જ્ઞાન તથા ઓસડથી તેઓના દરદો તાળવાના મુદ્દત ઉપાયો કરે.

સ૦—ધર્મી પુરૂષની સખાવત શું ?

જ૦—અધર્મી અને નાસ્તીક લોકોને ધર્મનું ખરૂં જ્ઞાન આપી ખોદા અને પેગામ્બરને ઓળખતાં કરવાં.^૧

સ૦—સખાવત કરવાનું જરથોસ્તી ધર્મનું કર-
માન શું છે ?

જ૦—ઇજશનેના ૩૫ મા હામાં આવે છે કે
“રાસ્તીની સરદારીમાં તથા રાસ્તીના
અમલમાં (રહીને) હૈયાતી ભોગવનારામાંનો
કોઇખી શખ્સ ખેડે દુન્યામાં સૌથી ઉત્તમ
જીંદગી ગુજારવા ચાહતો (હોય તો) (તેણે)
સખી થવું.”^૨

સ૦—એ ઉપરથી તમે શું સમજ્યા ?

જ૦—સખાવત કરનાર માણસ ઉત્તમ પંકતીની
જીંદગી ગુજારનાર છે. “સખી પોતાની

૧ ઇજશને હા ૩૫ ક. ૬.

૨ મરહુમ એરવહ કા. એ. કાંગાએ કીધેલો તરજુમો.

દોલતનો રૂડો ઉખોગ કરી તેવું કૃષ્ણ
ખાય છે ત્યારે અખીલ પોતાના માલ
અને જરનો ગમ ખાય છે.”^૧

સ૦—સખાવત કરનારે સાથી પેહલાં શું વાત
ધ્યાનમાં રાખવી?

જ૦—તેણે જેવું જોઈએ કે તેના પૈસો ઘટતે
ઠેકાણે તથા લાયક રીતે અપાયલો છે કે
નહી? હરામખોરીને ઉત્તેજન મળે એવી
રીતની સખાવત કદી કરવી નહીં.^૨ નાલાયક
માણસોને સખાવત કરનાર જરથોસ્તી
ધર્મનાં કરમાનોને ઉધાં વાળે છે.^૩

સ૦—દોલતવાન લોકો કે જોએ સખાવત
કરતા નથી પણ પૈસો પેટીમાં રહેવા દેછે
તેઓની દોલત કેવી ગણાય ?

૧. શેખશાદી. ૨ ઇબ્નશને હા ૩૧ ક. ૧૫.

૩ ઇબ્નશને હા ૩૨, ક. ૧૦.

૪૦—લોખાંન, અગર અને અંબર જ્યાં લગી
દાખડામાં પડી રહે ત્યાં લગી તે મટોડાં
સમાન છે—આતશ ઉપર મુકવા પછી
તેની ખુશખો ચોતરફ પંથરાય છે. તેમજ
તીજ્જેરીમાં નાંખી મુકેલું દ્રવ્ય મટોડાં
જેવું છે.^૧

૨૬૬ નવજોત ક્રિયાની ટુંક સમજણ.

નવજોત ક્રિયાની ટુંક સમજણ.

(ક્રિયા પુરી થયા પછી બાળકને સમજાવવા માટે.)

ભાઈ....., આજ રોજે અત્રે ભેગાં મલેલાં બાતુઓ અને ગ્રહસ્થોના અંબુમન સ્તનમુખ તમેને જરથોસ્તી દીનમાં દાખલ કરવા માટે જે ક્રિયા કરવામાં આવી છે તે ક્રિયાને લગતી થોડીક સમજણ તમે આગળ હું બોલી જાઉં છું તે ધ્યાન દઇને સાંભળજો અને તે શિખામણ પ્રમાણે હવેથી તમે અમલ કરતા રહેજો.

તમારી ઉપર કરવામાં આવેલી ક્રિયાનું નામ નવજોત છે અને એનો અર્થ નવો જોતી અથવા જરથોસ્તી દીનમાં દાખલ થનાર અને એ દીનનાં ક્રિયા કામોમાં નવો ભાગ લેનાર કરી થાય છે, એટલે આજથી તમે જરથોસ્તી

થયા છે અને હવેથી એ દીનનાં ફરમાનો અને હુકમો પ્રમાણે ચાલવાની તમારી ફરજ છે.

આજ રોજે આગે મીજલસની હજુર અવસ્તાના કલામો લણીને તમોએ કબુલાત આપી છે તે એ છે કે “હું મજદ્યરની (એટલે એકલા એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર) છું. અરેબ જરથોસ્તને મારા પેગમ્બર તરીકે કબુલ કરું છું. દેવનાં કામોનો ધીક્કાર કરું છું અને ખોદાની ખુશીનાં કામો કરવાની કબુલાત આપું છું. સાચ્યા વિચાર, સાચ્યાં વચન અને સાચ્યાં કામો ઉપર હું ઉસતવાર રહીને જુહા વિચાર, જુહાં વચન અને જુહાં કામોને હમેશાં ધીક્કારતો રહીશ. આજ રોજે જે દીનમાં હું દાખલ થયો છું તે દીન ખીજ બધી દીનો કરતા શ્રેષ્ઠ છે. એ દીન કજીઆ કંકાસથી દુર રહેતાં અને દાદર અહુરમજદ

૨૬૮ નવજોત ક્રિયાની ટુંક સમજણ.

સાથે સંબંધ રાખતાં શિખવે છે. એ દીનની વખાણ હમેશા હું કરતો રહીશ અને બીજાઓને તે પ્રમાણે કરતાં શિખવીશ. એ દીન, દાદાર અહુરમજ્દે અશો જરથોસ્ત પાસે મોકલાવેલી છે અને એ દીનનાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની સદા હું કોશિશ કરતો રહીશ.” ઉપર મુજબ જે કબુલાતો તમે આપી છે તે પ્રમાણે હમેશાં ચાલજો.

આજની ક્રિયામાં તમોને જે સુદરેહ કુસ્તીનો સરોપાવ આપવામાં આવેલો છે તે સુદરેહ અને કુસ્તીબી. આજથી તમારી જીંદગીના છેડા સુધી તમારાં શરીરપર રાખવાની તમારી ફરજ છે. એ સુદરેહનો અર્થ ફાયદા ભરેલો રસ્તો કરી થાય છે. તે ઉપરથી તમો જ્યારે એ સુદરેહને તમારાં શરીર ઉપર પેહરેલો જુઓ ત્યારે તમારે વિચાર કરવો કે મારી

ફરજ હમેશાં સાચ્યે રસ્તે ચાલવાની છે. કુસ્તી એ જરથોસ્તી દીન ઉપર મકમ રેહવાની એક ધધાની છે. એને કમ્મરે વીતાળવાની મતલબ એ છે કે કમ્મર શરીરનો મધ્ય ભાગ છે તેથી કુસ્તી બાંધી તમે એવું બતાવો છો કે તમે તમારા પોતાનાં દરેક કામમાં મધ્યમ રહેશો; તથા નેક કામો કરવા અને બદીની સામે લડવા સદા કમ્મર કશતા રહેશો. કુસ્તીના ત્રણ આંતો તે જરથોસ્તી ધર્મનાં મુખ્ય ત્રણ ફરમાનો હુમત, હુખ્ત અને હવરશત પ્રમાણે ચાલવાની તમેને યાદ આપશે. માટે જ્યારે બી એ ત્રણ આંતો ઉપર તમારી નજર પડે ત્યારે સાચ્યા વિચાર, સાચ્યા વચન અને સાચ્યાં કામો કરવાની યાદ તમે તાજી કરતા રહેજો. કારણ કે હુમત, હુખ્ત અને હવરશત પ્રમાણે ચાલનારને ખોદા જેઉ જોહાનમાં સુખી કરે છે.

૨૭૦ નવજોત ક્રિયાની દુક સમજાવુ.

આજે તમે જે બુલંદ જરથોસ્તી ધર્મમાં દાખલ થયા છો તે ધર્મમાં ઘણીએક નીતિઓ શિખવેલી છે. એમાં મુખ્ય કરી સાચ્યું બોલવા, નમનતાઈ કરવા, પોતાના જાતલાઈઓને મદદ કરવા, માખાપ અને ઉસ્તાદને માન આપવા અને બુજેર્ગો તરફ ચાહ રાખવાનાં ફરમાનો આવેલાં છે. માટે એ સઘળાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની તમે સદા કોશેશ કરજો જેથી તમે, બીજાં લોકોમાં માન મેળવવા સાથે તમારી અને તમારાં કુટુંબની આબરૂમાં વધારો કરશો. સેવટે તમારી ઉપર નાણિયરની કાતરી છાંટીને જે દુઆ કરવામાં આવી છે તે દુઆ તમેને આમીન થજો. “અથ જમ્યાત યથ આક્રિનામી.”

ખોદાને અરજ.

ઓ આલમ ખાવંદ પરવરદેગાર;
 ઓ પુર શકિતવાન અને પુરતું દેનાર;
 ઓ રક્ષક માણસો ને કુલ જનદાર;
 દયાળુ, માયાળુ ને અજ દાતાર;
 હાથો બેઉ જોડી નમાવીએચ સર;
 આ બંદી અમારી કબુલ તુંજ કર.
 બુલ ચુક ગુનાહ માફ કર તું કરીમ,
 અહંકાર અભિમાન દુર કર રહીમ.
 ભાઈબંધ અમે, આગ્રે વિદ્યાર્થી,
 શિખવ કામ સર્વને પરમાર્થી.
 વિચારો, વચનો અને કામે નેક,
 ભલાં મન સાથે પવિત્રાઈ છેક.
 નિષ્ઠા, નઝર ને દયાનત સૌ પાક,
 પ્રોપકાર સાથે સખાવત આપ.

ખંત, ઉદ્યોગ, મહેનત ને બાબુબાળ,
 આપ અમને મેળવવા રોટી ને જળ.
 ઝરથોક્તી હોરમજદી દીનનું ધમાન,
 જાળવ્યે અમે તે ઝર જીવ સમાન.
 માબાપ ને ઉસ્તાદ તરફ તાબેદાર,
 હુકમો તેઓના બજા લાવનાર.
 તાબેદારી ને ધમાનદારીથી
 કરીએ વતન રાજ વફાદારીથી.
 મળે જેથી આબરૂ, ધજત, જશ, માન,
 દુઆ એ અમારી કરે તું તમામ.

દોહરા.

દયાળુ અહુરમઝદ તું, જેહાનના કિરતાર,
 સર્વવ્યાપક ને વળી, રચના રે રચનાર.
 સર નમાવીને રે ખુદા, જોડીને બેઉ હાથ,
 કરગરી અમે માંગીએ, તુજ મદદ જગન્નાથ.

બલ અમને બુધી ને, એલમનો લંડાર.
 જેથી હાંસલ કાયદા, કરીએ અમે અપાર.
 હુમત દૂખત, હુવરૂશ જે ઝરથોસ્તી ફરમાન,
 સમાએલાં છે તેમાં, ખરી ઇઝત ને માન.
 ફરમાન ગુરૂ માખાપનું, બળવીએ ધરી ટેક,
 મતિ એવી તું આપજે, અએ અહુર નેક.

મોનાળત.^૧

૧. નમીયેછ એ મજદ અહુર ! તને,
નમીયેછ અમેશાસ્પદો અને
૨. નમીયેછ યજ્ઞદો વખાણો કરી,
નમીયેછ જરથોસ્ત યકીન ધરી.
૩. ભલાં વૃદ્ધિ કરનાર શૂરાં સહિ
અશોના ફરોહર વખાણ્યે બહુ.
૪. ધરાન સર-ઝમીન, આપણું વાહાણું
વતન,
વખાણ્યેછ તેને, હમા અન્નુમન.
૫. શૂરા શહેનશાહો, જંગી પહેલવાન,
કર્યે યાદ દીલથી, તેઓના રવાન.

૧ જશન કમીટી તરફથી ફીરદોસીની યાદમાં થતાં જશન વેળા આ મોનાળત હંમેશાં ગવાય છે. એ મોનાળત જરથોસ્તી બાળકોને ધરાંનની તવારીખનું હુકું જ્ઞાન મલે એવી હોવાથી આ ચોપડીમાં ઉતારી લેવામાં આવી છે.

૬. પેશદાદી ખોરેહમંદ, કયાની બુલંદ,
હખામની રએમંદ, અસ્કાન જોરેમંદ,^૧
૭. સાસાની હતો જોનો દોર ને દમામ;
એ જોવી મહાન શહેનશાહતો તમામ.
૮. જમશીદ, ફરીદુન, કયખુસરો, ગુસ્તાસ્પ,
મહાવિર કુરશ,^૨ દારાયસ વિસ્તાસ્પ;
૯. કમ્બોજીય^૩ શહેનશાહ, મહાન મહેરદાદ.^૪
વખાણુ સાથ કરેજોમની કુલ જહાન યાદ;
૧૦. વળી અર્ષક, ઓરોડીસ્ ને સૂરીન,
પ્રતાપી મહેરદાદ,^૪ ને વલખશ વેહદીન;
૧૧. અર્દશીર ને શાહપુર, હોરમઝદ, યઝદગર્દ,
પીરઝ, બેહરામ, કાબાદ શેરમર્દ;
૧૨. નૌશેરવાન ખોસરો, પરવીઝ નામદાર,
શરૂ શહેનશાહો, મહાન તાજદાર;

૧ Cyrus the Great.

૨ Cambyses.

૩ મિથ્રિડેટીસ શાહનશાહ Mithridates the Great.

૪ મિથ્રિડેટીસ શાહનશાહ Mithridates the Great.

૧૩. નરીમાન, કેરશાસ્પ, સામ અને ઝાલ,
જહાંજોય ફસ્તમ, સોહરાબ ખેમીસાલ;
૧૪. ખુઝેર્મ જોદર્, તુસ, ખીઝન ને ગીવ,
ફરામર્ઝ, બરઝોએ સીસ્તાન ખદીવ;
૧૫. રોદાખે, તેહમીના ને બાતુ યુષસ્પ;
ને જંગબુદ જોદર્આફરીદ દિલચસ્પ;
૧૬. ગેરામીએ શેરમર્દ, કારન, ઝરીર,
અસ્પંદીઆરે પાક અને બસ્તવર દલીર;
૧૭. કીલાં શાહ-નામાંએ એમને અમર,
વખાણ્યે ફિરદોસી તુસી નામવર;
૧૮. કર્યા આપણા ન્યાગાનોને યાદગાર,
રચી મુદર બેતો હઝારો હઝાર.
૧૯. દોઆ આ ગુળયેછ દિલોળનથી,
અશોષ બલી પાક ઇમાનથી;
૨૦. જરથોસ્તના સર્વે ફરમાન નેક,
બળવે નરો સાથે નારો દરેક;

૨૧. સજે નિત્ય રાસ્તી તણી કેરદાર,
ખુશી થાય જે જોઈ પરવરદેગાર.
૨૨. સૌથી સરસ થઈ અશોષ ધણી,
ખુદાને પોહોંચે સુખરૂ ખની;
૨૩. જીવે ખુદ નઝરથી ખુદાને સદા,
સદા દોસ્ત થઈ રહે અહુર પર ફિદા;
૨૪. રહે જે થકી નિત્ય આપાદ જહાન,
દોઆ આય આમીન કર, મેહેરબાન.

“છેએ હમે જરથોસ્તી !”

(Good-bye ! My Blue Bell !—એ રાહ)

છેએ હમે જરથોસ્તી રે માજદ્યસ્તી નેક !
કુલ જેહાન સાથે દોસ્તી રાખ્યે નિલાવ્યે ટેક;
મુઠ્ઠીજ ભર આ ટોળો, સહિ એદમનો સણુગાર,
રે બોલબાલા બોલો ! તેની સૌ નર ને નાર !

(કો રસ .)

ઓ તોખમ કયાની ! ઓ જગ મશહુર !
ઓ સૌ સદગુણમાં સાચી ને ભરપુર !
કાયમ રહી જળવજે, શુભ તુંજ જોમ !
આબાદી સાથે તું ! ઓ પારસી કામ !

(૨)

બોહોળી સખાવત હાથે, દેછે જગત જાહેર,
બહુ ચંચળાઈ સાથે, સૌ વાતમાં માહેર;

“છેએ હમે જરથોસ્તી !”

૨૭૬

ગુજરી જફાઓ ભારી, તોપણ ન છોડ્યો ધર્મ,
તેથી મળી રખ-યારી, એજ ખરો છે ભર્મ.

(૩)

સુખદાઇ સ્ત્રી કેળવણી, જેનો દીપાવે બહાર,
ગુણ નેકની મેળવણી, રાખે સુખી સંસાર;
પોશાકની ખુખી કંઈ, છે અંકિર જેહાં-મશહુર,
તે કામની બાનુ થઈ, છેએ હમે મગર !

(૪)

જેની વફાદારી પર, પડ્યા નથી કંઈ ડાઘ,
આ રાજની ચારી પર, લડશે મિસાલે વાઘ;
નિમકહલાલી જામી, તે પર બની દીલસોજ,
આ ફેજ આજે પામી, ખુશ થા તું, ઓ
“શીરોઝ !”

